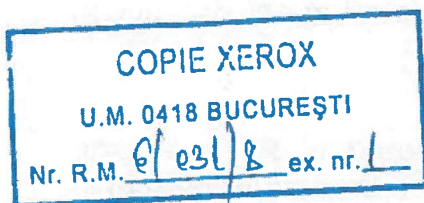

ROMÂNIA
SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII
ACADEMIA NAȚIONALĂ DE INFORMAȚII
"MIHAI VITEAZUL"

NESECRET
Ex. unic

Nr. 28497 din 21 01 2019

RAPORT DE ANALIZĂ
din data de 21.01.2019

Subsemnații,

..... din cadrul Academiei Naționale de Informații „Mihai Viteazul”, numiți membri ai **Comisiei de analiză** prin Hotărârea de Senat nr. 22757/16.01.2019 și Decizia Rectorului nr. 23726/16.01.2019, în vederea analizării tehnice a tezei de doctorat

Provocările globalizării asupra dimensiunii sociale a securității naționale, susținută în anul 2011, la Academia Națională de Informații „Mihai Viteazul” de către ȘAULEA I. IONELIA VALENTINA (MORCOVESCU), sub coordonarea prof.univ.dr. **GHEORGHE TOMA**

- am analizat *Rapoartele de Similitudine* ale tezei menționate, realizate la nivelul Academiei Naționale de Informații “Mihai Viteazul” folosind programul www.sistemantiplagiat.ro validat prin Ordin nr. 3485 / 24.03.2016 privind lista programelor recunoscute de CNATDCU și utilizate la nivelul instituțiilor de învățământ superior organizatoare de studii universitare de doctorat și al Academiei Române, în vederea stabilirii gradului de similitudine pentru lucrările științifice,
- totodată, am analizat, în întregime, din punctul de vedere al respectării normelor academice de redactare a unei lucrări științifice și a eticii universitare teza de doctorat menționată mai sus, și am constatat următoarele:

CONFORM CU ORIGINALUL

NESECRET

NESECRET

1. Coeficientul de similitudine 1 (procent al documentelor analizate care au fost identificate în alte surse, excluzând fragmente găsite în Baza de Date cu Acte Legale) este de 62,8%;
2. Coeficientul de similitudine 2 (Numărul de procente al documentelor analizate găsite în alte surse, exceptând fragmentele găsite în Baza de date a Actelor Legale – numai fragmentele mai mari de 25 de cuvinte sunt luate în considerație) este de 39,3%.

În urma analizei tehnice realizate pornind de la raportul de similitudine generat de platforma www.sistemantiplagiat.ro, am constatat următoarele situații de similitudine:

- preluarea integrală sau parțială din textul sursă fără citarea sursei și menționarea autorului a unui număr de 29791 cuvinte din sursele prezentate detaliat în Anexă.

Comisia:

CONFORM CU ORIGINALUL

NESECRET
2/2

ANEXĂ LA NR. 28497 din 21.01.2019

VERIFICAREA TEZEI DE DOCTORAT

PROVOCĂRILE GLOBALIZĂRII ASUPRA DIMENSIUNII SOCIALE A SECURITĂȚII NAȚIONALE

Autor: **ȘAULEA I. IONELIA VALENTINA (MORCOVESCU)**
Conducătorul de doctorat prof. univ. dr. Gheorghe Toma

COPIE XEROX

U.M. 0418 BUCUREȘTI

Nr. R.M. 6031/8 ex. nr. 1

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://documents.site/documents/tezamanage-mentul-crizelorordoc.html Cătălin-Ștefan Zisu, Managementul crizelor politico-militare în era post război rece, teză de doctorat, UNAP</p>	<p>2006</p>	<p>p. 9-10 Acele condiții au generat crize politico-militare fără precedent în istorie și care, firec, reclamau o rezolvare grabnică. Mecanismele de care dispuneau structurile de securitate (avem în vedere mai ales ONU și celelalte organizații regionale - OSCE, OSA, OUA, ASEAN etc.) s-au dovedit ineficiente și depășite de situație. S-au impus în felul acesta noi forme, noi încercări de a gestiona crizele tot mai frecvente care izbucneau. În perioada contemporană, criza nu mai este doar interstatală. Într-o ordine posterioară "Războiului Rece", statele nu mai dețin nici monopolul violenței armate, nici peal puterii economice și chiar militare. Statele nu mai sunt actorii privilegiați ai jocului internațional. Mai mult decât atât, uneori preferă sarcina de a rezolva propriile probleme organizațiilor internaționale, devenite actori cu un statut deplin al crizelor internaționale și al procesului de reglementare a acestora. Crizele sunt definite în funcție de caracteristicile acestora și de domeniul de manifestare. Astfel, o criză politică nu seamănă cu una militară și nicio criză economică nu seamănă cu una socială, deși ele au multe legături, interconexiuni, stări și momente simetrice, asemănătoare sau chiar identice. Factorul politic este însă prezent în toate tipurile de criză, într-o măsură mai mare sau mai mică. Dintre toate tipurile de criză, cele politico-militare sunt de cea mai mare complexitate și prezintă cel mai grav pericol pentru pace și stabilitate. În acest context, riscurile la adresa securității statelor europene, în general, și la adresa securității naționale, în special, cunosc o proliferare și modalități de manifestare până de curând</p>	<p>401</p>	

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și menționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>Provocări la adresa securității și strategiei la începutul secolului XXI, Sesiunea de comunicare științifică cu participare internațională – 14-15 aprilie 2005 – Secțiunea: apărare și securitate națională</p> <p>General maior dr. ing. Marin Măciucă, Procesul de globalizare. Sensuri și terminologii</p> <p>https://cssas.unap.ro/ro/pdf_cant/provocari_la_a_dresa_securitatii_si_strategiei_2005.pdf</p>	<p>2005</p>	<p>Ca și în cazul fenomenului crimei organizate, procesul globalizării nu este definit printr-o formulă unanim acceptată, datorită formelor diverse sub care se manifestă și multitudinii de domenii în care are loc. Vor fi prezentate mai multe detalii ale procesului de globalizare, din analiza căreia va rezulta complexitatea sa. Se vor accentua elementele ce au conexiuni cu fenomenul crimei organizate transfrontaliere. De aceea, nu se va insista pe toate elementele multiple și complexe ale globalizării. Din evaluarea definițiilor găsite în materialele bibliografice, s-a observat că formularea lor s-a făcut în funcție de sfera de activitate în care s-au studiat implicațiile globalizării. De aceea, următoarele definiții au fost grupate pe domenii. În acest context, pot fi considerate drept definiții sau încercări de definire a procesului de globalizare următoarele:</p> <p>Domeniul economico-financiar procesul de integrare a piețelor pentru bunuri, servicii, capitaluri și mână de lucru, aliat într-o continuă dezvoltare după cel de-al Doilea Război Mondial;</p> <p>mecanismul marilor întreprinderi multinaționale, destinat a concentra bogăția și puterea în vârful scării sociale, provocând în</p>	<p>935</p>	

NESECRET

2 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

pad

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>fiecare zi din ce în ce mai multe excluzeri; ansamblul fenomenelor ce rezultă din deschiderea economiilor spre mășuri și capitaluri străine; expresia totalitară a logicii piețelor financiare globale asupra tuturor aspectelor vieții.</p> <p>Domeniul politic</p> <p>(alt nume pentru "noua dezordine mondială", din cauza caracterului nedefinit, dezorganizat și autopropulsat problemelor lumii, proces prin care se creează percepția lucrurilor care scapă de sub control și lipsa centrului, a unui pupitru de comandă, a unui consiliu de decizie, a unui birou managerial;</p> <p>(procesul dinamic al creșterii interdependenței dintre statele naționale, urmare a extinderii și adâncirii legăturilor transnaționale în tot mai largi și mai variate sfere ale vieții economice, politice, sociale și culturale și având drept implicație faptul că problemele devin mai curând globale decât naționale, cerând la rândul lor o soluționare mai curând globală decât națională; (comprimarea lumii și accentuarea conștiinței "lunii ca întreg", reprezentând problema "formelor" de realizare a unei structuri mondiale unitare; (masca "americanizării"; (fenomenul de mare complexitate ce descrie atât realități, cât și tendințe care, scăpate de sub control rațional și participativ, ne pot fixa într-o ordine mondială imprevizibilă, cu mulți perdanți și puțini beneficiari; (un ansamblu de procese din sfera economică, politică, socială și culturală, care sporesc gradul de interconectare și interdependență dintre distanțe și fac din lume un loc mai mic. Ceea ce pare să fie nou, în această privință, este creșterea gradului de interdependență dintre diferite sfere de activitate, datorată recentelor și notabilelor dezvoltări în tehnologia telecomunicațiilor și a importanțelor facilități ale transportului global; (de fapt, nimic nou, întrucât țările și culturile întodeauna se influențează reciproc, nu doar prin comerț și invazie, dar este diferit valul integrării internaționale și al interdependenței. Legăturile și efectele lor dintre persoane și state nu sunt doar mai numeroase și mai profunde, ci și mai transformatoare. Ele schimbă modul nostru de a trăi, modul de a dori cum să fim guvernați, toate în forme pe care încă nu le-am înțeles întru totul.</p> <p>Domeniul social</p> <p>fenomen extrem de complex, chiar dacă deseori este definit doar</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>prin termeni ai creșterii comerțului internațional și a investițiilor străine directe. Sunt aspecte importante, dar realitatea globalizării trece dincolo de sfera economică. Separat de creșterea exponențială a fluxurilor de bunuri, servicii și capital în jurul globului, globalizarea a promovat de exemplu, și mișcarea oamenilor, valorilor și ideilor peste frontiere și deseori peste continente; promovarea libertății de mișcare ca principal factor de stratificare a societății contemporane; așa-zisa "Mc World" (lumea tip Mc - de la McDonald's) - un mediu în care datorită valului de forțe care solicită integrare și uniformitate și care fascinează lumea cu muzică ritmată, computere rapide și mâncare la minut (fast food) - cu MTV, Macintosh și McDonald's - presează națiunile să se integreze într-o rețea globală, omogenă și comercială: o "McWorld" legată și unită prin tehnologie, ecologie, comunicații și comerț; ceea ce ni se întâmplă tuturor, procesul care se referă în primul rând la efectele globale, nefiind identic cu conceptul universalizare, care emană speranța, intenția și hotărârea de a face ordine și a crea condiții egale pentru toată lumea, în toate zonele planetei; ansamblul fenomenelor prin intermediul cărora viața fiecărui locuitor al planetei este legată, cel puțin în parte, de hotărârile luate în afara propriei țări și asupra cărora nu are niciun control;</p> <p>Procesul de modernizare a forțelor periferice și dispariția în acest fel a distincției centru-periferie, iar datorită difuziei tehnologiilor înalte, inclusiv cele militare, dinspre centru spre periferie, relația de dependență este și mai mult diminuată sau chiar dispare.</p> <p>Sfera securității naționale și a celei internaționale procesul prin care lumea devine un sat planetar, securitatea națională nefiind legată strict de caracterul geografic al frontierelor datorită modului de manifestare și acțiune a migrației populațiilor, pieței libere de capital, investițiilor străine, terorismului, crimei organizate transfrontaliere; fluxul rapid și bogat al datelor, știrilor, informațiilor, ideilor, valorilor culturale, capitalismului, bunurilor și serviciilor și persoanelor; în plus statele, guvernele vor avea un control, la frontierele lor, din ce în ce mai redus asupra datelor, știrilor, informațiilor, tehnologiei, boților, migrațiilor, armelor și tranzacțiilor financiare, indiferent că sunt legale sau ilegale; fenomenul de atingere a</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemeționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>Provocări la adresa securității și strategiei la începutul secolului XXI, Sesiunea de comunicări științifice cu participare internațională – 14-15 aprilie 2005 – Secțiunea: apărare și securitate națională</p> <p>Lector universitar dr. Nicoleta Daniela Braun, Redefinirea trăsăturilor și factorilor globalizării sub impactul mediului de securitate la început de secol</p> <p>https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/provocari_la_a_dresa_securitatii_si_strategiei_2005.pdf</p>	2005	<p>Paragrafele preluate fără citare și nemeționate în bibliografie</p> <p>limitelor unui sistem, având ca principal rezultat consumarea resurselor acestuia.</p> <p>Cercetare</p> <p>Un termen tip umbrelă, util pentru stabilirea și definirea legăturilor dintre fenomene distincte, astfel: Cele doar 22 de definiții, provenite din surse și medii diverse, demonstrează probabilitatea redusă de a se ajunge la o definiție concisă și unanim acceptată a globalizării. De asemenea, e reliefată complexitatea acestui proces, aspectele sale contradictorii și simultane, binefacerile, dar și tensiunile pe care le provoacă. De fapt, subliniază și contradicțiile aparent de neconciliat dintre cele două curente - pro și contra-globalizare.</p>	1764	
		<p>1.2. Principalele trăsături ale globalizării p. 25-32</p> <p>Accelerarea este cea care face ca viteza de transformare să crească permanent, procesele specifice globalizării producându-se din ce în ce mai rapid și din ce în ce mai multe locuri. Ca arie de manifestare, globalizarea se extinde, permanent, la limitele sale geografice, economice, sociale și politice, petrecându-se tot felul de manifestări contradictorii. În interiorul ariei de manifestare, accelerarea face ca procesele specifice să devină, trptat, din ce în ce mai profunde, iar ciclul de repetabilitate să fie tot mai rapid. Dualitatea rezultă din situația că globalizarea unește și divide concomitent și permanent. Apar efecte diferite pentru cauze identice. Cauzele diviziunii sunt identice cu cele care promovează uniformizarea globului. Globalizarea promovează lipsa presupusei unități a efectelor. Întrebunțările timpului și ale spațiului sunt strict diferențiate. Ceea ce pentru unii este operațiune liberă, pentru alții reprezintă o lovitură dată de soartă.</p> <p>Globalizarea - proces de concentrare a capitalului, a finanțelor și a celorlalte resurse de opțiune și acțiune eficientă, dar și - în primul rând - de concentrare a libertății de mișcare și de acțiune (două libertăți care din rațiuni practice au devenit sinonime). Globalizarea este inclusă integral în procesul globalizării, reflectând unitatea indestructibilității dintre tensiunile globalizante și cele localizante. E specifică dualismului globalizării, ceea ce pentru unii reprezintă opțiune liberă, pe alții îi</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>lovește ca o soartă crudă. Globalizarea, ca un conflict la nivel local datorat globalizării și modelat de creșterea importanței cuucerilor tehnologice și de comunicații, în special de Internet, este o temă importantă, la fel de tentantă ca și raportul dintre globalizare și drepturile omului sau managementul resurselor naturale ori problemele generale referitoare la ambient. Integrarea suprasatelor - apreciată ca o continuare a metasuveranității statelor în cele două foste blocuri de putere. Scena globală e caracterizată de coexistența și concurența dintre grupuri de state și mai puțin evident dintre state luate separat. Principalul efect al acestei caracteristici a fost modificarea structurală a sociului suveranității statului național, caracterizat până la urmă cu câțiva ani, doar de autocontrolul militar, economic și cultural sau, altfel spus, al treptedului suveranității statului național, format din forță, resurse și informație. Libertatea - înseamnă din ce în ce mai mult libertatea de mișcare și de opțiune, iar opțiunea a căpătat o vădită dimensiune spațială. Lipsa centrului (decisional), a unui pupitru de comandă - raportat la problemele majore cu care se confruntă societatea internațională, în contextul noii dezordini mondiale.</p> <p>Mobilitatea - este cea mai importantă trăsătură a globalizării</p> <p>Mobilitatea a devenit una dintre cele mai dorite valori în societate. Mobilitatea determină modelarea permanentă a noulor ierarhii sociale, politice, economice, culturale, din ce în ce mai răspândite în jurul lumii. Datorită dualității globalizării, a fi în mișcare, are sensuri și efecte radical diferite, la vârful și la baza piramidei sociale, atât pe plan național, intern al unui stat, cât și în sfera internațională. Redistribuirea - care se manifestă în cadrul proceselor complementare de integrare / parcelare și globalizare / teritorializare. Aceste procese complementare influențează în cea mai mare măsură redistribuirea pe tot cuprinsul globului a suveranității, a puterii și a libertății de acțiune. Restratificarea - care formează o nouă ierarhie socio-culturală, datorită redistribuirii unor categorii contradictorii ce se manifestă simultan: privilegii / lipsuri, bogății / sărăcii, resurse / sterilități, libertăți / constrângeri.</p> <p>Viteza - care a devenit din ce în ce mai mare, influențând atât condiția omului față de spațiu și timp, cât și activitățile ce se desfășoară în domeniile influențate de procesul globalizării.</p>		

JUJAMIBISO HO NPOQIMDO

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Datorită vitezei sportile, distanțele și timpul par din ce în ce mai scurte, influențându-se, astfel, major reacțiile decidenților. Indiferent de locul pe glob în care are loc un eveniment important, aparența și nu numai, face ca efectele sale să fie percepute din ce în ce mai repede, inclusiv la mari distanțe, decidenții fiind din ce în ce mai mult lipsiți de confort atunci când trebuie să proceseze, să analizeze, să utilizeze cunoștințele acumulate anterior și să ia hotărâri, mai ales că mass-media asigură 24 din 24 de ore acoperirea evenimentelor din întreaga lume.</p> <p>1.3. Diversitatea factorilor și actorilor globalizării</p> <p>Dintre cei mai importanți factori ai globalizării menționăm: bazele de date; capitalul; decizia; informația; mișcarea; polarizarea; proprietatea; revoluția tehnologică; spațiul; știrea. Bazele de date - sunt considerate drept instrument de selecție, separare sau excludere. Caracteristicile indivizilor sunt cuprinse în tot felul de baze de date, acestea tinzând să fie tot mai interconectate între ele. Bazele de date sunt folosite ca instrument de evaluare și de furnizare a credibilității individului. La nivelul unei societăți, respectându-se cadrul legal de protejare a datelor fiecărui individ, prin utilizarea bazelor de date se pot eficientiza mecanismele diverselor sfere de activitate sau se pot crea posibilități multiple de protejare a siguranței personale a cetățeanului. Capitalul liber - trăsătură nouă și importantă, datorită dobândirii mobilității. Mobilitatea capitalului este folosită pentru obținerea de profit, iar dacă aceasta se întâmplă cu o viteză mare, cu atât mai bine. Singurele limite pentru mobilitatea capitalului liber sunt regulile, normele administrative, dar și acestea au o tendință de a fi din ce în ce mai puține, ca efect al extinderii procesului de globalizare.</p> <p>Capitalul economic - fondurile și resursele necesare pentru a face alți bani și a obține alte resurse. Se mișcă repede, fiind întotdeauna înaintea oricărei forme de organizare statală. Decizia - în ultimii 30 de ani a avut loc dispersia constantă a centrelor de decizie și a calculelor pe care se întemeiază deciziile luate în acele centre ce se plasează dincolo de orice constrângere teritorială, dincolo de constrângerile teritoriale ale localității. Desprinderea economiei de politică, va determina o schimbare în distribuția puterii sociale. Puterea inde să devină anonimă, iar locul ei în spațiu să se piardă. Finanțele mondiale - reprezintă cea</p>		

SECRET (AMPLAS) Nr. 100/1993

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>mai bogată sursă de surprize și nesiguranță. Cei care le dețin și iau hotărâri în privința mișcării lor în plan mondial au puterea de a domina viața internațională. Informația / știrile / vestea / nouitatea - au câștigat enorm în viteză de transmitere, procesarea lor la viteze din ce în ce mai mari, făcându-le să devină disponibile aproape instantaneu, transmisia realizându-se între oricare locuri de pe glob, datorită sistemului mondial informațional, cea mai cunoscută componentă fiind Internetul. Distanța nu mai contează. Spațiul nu mai este un obstacol. Libertatea de mișcare - este o facilitate răspândită ilegal pe glob și destul de rară. Este o consecință a mobilității și este influențată de viteză și dualitate. Combinarea acestor trăsături determină ierarhizarea socială. Libertatea de mișcare neîngrădită este specifică vârfurilor societății, elitelor globale, celor care nu mai depind sau depind foarte puțin de evoluțiile dintr-un anumit teritoriu.</p> <p>Cu cât libertatea de mișcare devine mai rigidă, este afectată de constrângeri, cu atât ne îndreptăm spre baza ierarhiei societății, descoperind pe cei care sunt imobili în teritoriul propriu în care trăiesc, cei care sunt localizați, lipsiți de perspectiva desprinderii de condițiile și consecințele evoluțiilor fenomenelor, accidentelor și situațiilor din teritoriul în care trăiesc. Imobilitatea nu este o victorie în lumea actuală, alături în permanență schimbare și este percepută ca o degradare, ca o imobilitate socială.</p> <p>Polarizarea - are în centru mobilitatea. Avantajul de a beneficia de libertatea de mișcare, comparat cu lipsa de atu a imobilismului, determină polarizarea diverselor componente ale societății actuale. Ea dă o nouă interpretare raporturilor dintre bogați-săraci, nomazi-sedentari, normali-anormali, corecți-cerțați cu legea.</p> <p>Proprietatea - se pot obține proprietăți (terenuri, locuințe, acțiuni etc.) în oricare loc de pe glob, fără ca viitorul proprietar să se deplaseze neapărat în aria de interes. Proprietatea, ca locuință permanentă a mai căpătat o nouă valență duală în contextul globalizării și a dorinței de o libertate de mișcare cât mai mare, devenind în multe situații absentă. Situația a înțârit independența elitelor globale față de puterea politică și culturală limitată teritorial. Situația contrară, specifică, de asemenea, elitelor globalizării este dată de multitudinea de proprietăți în diverse zone</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>geografice, utilizate ciclic de proprietari, pentru a-și satisface diverse necesități.</p> <p>Dar pentru toate aceste proprietăți, proiectele sunt realizate pentru a intercepta, a respinge sau a filtra eventualii utilizatori. Proprietatea care reprezintă acasă, pentru elite, este totdeauna ferită de ochii indiscreți, de comunitatea locală. Cei puternici vor: izolarea de localitate; condiția de nonvecinătate; imunitatea față de interferențele locale; securitatea persoanei, a casei și a pământurilor; traiul în spații interzise altora. Revoluția tehnologică - este unul dintre principalii factori ai globalizării, care a influențat mijloacele, metodele, posibilitățile de exprimare a acestui fenomen. Este efectul unor investiții și inovații din deceniul nouă al secolului al XX-lea, care au influențat informatizarea, telecomunicațiile, miniaturizarea, digitalizarea datelor și a valorilor. Revoluția tehnologică a adus ultimele și cele mai profunde schimbări ale lumii în care trăim. Aceasta oferă, de fapt, și factorii tehnici ai mobilității, care caracterizează atât de profund procesul globalizării: www, care pune informația la dispoziția tuturor, pretutindeni și instantaneu; transportul informației, care nu presupune mișcarea corpurilor fizice; circulația informației, independent de agentul său de transport și de obiectele despre care oferă date; viteza informației, care este mai mare decât viteza schimbării situației. Una dintre cele mai importante trăsături oferite de revoluția tehnologică este democratizarea sa. Tehnologia a ajuns să fie utilizată până la nivel de individ, foloasele ei fiind în primul rând în oferirea șansei accesului la cunoștințe. Spațiul - distanțele nu mai contează. Geografia tradițională are drept caracteristici: factorii geografici; granițele naturale; granițele administrative teritoriale; identitățile unei populații; identitățile culturale; distincția dintre înăuntru-afară. Aceste caracteristici depind de: limitele de viteză; constrângerile temporale și pecuniare impuse libertății de mișcare. Datorită faptului că în cadrul accelerării procesului de globalizare, viteza de mișcare este din ce în ce mai mare, iar mișcarea este cel mai vânat trofeu de către indivizi, principalele caracteristici ale geografiei tradiționale au început să se estompeze. Distanța este un produs social. Mărima ei variază în funcție de viteza cu care poate fi parcursă. Din punct de vedere economic, distanța este</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://cssas.unap.ro/ro/pdf_canti/provocari_la_a_dresa_securitatii_si_strategiei_2005.pdf</p> <p>Provocări la adresa securității și strategiei la începutul secolului XXI, Sesunea de comunicări științifice cu participare internațională – 14-15 aprilie 2005 – Secțiunea: apărare și securitate națională</p> <p>Maior Ovidiu POP, Dinamica modalităților de manifestare a globalizării</p>	2005	<p>funcție de cheltuielile necesare pentru atingerea acelei viteze. Spațiul nu mai contează pentru cei ce suportă viteza mesajelor electronice. Spațiul este caracterizat de anumite rapoorturi, cum ar fi: înăuntru / afară, aici / acolo, aproape / departe. Proportia acestora determină atât modul în care indivizii se plasează în raport cu spațiul și, implicit, gradul de familiaritate al acestora în spațiul în care trăiesc sau în care intenționează să ajungă, temporar sau definitiv, cât și potențialul de imblânzire a diverselor fragmente ce compun lumea înconjurătoare pentru fiecare individ sau grup social. Extinderea și adâncimea globalizării va determina dispariția unor categorii actuale de spații, în zone și poate apariția unor noi tipuri de spațiu. Spațiul trebuie să asigure transparență, înțelegasă ca o condiție indispensabilă a conviețuirii interumane, pentru a oferi acel minimum de siguranță și liniște fără de care viața zilnică ar fi de neconceput. Complexitatea spațio-temporală reliefează concis transformarea complexă a parametrilor condiției umane.</p> <p>1.4.1. Domeniul economic p. 44-47</p> <p>Economia - antrenează unele dintre cele mai importante interese ale actorilor globalizării. Dimensiunea economică a globalizării este forța polarizatoare a celor mai importante interese, a celor mai profitabile și tentante rezultate. Apreciem că rezolvarea cât mai multor probleme economice va determina și modelarea mai ușoară a celorlalte aspecte ale globalizării.</p> <p>Economia națională s-au transformat în elementele unui sistem mondial economic, în care companiile multinaționale sunt principalii factori. Economia națională devin din ce în ce mai interdependente. Interesele economice și cele de securitate națională sunt strâns legate pentru un stat și numai împreună determină prosperitatea cetățenilor acelu stat. Economia națională conferă unui stat puterea și autoritatea necesare pentru a-și promova valorile naționale, diplomația și pentru a- și promova valorile naționale, diplomația și pentru a nu genera rivalități de sorginte militară. O economie națională sănătoasă generează piele, atât interne, cât și externe, care conferă</p>	875	

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>oportunități pentru cetățenii aceluia stat - ca forță de muncă, dar și pentru firmele naționale sau internaționale. Viitorul unei economii naționale depinde de gradul său de integrare și de valorificare a oportunităților globale ale afacerilor. Economia globală s-a creat prin realizarea unei interdependențe a economiilor statelor, în care piețele depind unele de altele, devin emergente și nu mai pot fi protejate în totalitate prin intervenția statelor proprii. Prin eliminarea izolării unor economii naționale și integrarea lor pe plan internațional se diminuează posibilitățile de apariție a unor crize financiare majore. În particular, trebuie amintit faptul că fracturile în răspândirea prosperității au determinat fenomenul migraționist, dinspre țările cu o economie mai puțin dezvoltată spre cele cu o economie consolidată. Sensul este inversat în situațiile în care sunt periclitate, amenințate resursele naturale vitale, interne sau externe, ceea ce determină ca țările industrializate să intervină într-un fel sau altul asupra economiilor țărilor din lumea a doua sau a treia.</p> <p>Comerțul - creșterea spectaculoasă a comerțului și a fluxurilor investiționale au determinat globalizarea economică, prin integrarea din ce în ce mai puternică a procesului de producție. În cadrul accelerării procesului de globalizare, comerțul internațional se întărește cu un capitol în totalitate extraterritorial. Comerțul mondial crește mai repede decât producția.</p> <p>În perioada 1990-2000, rata de creștere a comerțului internațional a fost de 6,8% anual. Dar această situație se concentrează în special în Occident și în Asia.</p> <p>Tendința de scădere a taxelor vamale este evidentă, ca urmare a acordurilor sub egida General Agreement on Tariffs and Trade (GATT) sau a Organizației Mondiale a Comerțului (OMEC). Totuși există bariere vamale în agricultură, în textile, în confecții, în siderurgie. Protecția față de importuri se face și prin noi modalități mai puțin vizibile de restricții nontarifare: cote, autorizații administrative, norme sanitare, norme tehnice, acorduri de comercializare ordonate, restricții voluntare la export.</p> <p>Comunicațiile - progresul tehnologic este accelerat, fiind în general determinat de țările superdezvoltate tehnologic din lumea occidentală. Chiar dacă rețeaua globală de comunicații</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>acționează selectiv, revoluția tehnologică a permis comunicațiilor globale să promoveze circulația rapidă a informației în toate domeniile de activitate, existând șansa valorificării ei la diverse niveluri.</p> <p>O altă consecință a revoluției tehnologice o reprezintă scăderea costurilor legate de comunicațiile internaționale, dezvoltând această facilitate nu numai pentru instituțiile oficiale, ci și pentru oamenii de afaceri, ONG-uri și publicul larg. Apoi, au crescut avantajele în procesarea și valorificarea datelor de către noii actori ai vieții internaționale, datorită organizării lor preponderent în rețele organizate pe orizontală, în timp ce structurile administrative birocratice au păstrat în funcționarea lor organizarea ierarhică, pe verticală.</p> <p>Creșterea accesului la Internet în țările dezvoltate a fost valorificată în special de tineri. Accesul la comunicații, într-un sens real - la viitor, este îngrădit de geografie, de gen, de venit și de limbă. În fapt, jumătate din umanitate nu a vorbit vreodată la telefon.</p> <p>Să nu uităm de beneficiile învățământului la distanță, care este practic de exemplu din Estonia până în India, remarcabil fiind că în Estonia există o medie de computere pe locuitor mai mare decât în Franța sau în Italia. Economii sărace pot avea acces la sistemele de comunicații prin satelit sau celular, renunțând la vechile tehnologii, bazate pe stâlpi și cabluri.</p> <p>Finanțele - influențele accelerării globalizării în finanțe sunt reprezentate și de evoluția investițiilor străine directe (ISD), ce reprezintă exportul de capital într-o țară străină. ISD sunt cruciale pentru dezvoltarea economică, export, oportunitățile de angajare și competitivitatea între țările care atrag fluxuri financiare. ISD reflectă, totodată, curentele politice, legalitatea și deschiderea periodică, promovând de asemenea inovațiile tehnologice.</p> <p>Globalizarea a fost însoțită de o enormă dilatare a sferii financiare, în mișcările internaționale de capital, investițiile financiare - de portofoliu - cu scop speculativ, au înlocuit, în mare măsură, investițiile directe cu scop industrial și comercial.</p> <p>Există o relație dialectică între globalizare și instabilitate financiară. Pe de o parte, cele mai multe inovații financiare au ca scop protejarea agenților economici împotriva instabilității la</p>		

NESECRET
12/96

CONFORM CU ORIGINALUL

[Signature]

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://cssas.unap.ro/ro/pdf_cartii/provocari_la_a_dresa_securitatii_si_strategiei_2005.pdf</p> <p>Provocări la adresa securității și strategiei la începutul secolului XXI, Sesiunea de comunicări științifice cu participare internațională – 14-15 aprilie 2005 – Secțiunea: apărare și securitate națională</p> <p>Maior Ovidiu POP, Dinamica modalităților de manifestare a globalizării</p>	2005	<p>nivelul dobânzilor și ratelor de schimb. Pe de altă parte, aceste noi instrumente financiare sunt, ele însele, un factor de instabilitate. Această constatare se aplică mai ales piețelor produselor derivate. Aceste piețe ating, astăzi o amploare și o complexitate atât de mare, încât par incontrolabile. Globalizarea financiară a fost influențată de cei "3D": Dereglementare, Decompartimentare, Descnetralizare - adică, suprimarea unor bariere juridice, mai buna comunicare între piețele financiare și eliminarea băncilor ca intermediari în avantajul dezvoltării burselor și apariției unor noi instrumente financiare (optimus, futures, swaps).</p> <p>p. 53-55</p> <p>Mass-media - datorită televiziunii, presei, Internetului, călătorilor în strălucite, rețelelor de ONG-uri, localizații sunt bombardate zilnic cu noutăți din toată lumea, de cele mai multe ori fiind promovate conflictele, dezastrele, accidentele grave și prinderea infractorilor. Adesea, localizații asimilează aceste știri, ca și cum ar face parte din viața lor, fiind preluate și discutate în familii, la locul de muncă, între prieteni. Procesul globalizării a produs și, în același timp, a accentuat unele efecte asupra media: media s-a transformat în una din principalele entități care influențează mediul internațional; managementul în media a devenit deosebit de complex și de dificil, din cauza constrângerilor multiple, de la necesitatea de a obține profit (companii ca CNN, Fox News și BBC, există doar pentru acest motiv. Ele nu lucrează și nu sunt controlate de guvernări. Ele vor relata o știre numai dacă vor fi convinse că așa trebuie); încercările permanente ale guvernelor de a-și promova obiectele naționale sau chiar de a controla media; demasificarea audienței, datorită revoluției tehnologice în comunicații, cu accent pe Internet, ceea ce permite fiecărui individ să își personalizeze tipurile de știri pe care vrea să le primească; Internetul oferă posibilități practice, astfel încât orice persoană să fie un potențial producător de știri la o scară globală; media asigură legătura dintre localizații - globali. Ultima categorie se manifestă din locuri deosebite, adevărate paradisiuri pentru cei care urmăresc mai ales emisiunile televizate, în general localizații. Așa s-au născut și se dezvoltă și prin aceste posibilități.</p>	635	

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>experiența oamenilor referitoare la rolul corporațiilor, legalitate, economie, securitatea persoanei, democrație, buna guvernare. În cadrul acestui proces, bineînțeles mult mai complex, dar influențat, indiscutabil, de media, are loc chiar și reformularea conținutului conceptului de interes național.</p> <p>Piața forței de muncă - chiar dacă se ghidează după principii calificate înaltă - preț ridicat, forța de muncă ieftină reprezintă un avantaj pentru statele care o dețin, întrucât atrage ISD. De aceea, o parte a producției se mută din țările mai dezvoltate, diminuând oferta locurilor de muncă.</p> <p>În același timp, o parte a forței de muncă ieftine migrează spre țările bogate, oferind posibilitatea producătorilor de a o folosi, mai ales în producția de confecții, alimentație publică, agricultură și celele servicii ale căror slujbe nu sunt căutate de autohtoni.</p> <p>Dacă intrarea în țară este ilegală, uneori, imigranții sunt preferați autohtonilor, întrucât salariile oferite sunt mult mai mici, ceea ce poate produce unele tensiuni în plan social, amplificate uneori și de capacitatea redusă a imigranților de a se adapta la condițiile sociale, culturale din țara țintă / gazdă.</p> <p>Forța de muncă salariale și cea din agricultură sunt expuse deschiderii unei economii naționale. Apar specializări și mutații ale producției, ce determină reasezări de prețuri, specializări ale forței de muncă, ceea ce presupune variații ale veniturilor salariale sau chiar impunerea unor migrații ale forței de muncă sau acceptarea unor soluții de protecție socială, până la apariția altor condiții economice locale favorabile. Este și situația existenței unui loc de muncă principal și a unor job-uri secundare, completatoare de venit salariale, oficial sau neoficial.</p> <p>Transporturile - în contextul accelerării procesului de globalizare, transporturile și tehnologia informațiilor reprezintă cei doi piloni de bază ai unui capitalism modern și care susțin, la nivelul întregului glob, o economie mondială din ce în ce mai complexă. Călătoriile și transporturile au făcut, la rândul lor, obiectul schimbărilor rapide și radicale datorate globalizării. Ca și în situația altor factori ai globalizării, transporturile, pe lângă diversitatea și calitatea dobândite, au preluat inclusiv valența virtuală datorită utilizării la scară cât mai mare a Internetului, utilizatorii vizând locurile de interes, prezentate și valorificate virtual, chiar din fotoliul de acasă</p>		

NESECRET

14 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

ada

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		sau de la biroul firmei. Îmbunătățirea transporturilor, alături de rata mare a dezvoltării, forța de muncă ieftină și competiția mondială susțin scăderea prețurilor și creșterea posibilităților globale de a folosi tehnologiile sofisticate, chiar și de statele actori nonstatii ce dein posibilități financiare mai reduse.		
<p>1. https://cssas.unap.ro/ro/pdf_cartii/provocari_la_adresa_securitatii_si_strategiei_2005.pdf Provocări la adresa securității și strategiei la începutul secolului XXI, Sesiunea de comunicări științifice cu participare internațională – 14-15 aprilie 2005 – Secțiunea: apărare și securitate națională Maior (r) Carmen Baranga, Metodologia proiectării modelului de securitate a națiunilor, modelul și strategia securității naționale a României</p>	2005	<p>p. 57-64 Mediul de securitate al secolului al XXI-lea este caracterizat de transformări substanțiale, care necesită adaptarea criteriilor clasice de analiză a securității internaționale. Noile provocări la adresa securității, generate de suprapunerea unor fenomene, precum globalizarea și fragmentarea, se adaugă unor forme clasice de riscuri și vulnerabilități regionale. Se mențin focare de tensiune tradiționale, dar modul lor de dezvoltare este influențat în mod intrinsec de apariția unor riscuri nonconvenționale și transfrontaliere, precum terorismul, crima organizată și proliferarea armelor de distrugere în masă. Unele grupuri de state au urmat într-o etapă postindustrială de dezvoltare, în vreme ce altele se află într-o perioadă de tranziție politică și economică spre modernitate. În anumite regiuni a crescut numărul "societăților fragile" și, implicit, inabilitatea acestora de a controla evoluțiile de pe teritoriile naționale proprii. 2.1. Caracterizare generală și principalele trăsături ale mediului internațional de securitate</p>	127	Acest pasaj conține texte redactate integral, utilizând surse multiple
<p>2. https://vdocuments.site/documents/tezamanagementul-crizelorordoc.html Cătălin-Ștefan Zisu, Managementul crizelor politico-militare în era post război rece, teză de doctorat, UNAP</p>	2006		929	
<p>3. Surse de instabilitate la nivel global și regional. implicații pentru România, A IV-a Sesiune anuală de comunicări științifice, București, 25 noiembrie 2004</p>	2004	Abordarea riscurilor neconvenționale după încheierea antagonismului bipolar impune necesitatea unor noi tipuri de solidaritate internațională. Transformările profunde ale începutului de secol se află într-o relație de proporționalitate directă atât cu creșterea rolului comunității internaționale în prevenirea conflictelor, managementul și soluționarea crizelor, cât și cu extinderea geografică a procesului de democratizare. De asemenea, transformările din ultimii ani ale sistemului european și mondial, precum și ale actorilor din interiorul sistemului tind să estompeze tot mai mult distincția clasică dintre politica internă și cea externă. Faptul că problemele interne ale unor țări constituie preocupări internaționale curente, iar politica internă a statelor se află sub "lupta marilor puteri" demonstrează întrepătrunderea dintre	317	
<p>4. https://vdocuments.site/documents/tezamanagementul-crizelorordoc.html Cătălin-Ștefan Zisu, Managementul crizelor politico-militare în era post război rece, teză de doctorat, UNAP</p>	2006		631	

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>politicile interne și cele externe, având drept consecință adâncirea continuă a interdependențelor, proiectarea intereselor unor grupuri interne pe plan extern, menținerea disputelor dintre protagoniștii cu privire la caracterul unipolar sau multipolar al viitoarei arhitecturi de securitate globală și continuarea procesului de restructurare și adaptare a principalelor organisme de securitate mondială și regională, pentru a răspunde adecvat noilor provocări.</p> <p>Se evidențiază, de asemenea, tendința factorilor de putere de a spori importanța structurilor în care dețin rolul principal în scopul asigurării unei poziții avantajoase în noua arhitectură de securitate și, implicit, competiția pentru afirmarea și consolidarea noilor centre de putere care să determine evoluția lumii și stabilirea noii ordini internaționale.</p> <p>Lumea democratică "tinde să devină, paradoxal, tot mai exclusivistă și mai intervenționistă", ceea ce impune o regândire a valorilor fundamentale, ca independent și suveranitatea, care vor trebui să fie promovate într-un mediu, ce, aparent, tinde să le neghe tot mai mult, în sensul lor clasic.</p> <p>Globalizarea, integrarea europeană și euroatlantică, preocupările Federației Ruse de a dobândi un rol de decizie în problemele internaționale, afirmarea tot mai puternică a țărilor asiatice în viața politică mondială, preocupările privind stabilizarea Afganistanului, adoptarea în unanimitate a unei rezoluții a Consiliului de Securitate al ONU privind Irakul și interesul exprimat de guvernul interimar irakian pentru continuarea sprijinului internațional referitor la asigurarea stabilității țării, la care se adaugă faptul că în zona balcanică se mențin încă multe probleme divergente, situația din Orientul Mijlociu, marcată de o diversitate de dispute de natură politică, economică, etnică și religioasă, amenințări și conflicte, deschise și potențiale, regiunea Mării Negre, care rămâne un spațiu de importanță strategică și de interes economic, cu multe conflicte latente și care nu vor cunoaște rezolvări în viitorul apropiat, sunt doar câteva elemente ce caracterizează evoluția actualului mediu de securitate.</p> <p>Pe de altă parte, efectele fenomenelor naturale (încălzirea cliimei, lipsa apei potabile, inundațiile, cutremurele, epuizarea resurselor, evoluția demografică etc.), amplificarea amenințărilor și a</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>riscurilor asimetrice (expansiunea rețelelor și activităților teroriste, a criminalității organizate transnaționale, criminalitatea economico-financiară, traficul transfrontalier ilegal de persoane, de droguri, de materiale radioactive și strategice, de armament și de muniții, proliferarea armelor de distrugere în masă etc.) și sărăcia continuă să influențeze tot mai mult stabilitatea și securitatea mondială. Evoluțiile de după 11 septembrie 2001 au accentuat faptul că abordarea securității prin prisma strictă a factorului militar nu mai este suficientă. Totodată, au scos în evidență faptul că neoterorismul și crima organizată au atins un nivel de pericolozitate extrem pe fondul creșterii vulnerabilităților față de noile amenințări și riscuri. Prevenirea și combaterea lor impun noi modalități de evaluare, precum și capacități și metode de acțiune adecvate.</p> <p>Condiția sine qua non pentru un management cooperativ al securității nu este reprezentată doar de reformele instituționale, ci și de principiile indivizibilității securității, transparenței și angajamentului global și regional al comunității internaționale.</p> <p>Extinderea fenomenului terorist la nivel universal și necesitatea unor acțiuni conjugate pentru contracararea lui a determinat realizarea unui consens general. Asistăm la o grupare impresionantă de forțe și capacități, dublată de un consens politic greu de imaginat cu câțva timp în urmă. State aflate până mai ieri pe poziții divergente, considerate chiar ireconciliabile, se găsesc acum pe același front al luptei împotriva terorismului.</p> <p>Mediul de securitate se consolidează ca urmare a deciziilor politice din noiembrie și decembrie 2002 de la Praga și Copenhaga, din iunie 2004 - de la Istanbul, din martie 2006 - de la Riga și din aprilie 2008 - de la București, precum și a multiplicării eforturilor țărilor democratice pentru edificarea noii arhitecturi de securitate europeană. Evoluția pozitivă a relațiilor NATO și UE cu Federația Rusă și Ucraina și amplificarea Dialogului Mediteranean stimulează procesul de destindere, dialog și cooperare, favorizând construirea unei noi ordini internaționale.</p> <p>Securitatea statelor europene, ca parte componentă a securității globale, nu mai este amenințată de izbucnirea unui conflict militar de proporții. Se mențin, totuși, numeroase focare de tensiune și de criză, fiind posibilă izbucnirea unor conflicte locale de mică</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>intensitate. Pe viitor, accentul se va deplasa tot mai mult de la riscurile de natură militară la cele asimetrice, de natură nonmilitară.</p> <p>La nivelul relațiilor interstatale, dependente de evoluțiile din sistemul internațional, relațiile dintre cele mai importante state în economia strategică globală au o relevanță particulară. Analizând situația din această perspectivă, se remarcă eforturile de aplanare a tensiunilor în relațiile transatlantice. Evenimentele care l-au adus față în față pe oficialii europeni și pe cei americani au marcat revenirea la un trend consensual în abordarea celor mai stringente probleme de către SUA și principalele state europene. Cu toate aceste eforturi, relațiile transatlantice sunt departe de a reface starea existentă înaintea intervenției coaliției conduse de SUA în Irak.</p> <p>La nivel global, se remarcă eforturile principalelor puteri de a concura SUA dar, în același timp, se caută și modalități de cooperare și acțiune în comun, în funcție de interese. Această evoluție este generată, în primul rând, de conștientizarea situației actuale - că nicio combinație de puteri nu poate egala sau contrabalansa în mod real superputerea americană. În al doilea rând, nici SUA nu acționează pentru a se crea percepția unei amenințări directe asupra celorlalte puteri care ar putea să accelereze coagularea unei alianțe a puterilor cu efect de contrabalansare. Un alt aspect, relevant în evoluția relațiilor interstatale, este dat de dimensiunea internă a politicilor externe.</p> <p>Acest aspect este mai nuanțat de la o țară la alta. În rândul opiniei publice și, mai ales, în unele state europene, s-a format percepția că superputerea americană a căpătat caracteristicile modelului imperial. Percepțiile opiniei publice, în special din statele democratice, față de evoluțiile din sistemul internațional sunt deosebit de importante și vor influența substanțial politica externă a acestor state. În același timp, percepțiile față de poziționarea unor state în relațiile cu SUA sunt decisive în cadrul politicilor interne.</p> <p>Procesul de globalizare, care poate fi definit, ca integrare transnațională, este în continuă dezvoltare, aspect demonstrat de procesele istorice de extindere petrecute după anul 2004, a celor două organizații de securitate, NATO și UE, precum și de</p>		

NESECRET

18 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL *pat*

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>perspectiva evoluției raporturilor dintre acestea. În cadrul acestora se manifestă o serie de tendințe de "globalizare a securității" prin mecanismele de implicare militară ale SUA, a coalițiilor, precum și a NATO în diferite regiuni ale lumii. Aceste evoluții ale măsurilor de securitate se dezvoltă pe două dimensiuni principale, respectiv, una "reactivă" (prin declanșarea și angajarea în intervenții militare împotriva unor state generatoare de riscuri) și o alta, relativ nouă, "anticipativă și preventivă", legată de abordarea într-o manieră extinsă a surselor de risc, prin lansarea unor formule de parteneriat. Aceste dimensiuni au provocat modificarea fundamentală a politicilor tradiționale ale unor state, prin participarea la acțiuni conduse de SUA.</p> <p>În condițiile în care statul național, ca actor pe scena internațională, pierde din relevanță, se constată, totuși, o continuare a acțiunilor pentru afirmarea autonomiei naționale și recunoașterea statală a unor actori nonstatali (Kosovo, Abhazia, Osetia de Sud, Adjaria, Transnistria etc.), care se situează în afara globalizării.</p> <p>Fenomenul globalizării este caracterizat de incapacitatea eliminării inegalităților sociale și de dezvoltare economică, iar proiectele de asistență internațională în zonele aflate în dificultate vor fi extinse.</p> <p>Se poate aprecia că actualul mediu de securitate are următoarele trăsături:</p> <p>(Disoluția bipolarității și intrarea într-o nouă fază. În această perioadă, doar Statele Unite ale Americii au dovedit capacități și posibilități reale de implicare eficientă în gestionarea problemelor majore ale omenirii, fiind considerate ca singură superputere politică, economică, financiară și militară, credibilă și viabilă. În aceste condiții, caracteristica actualei perioade o reprezintă unipolaritatea;</p> <p>(Afirmarea tot mai evidentă a Uniunii Europene ca factor de stabilitate și progres, dezvoltarea economică și militară accelerată a Chinei, precum și ofensiva diplomatică a Rusiei, pentru care starea de "veghe" față de problemele majore ale lumii s-a terminat, sugerează faptul că noul sistem de securitate internațională se va edifica pe o structură multipolară;</p> <p>(Apariția și consacrarea unor actori internaționali nonstatali.</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și menționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Având ca principale trăsături lipsa apartenenței la un areal geografic, conducerea după reguli și norme specifice și raportarea la alte valori decât cele naționale, aceștia tind să controleze și să gestioneze domeniile și sectoarele emblematice ale puterii: tehnologia ultraperformantă, economia, finanțele și, nu în ultimul rând, resursele energetice;</p> <p>(Afirmarea unor noi tendințe în dezvoltarea și funcționarea instituțiilor și a organizațiilor politice, economice și de securitate internaționale: trecerea de la funcția de apărare colectivă la cea de securitate colectivă presupune nu doar concepte noi ci și structuri și modalități de acțiune adecvate. Ca atare, NATO și-a dezvoltat și își perfecționează atât strategia de integrare și cooperare, cât și pe aceea de consultare cu Federația Rusă și Ucraina, concurent cu asumarea de responsabilități dincolo de aria sa de cuprindere; apariția unor tendințe de gestionare a crizelor pe considerente regionale. Organizații cum sunt ONU sau OSCE încurajează preluarea de mandate pentru îndeplinirea unor misiuni internaționale de către coaliții sau organizații regionale.</p> <p>În aceste condiții, este evident faptul că, pe lângă strategiile politico-militare sau alianțele politico-economice ce se construiesc astăzi pentru promovarea intereselor naționale de securitate, sistemul politic al relațiilor internaționale trebuie să suporte câteva modificări, respectiv: reformarea instituțiilor politice internaționale și regionale, adaptarea lor la noile perspective geopolitice; relansarea credibilității și autorității instituțiilor politice internaționale. Dintre acestea, Organizației Națiunilor Unite îi revine un rol deosebit în promovarea unui sistem al relațiilor internaționale, care să aibă ca valori fondatoare democrația, toleranța, recunoașterea diversității și a coexistenței civilizațiilor și culturii democratice, încurajarea și susținerea statelor care promovează democrația și pacea; debirocratizarea, transparent și eficiență decizională în instituțiile internaționale; redefinirea noilor valori și ținte ale politicii internaționale în condițiile dispariției bipolarismului și ale noilor provocări geostrategice pe care le aduce globalizarea neoliberală; afirmarea unei noi filosofii a politicii relațiilor internaționale, fundamentată pe principiul multipolarismului acceptat. Această perspectivă este una de viitor, atât timp cât între SUA și celelalte puteri mondiale sau</p>		

NESECRET

20 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

205

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://documents.site/documents/tezamanagementul-crizelor.html Cătălin-Ștefan Zisu, Managementul crizelor politico-militare în era post război rece, teză de doctorat, UNAP</p>	2006	<p>regionale se realizează un parteneriat politic concurențial: redefinirea rolului politic și militar al NATO, astfel încât să nu intre în contradicție sau să nu se suprapună peste misiunea altor instituții internaționale; soluționarea politică durabilă a diferendelor din Orientul Mijlociu, în special a conflictului israeliano-palestinian; solidarizarea activă a statelor dezvoltate cu țările aflate în regiuni defavorizate; mobilizarea de resurse financiare și economice pentru țările sărace, sărăcia fiind, poate, al doilea flagel cu care se confruntă omenirea, în prezent. Susținerea unei dezvoltări asistate, pe principii politice și, mai degrabă, umaniste, decât economice, a regiunilor subdezvoltate ale planetei; promovarea unui document de politică internațională, care să definească lupta împotriva terorismului ca prioritate a relațiilor politice internaționale și care să ofere instrumente politice, economice și militare de a exercita presiuni pentru descurajarea aliaților reali și potențiali ai terorismului internațional; o voință politică hotărâtă a guvernelor statelor democratice, aceea de a nu mai avea niciun fel de relații cu regimuri politice dictatoriale sau mișcări politice cu potențial terorist.</p>	1774	
<p>https://documents.site/documents/tezamanagementul-crizelor.html Cătălin-Ștefan Zisu, Managementul crizelor politico-militare în era post război rece, teză de doctorat, UNAP</p>	2006	<p>p. 89-94 Pacea, securitatea și stabilitatea spațiului european și euroatlantic, solid implementate prin acțiunea comună, dar și independent a celor două organizații - NATO și UE -, impun, în condițiile gravelor amenințări actuale la adresa libertății și a existenței umane, luarea în considerare a unor priorități complementare, care să le consolideze, să acorde globului șansa unei cooperări mai largi, unei dezvoltări neîngrădite de niciun pericol în deceniile care urmează. Între aceste priorități, apreciem că este necesar să fie luate în calcul cel puțin următoarele trei elemente: (coerența acțiunilor parteneriale și internaționale ale NATO și UE, de natură să ofere un cadru mai eficient demersurilor de securitate ale acestora, o finalitate sporită a eforturilor de îngrădire și combatere a terorismului transfrontalier, a folosirii armelor de nimicire în masă și a armelor neconvenționale, a extinderii crimei organizate; consistența acțiunilor militare și civile, politice, economice, sociale, diplomatice, științifice, culturale și de altă natură ale UE și NATO,</p>	1774	

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>dedicate întăririi stabilității și securității continentului, progresului și prosperității acestuia; (realizarea unor angajamente politice pe termen lung ale statelor membre ale celor două organizații de a conlucra strâns în combaterea gravelor pericole și amenințări din mediul de securitate internațional.</p> <p>Complementaritatea acestor priorități este mai mult decât necesară, în condițiile în care, la nivelul continentului, al Alianței Nord-Atlantice și al Uniunii Europene, cel puțin între "grii", dar și între noii membri din Estul continentului și vechii membri din Vest, există încă divergențe și deosebiri de vederi care grevează într-o oarecare măsură asupra Politicii de securitate și de apărare comune, asupra inițiativei privitoare la capacitatea, afectând procesul dezvoltării lor congruente viitoare și, implicit, modul solidar, ferm, elaborat, în care se abordează confruntarea cu terorismul.</p> <p>În fața atător schimbări geopolitice, strategice și tehnologice, a complexității amenințărilor asimetrice și transfrontaliere, implementarea și evoluția conceptului de spațiu european unic de securitate și cooperare s-au dovedit că sunt și rămân o necesitate. Fondat pe aspirația comună de dezvoltare în securitate și stabilitate a continentului, conceptul presupune dinamism și o capacitate sporită de gestionare a crizelor, de restabilire a păcii, de desășurare a operațiilor umanitare sau de evacuare a resortisanților.</p> <p>Or, e limpede că extinderea spațiului european unic inclusiv în perimetrul balcanic, prin invitarea de intrare în NATO în aprilie 2008, la București, a Albaniei și Croației (iar a Macedoniei după reglementarea diferendului cu Grecia) și accederea, într-o perspectivă medie, a Georgiei, Ucrainei, Serbiei și Muntenegrului, va consolida stabilitatea și securitatea continentului, va căpăta capacități sporite de a umple acele "găuri negre" de pe harta regiunii, cum este autoproclamata republică transnistreană, ce au efect destabilizator, distructurant pentru unitatea și integritatea Europei.</p> <p>Transformarea spațială și structurală a NATO și UE va conduce la apariția unor noi forme de cooperare și consolidarea celor existente, la crearea unor noi instrumente specifice de contracarare a riscurilor neconvenționale, la evoluții pozitive pe</p>		

NESECRET

22 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

Pat

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>planul dezvoltării și securității subregionale, regionale și interregionale.</p> <p>Extinderea actuală a frontierei estice a UE și NATO pe axele nord-est și sud-est, cu douăsprezece, respectiv, nouă noi state, reprezintă un pas decisiv spre constituirea spațiului european unic de securitate și cooperare. Practic, noul val de state membre, cel mai mare din istoria celor două organizații, contribuie substanțial la unitatea și stabilitatea întregului continent, relansând cu putere dezbaterile asupra politicilor comune europene de securitate și cooperare. Șeful administrației de la Casa Albă apreciază momentul ca fiind unul ce unește democrațiile tinere cu cele consacrate din Europa și ajută la crearea unei Europe întregi, libere și pașnice. De altfel, după 2007, când România și Bulgaria au încheiat actuala extindere, UE va fi cu adevărat cea mai mare piață comună din lume, cu o populație de aproape 500 milioane oameni și o suprafață uriașă, ce-și va alătura disponibilitățile securitare Alianței, organizație având o capacitate politică și structurală superioară, proprie consolidării echilibrului geostrategic în sfera stabilității și securității. Nu-i mai puțin adevărat că atunci vor apărea noi probleme europene specifice, derivate din extindere, ajutor pentru Europa Centrală și de Sud-Est, conflicte etnice, terorism, proliferarea ADM, controlul migrațiilor, traficul de arme, droguri, ființe umane etc., care ar putea afecta funcționalitatea Uniunii și stabilitatea spațiului unic. Dincolo de toate aceste posibile dificultăți, însă, un lucru este sigur în cadrul conceptului european de securitate dezvoltat după 1999, indisociabil celui de cooperare, care asigură combaterea eficientă a complexității și varietății riscurilor din mediul continental și global, noile state membre adaugă Uniunii, ce și-a definit o politică externă și de securitate comună, propria lor capacitate de a îmbunătăți raporturile de putere, propriile resurse de stabilitate și securitate. În contextul creșterii eficienței Uniunii Europene și sporirii contribuției acesteia în domeniul securității la nivel global și regional, se impune consolidarea instituțiilor proprii, astfel încât să dispună de o politică coerentă, de mijloace și instrumente adecvate pentru a putea juca un rol semnificativ în gestionarea situațiilor tot mai complexe și mai diversificate din mediul actual de securitate.</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Pentru îndeplinirea acestor cerințe, este necesară coordonarea politicilor economice și de securitate, concomitent cu perfecționarea modalităților și metodologiilor, de aplicare a acestora. În acest scop, procesul de decizie trebuie simplificat, astfel încât să implice un singur cadru instituțional, care să dea consistență hotărârilor adoptate și să conducă în mod ferm la o acțiune unitară a tuturor membrilor uniunii.</p> <p>Ceea ce propunem noi este o Uniune de popoare și de state, care să fie capabilă să-și aperse mai bine cetățenii și să le susțină interesele în domeniul în care o singură țară, prin ea însăși, nu o poate face. Aceasta este soluția noastră pentru o guvernare democratică într-o societate a globalizării", arăta Romano Prodi, fostul președinte al Comisiei Uniunii Europene. În contextul dat, "Uniunea Europeană trebuie să acționeze în limitele definite printratate și să respecte identitatea națională a membrilor săi. Stabilitatea unor norme și reguli, inclusiv a unui catalog de componente în acest sens, reprezintă nu numai o acțiune benefică, oportună și legală, dar și o opțiune realistă și viabilă, astfel încât atitudinile și luările de poziție ale fiecărui membru să se încadreze în deciziile comune ale Uniunii.</p> <p>Perspectiva realizării unui spațiu unic european de securitate și cooperare care să includă și Federația Rusă se rezumă doar la formele partenariale cunoscute sau altele, care s-ar putea lansa în viitor, iar aceea a integrării lor depline și a construirii unui spațiu unic eurasiatic de la Lisabona la Vladivostok este și mai departe de viitor.</p> <p>În acest context, soluția cea mai viabilă ar fi proiectarea, într-o primă etapă, a unui model de cooperare eficient spre regiunile învecinate Spațiului Central-European organizat pe baza principiilor potențării reciproce, multinaționalității și responsabilității regionale, al interdependenței, ce incumbă o participare activă la promovarea intereselor și aspirațiilor comune europene și euroatlantice.</p> <p>Totuși, raporturile Rusiei cu UE ar putea avea o dezvoltare comună în viitor, dată fiind implicarea celei dintâi în asigurarea securității energetice a Uniunii și în jocurile geopolitice de stăpânire a Eurasiei, ca și posibilitatea ca ea să devină, alături de China, o putere rivală a SUA, într-o nouă construcție multipolară</p>		

МІЛІТАРНІ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ

NESECRET

24 / 96

КОМФОРТЪ СЪ ОРИГИНАЛУ

pad

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>vitoare.</p> <p>Dubla determinare a stabilității și securității regionale și continentale de către NATO și UE fortifică spațiul european periferic, asigură o difuziune accelerată a democrației, a libertății, a echității și a securității sociale la nivelul fostelor state comuniste din Est.</p> <p>Spațiul unic elimină, practic, ideea alternativelor pe care UE le-ar putea proiecta independent de NATO în chestiunea securității continentului, a duplicărilor inutile, a unor posibile fisuri în relația transatlantică. Folosirea capacităților Alianței de către UE este pasul așteptat spre o normalitate la care state cu dublă apartenență la aceste organizații era firesc să se gândească, din moment ce dezvoltau același proces pe două planuri suprapuse. Pe de altă parte, să nu uităm că UE a finalizat, de curând, independent o primă operație pe un teatru îndepărtat, ne referim la operația Artemis, din Republica Democratică Congo, și că ea a realizat, până în 2007, capacități de răspuns rapid (cunoscutele Battle Groups), cu contribuție națională, ale căror elemente vor putea fi utilizate, prin rotație, la Forța de Reacție a NATO și vor fi disponibile pentru forțele comune alocate atât NATO, cât și UE.</p> <p>Consecrată prin Tratatul de la Nisa, și dezvoltată prin Tratatul de la Lisabona, actuala politică de securitate și apărare edificată de Europa îi permite acesteia să-și joace propriul rol și să-și asume responsabilitățile asupra destinului propriu. Totodată, o obligă să-și definească mecanismele de planificare, structuri de comandă, să sporească forța noilor sale capacități de acțiune și proiecte politico-strategice, să-și asigure o largă securizare, care să țină cont de faptul că prioritățile SUA se orientează deja spre alte regiuni ale lumii, dar și de necesitatea prezervării legăturii transatlantice, ce va continua să aibă și în viitor un rol determinant în securitatea regiunii noastre.</p> <p>Edificarea spațiului unic de securitate și cooperare nu este scutită de "crizele construcției europene", ce relevă o Europă a diversităților, în care lărgirea UE este un proces dificil, deloc simplu și linear. Cum securitatea se relevă ca obiectiv prioritar atât pentru o organizație, cât și pentru cealaltă, raporturile dintre ele sunt coezive și au la bază principiile unui parteneriat strategic benefic pentru ambele părți și, mai ales, pentru securitatea și</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://andreivocila.wordpress.com/2010/10/27/1s-ecuritatea-energetica-a-uniunii-europene-in-regiunea-mari-negre/</p>	<p>27 octombrie 2010</p>	<p>apărarea Europei, pus în operă de Aranjamentele Berlin Plus, care se știe că reafirmă: specificitatea fiecărei organizații; respectul și egalitatea autonomiei lor în luarea deciziilor; necesitatea consultării mutuale, a dialogului, a transparenței și a cooperării; respectul intereselor membrilor UE și NATO; respectul principiilor Cartei ONU; angajamentul fiecărei organizații de a dezvolta capacitățile sale militare coerent și întărindu-le mutual, în funcție de nevoile comune ale celor două organizații. De altfel, mai mult ca sigur că nu doar ideea spațiului unic pe care îl gestionează, ci mai ales responsabilitățile comune pentru securitatea și stabilitatea acestuia constituie argumentele unei extinderi de problematică partenerială, de la chestiunea inițială a gestionării crizelor la subiecte precum: lupta contra terorismului, a proliferării armelor de nimicire în masă, a piratilor cibernetici, inițiativele pentru Balcani, noile capacități pentru noi amenințări și lărgirea celor două organizații.</p> <p>În fața complexității lumii, a prăbușirii fostelor echilibre internaționale, a terorismului și altor amenințări globale, NATO și UE trebuie să așeze o Europă activă unită, ce și-a proiectat o justă viziune strategică, s-a eliberat de spectrul naționalismelor, extinzându-și frontierele teritoriale și ideatice spre frontiera unică a unui spațiu european comun.</p> <p>Un pas în plus spre acest obiectiv îl face noul Tratat Reformator, semnat în decembrie 2007 la Lisabona, ce cuprinde referiri exprese la politica externă și de securitate comună și la politica europeană de securitate și apărare, la cooperarea dintre cele două organizații, oferind un suport legislativ solid relațiilor dintre ele. Interesele colective și interesele naționale se regăsesc puternic protejate în viitorul spațiu european unic, unde politica comună de securitate și de apărare contribuie implicit la fiecare dintre avantajele esențiale ale integrării: progresul economic și civil; eliminarea frontierelor și securizarea spațiului; piața unică, pacea; stabilitatea continentului.</p> <p>P. 96-102</p> <p>3.1. Sensuri, terminologii, delimitări conceptuale și moda sintagmelor</p> <p>Termenul "securitate" provine din latinescul securitas-securitatis și</p>	<p>1627</p>	

DECLASARE CU PROTECTIA

NESECRET
26 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>Securitatea energetică a uniunii europene în regiunea Marii Negre</p>		<p>reprezintă "faptul de a fi la adăpost de orice pericol; sentimentul de siguranță pe care îl dă cuiva absența oricărui pericol". Securitatea mai înseamnă și "protecție, apărare". Securitatea reprezintă, în principiu, acea stare de fapt care pune la adăpost de orice pericol extern și intern o colectivitate sau un stat oarecare, în urma unor măsuri specifice, ce sunt adoptate și care asigură existența, independența, suveranitatea, integritatea teritorială a statului și respectarea intereselor sale fundamentale".</p> <p>Există securitate atunci când statele estimează că pericolul de a suferi un atac militar, presiuni politice sau constrângeri economice este nul și, din această cauză, ele pot să-și urmeze liber dezvoltarea.</p> <p>În terminologia folosită de Organizația Națiunilor Unite, conceptele de securitate echivalează cu resursele pe care statele și comunitatea internațională, în ansamblul ei, se sprijină pentru a-și asigura securitatea. Printre aceste concepte amintim: "echilibrul de forțe", "descurajarea", "securitatea colectivă", "neutralitatea", "nealinieră", "coexistența pașnică", "securitatea comună".</p> <p>Tradițional, conceptele putere și pace sunt redundante în literatura care analizează sau prescrie modele de securitate. Susținătorii abordării care pornește de la putere sunt exponenții ai Școlii Realiste de Relații Internaționale reprezentată de E. H. Carr și Hans J. Morgenthau. Puterea nu doar exprimă trăsăturile de bază ale capacităților sistemului internațional, ci, totodată, evidențiază motivația principală a comportamentului actorilor respectivi. "Securitatea - o consecință a păcii" este abordarea pe care o dezvoltă Școala Idealistă creată la începutul secolului al XX-lea în jurul Ligii Națiunilor.</p> <p>Conceptul idealistilor îi determină nu numai să vadă problema în termeni holistici, ca fiind în opoziție cu opinia fragmentară a realiștilor, același concept focalizându-și atenția direct asupra problemei esențiale a războiului. Întrucât războiul este sursa majoră de amenințare în problema securității naționale, găsirea unei soluții ar elimina în mare parte problema în sine de pe agenda internațională.</p> <p>Realiiștii vedeau securitatea ca pe un derivat al puterii: un actor cu suficientă putere pentru a deține o poziție dominantă va obține</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>securitatea ca rezultat al acesteia. Deși securitatea era corect înțeleasă drept scop, conceperea puterii ca o cale de acces către aceasta avea în mod inerent o trăsătură defensivă, idealii imaginând securitatea ca o consecință a păcii: o pace durabilă ar asigura securitatea tuturor.</p> <p>La începutul anilor '50, "dilema securității" este definită drept "o noțiune de structură în care încercările de autoajutorare ale statelor de a-și asigura nevoile de securitate tind, indiferent de intenție, să ducă la o creștere a insecurității celorlalți, întrucât fiecare interpretează propriile-i măsuri ca fiind defensive, iar pe ale celorlalți ca fiind potențial amenințătoare".</p> <p>Ambiguitatea conceptului este determinată de faptul că "s-ar putea să nu aibă absolut niciun înțeles", iar elaborarea multidimensionalității conceptuale devine o necesitate. Robert Jervis încearcă să construiască o astfel de dilemă, îndreptând atenția înapoi către elementele neintenționale și de interdependență dintre relațiile de securitate. Ken Booth, Leonard Beaton, Stanley Hoffmann și Joseph Nye se numără printre cei care susțin că noțiunea de securitate restrânsă la nivelul statelor individuale și al problemelor militare este în mod inevitabil inadecvată.</p> <p>Termenul securitate este de uz general în relațiile internaționale și în alte discipline și pare să fie acceptat ca un concept central organizator. Politica externă, militară și economică a statelor, intersecția acestora în zone de schimb și dispută, cât și structura generală a relațiilor pe care le creează, toate sunt analizate ca aspiranți în vederea asigurării securității naționale și / sau internaționale. Înainte de apariția preocupărilor economice și ambientale, din timpul anilor '70, conceptual "securitate" era rareori tratat în alți termeni decât cei ai intereselor politice particulare ale participanților și chiar până la sfârșitul anilor '80 discuția încă mai avea un puternic accent militar.</p> <p>Barry Buzan subliniază subdezvoltarea concepțiilor legate de securitate oferind cinci motive:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. conceptul s-a dovedit a fi prea ambiguu și complex pentru a-i atrage pe specialiști; 2. suprapunerea conceptului de putere peste cel de securitate, în condițiile unor confruntări acute; statele erau concepute ca fiind		

SECRET

NESECRET

28 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

[Signature]

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>prinse într-o luptă pentru putere, iar securitatea era văzută, în consecință, ca un derivat al puterii, în special al celei militare;</p> <p>3. natura diferitelor revolte împotriva ortodoxismului realist de până la sfârșitul anilor '70;</p> <p>4. subdezvoltarea studiilor strategice;</p> <p>5. existența unor acțiuni pentru politicienii de stat care-i obligă să păstreze ambiguitatea simbolică a conceptului.</p> <p>Anii '80 aduc în prim-plan securitatea care devine conceptul preferat al discuțiilor la nivel înalt. Pentru realismul tradițional, interdependența a conturat profilul problemelor economice, de mediu și sociale ale sistemului internațional, pe fondul agendei mai înguste, și adesea mai naționaliste, a puterii politice. În replică, neorealizii, în special Kenneth Waltz cu influența sa teorie structurală asupra politicii puterii, a pus motivul securității în centrul comportamentului statului într-un sistem anarhic: "în anarhie, securitatea este scopul suprem (...). Țelul sistemului care încurajează căutările statelor este securitatea".</p> <p>Pentru cercetătorii din domeniul păcii, presiunile interdependenței au însemnat că nici abordarea izolaționistă a păcii, nici globalismul nu ofereau critici credibile. Ideea de interdependență era în multe sensuri înrudită cu perspectivele idealiste, iar rezultatul sintezei între logica anarhiei și imperatiivele idealismului a fost ideea de securitate comună, reliefată pentru prima dată de Comisia Palme în anul 1982 și supusă în continuare unor dezbateri largi. Securitatea comună a subliniat interdependența relațiilor de securitate, în opoziție cu prioritățile securității naționale ale strategiei tradiționale.</p> <p>Datorită faptului că tot mai mulți cercetători doreau schimbarea reală a unui status quo devenit periculos prin revenirea la "războiul rece" și la recesiune, s-au pus bazele unei convergențe între agenda realistă și cea idealistă. Segmente semnificative din ambele tabere au adoptat securitatea ca pe instrumentul lor conceptual preferat. În termeni politici, atât strategii, cât și cercetătorii în domeniul păcii s-au confruntat cu un program extins, o parte fiind constituită de necesitatea de a concepe politici de apărare compatibile cu realitățile organizării politice anarhice durabile, cât și cu intensificarea interdependenței.</p> <p>Abordarea "comprehensivă" și "totală" a conceptului securitate</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>națională este percepută prin referire la totalitatea și multidimensionalitatea amenințărilor, aceeași fiind o caracteristică a sfârșitului războiului rece.</p> <p>Barry Buzan este cel care introduce sintagma complex de securitate în analiza dimensiunilor securității în sud-estul Asiei, definindu-l "ca un grup de state ale cărei prime preocupări de securitate le leagă laolaltă suficient de îndepărtate, încât securitatea lor națională să nu poată fi, în mod realist, luată în considerare separat una de alta". Astfel, principalele dualisme conceptuale ale securității devin securitate-anarhie (securitatea este rezultatul, fie al menținerii balanței de putere, fie al afirmării unui sistem internațional hegemonic) și securitate-comunitate (comunitatea de interese creează structuri comunitare de securitate, respectând legile proximității). Totuși, conceptul de securitate, în această perioadă, a înglobat nu numai securitatea teritorială și militară a statului, dar și aspectele economice și ambientale, dar elementul central al securității a rămas statul.</p> <p>Ani '90 aduc o aprofundare a paradigmei securității și securitatea individuală este pusă în centrul strategiilor de securitate. Capacitatea diminuată a statului de a-și exercita funcțiile fundamentale, precum și eșecul său continuu în asigurarea securității sale fizice, a bunăstării sociale și a habitacului cetățenilor săi sunt principalele argumente ale teoriilor care susțin carmenii și nu statul ca obiect al securității. Reconceptualizarea securității a devenit necesară din cauza schimbărilor graduale, dar fundamentale și pe termen lung în cadrul sistemului internațional.</p> <p>Cățiva dintre factorii de prim rang care au făcut necesară o reconsiderare a conceptului și a scopului studiilor de securitate sunt constituiți de sfârșitul "Războiului Rece" care a condus spre o societate globală interdependentă, schimbarea naturii războiului care vizează spațiul tehnico-economic, politic și cultural decât mijloacele militare convenționale, trecându-se de la paradigma securității militare la paradigma securității multidimensionale.</p> <p>Mai mult, statul este prea mare ca să satisfacă nevoile umane, dar, în același timp, prea mic pentru a face față provocărilor la nivel global și regional. Aceasta vine în contradicție cu principalul argument că motivul pentru care statul e privit ca obiect al securității se datorează faptului că statul poate ajunge la un</p>		

NESECRET

30 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

201

УДАНІСКО УЗ МРОТМОС

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>anumit nivel de automulțumire în termeni economici, culturali și militari sau că statul este suficient de mare pentru a face ordine în interiorul propriilor granițe.</p> <p>Există, de asemenea, alte subgrupuri (religioase sau etnice) cu care oamenii se identifică și căroră oamenii le conferă încredere, subgrupuri care s-au dovedit mai eficiente în satisfacerea dorințelor. Pericolul reprezentat de războiul nuclear la care oamenii ar putea fi expuși este perceput ca de necontrolat la nivelul statului. De asemenea, istoria este plină de exemple în care statul a servit ca opresor și nu ca protector al poporului. Statul este în același timp o sursă de amenințare și de insecuritate la adresa poporului.</p> <p>Astfel, scopul final trebuie considerat a fi securitatea oamenilor iar statul trebuie să fie văzut ca un mijloc către împlinirea acestui scop. Stabilirea statului ca obiect principal al securității conduce uneori la abuz.</p> <p>Scopul securității trebuie urmărit prin prisma mai multor întrebări: (O)Ar trebui securitatea să includă aspecte sociale și de dezvoltare precum exploatarea copiilor, dependența de droguri și malnutriția?</p> <p>(O)Este nevoie de concentrarea atenției asupra aspectelor nonmilitare în detrimentul celor militare?</p> <p>(O)Când devin problemele și amenințările din sectoarele nontradiționale probleme de securitate?</p> <p>Există două aspecte ale securității în cadrul abordării ce pune în centrul preocupărilor statul: păstrarea dreptului legal al națiunii și a puterii practice de a se conduce după propriile interese și crearea și menținerea unei stări de lucruri în care națiunea să fie relativ eliberată de teama pentru supraviețuire și independență. Acestea se referă la suveranitate și integritate teritorială, fiind asociate cu statul, iar nu cu persoanele.</p> <p>Din nefericire, abordarea centrată pe stat nu include problemele de securitate internă.</p> <p>Utilizarea unei astfel de abordări, fără a proceda la modificări echivalează cu acceptiunea restrânsă a scopului securității, determinând marginalizarea preocupărilor securității nontradiționale.</p> <p>Securitatea nontradițională este mult mai complexă, implicând o</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>Prof. univ. dr. Vasile-Ozunu Mihail, Sinteza cursului: „Factorii de risc la adresa securității statelor în epoca globalizării”</p>		<p>paletă de amenințări (interne, regionale și transnationale), în care este implicat un număr mare de actori (guvernamentali și non-guvernamentali) și unde violența este generată nu doar de forța convențională, fizică, ci și de forțele sociale, economice și ambientale.</p> <p>p. 102-106</p> <p>Trei abordări sunt proeminente în studiile de securitate din perioada de după “războiul rece”: (Prima școală de gândire - a tradiționaliștilor, care păstrează preocuparea militară a securității. (A doua școală de gândire este cea a progresiștilor, care extind aria aspectelor securității pentru a include amenințări altele decât cele militare. (A treia școală de gândire este cea a studiiilor critice de securitate, care pune sub semnul îndoielii întregul cadru în care securitatea este conceptualizată. Barry Buzan propune o metodă constructivistă, care sintetizează cele trei școli de gândire și oferă acestei abordări un anumit potențial de reintegrare, militând pentru o abordare multisectorială a agendei securității potrivită atât cu sectoarele ambientale, economice, sociale și politice, cât și cu sectoarele militare, incluzând și legăturile dintre ele. Securitatea este înțeleasă nu ca un conținut al unui sector particular (militar), ci ca un tip particular de politică definiți, prin referire la amenințări existențiale și apeluri pentru acțiuni de urgență în orice sector. Realizările care au abordat teorii structurale sau sisteme inspirate din teoria politicilor internaționale a lui Kenneth Waltz, au fost principală țintă a școlii constructiviste, care îl acuzau că pierd din analiză factorul determinant, și anume împărțirea intersubiectivă a idelilor, care generează comportamentul prin constituirea identităților și intereselor actorilor. Rezultatul efortului acestei școli de a diversifica și îmbogăți literatura de specialitate cu numeroase modele, precum normele, cultura, identitatea, încrederea, persuasiunea, învățarea, feciele de demonstrație, fluxurile conceptuale transnaționale, socializarea și multe alte procese ideatice influențează sfârșitul dramatic al rivalităților marilor puteri.</p>	1006	<p>Bibliografia utilizată de titularul cursului oferă indicația că lucrarea a fost elaborată înainte de susținerea publică a tezei de doctorat</p>

CONFORM CU ORIGINALUL

NESECRET

32 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

Ad

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Principalul teoretician al constructivismului este Alexander Wendt, care sintetizează critica realismului. În accepțiunea sa, chiar dacă un sistem este conflictual sau pacifist, aceasta este o funcțiune și nu se datorează anarhiei sau puterii, ci culturii împărtășite, create prin practicile sociale discursive. Concepția fiecărui actor despre sine este un produs al gesturilor diplomatice ale celorlalți; statele pot redefini structura prin proces, prin noi gesturi ele pot reconstitui interese și identități.</p> <p>Postulatele constructivismului sunt:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Politicile globale sunt rezultatul împărtășirii intersubiective a ideilor, a normelor și a valorilor, la nivelul actorilor. Constructivismul se axează pe dimensiunea intersubiectivă a cunoștințelor, deoarece ei doresc să sublinieze aspectul social al existenței umane - rolul ideilor împărtășite în structura ideatională de constrângere și dirijare a comportamentului. 2. Structura ideatională nu are doar un efect regulator, ci și unul constitutiv, asupra actorilor. 3. Între structurile ideationalale și actori există o dublă direcție: de determinare și de constituire. Structurile constituie actorii, în termenii intereselor și identităților lor, iar structurile sunt, la rândul lor, produse, reproduse sau alterate de practicile discursive ale agenților. <p>Securitatea poate fi analizată în cadrul mai multor niveluri ce depind de obiectul de referință implicat (securitate individuală, statală și regională):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Sistemele internaționale, care înseamnă cele mai întinse conglomerate de unități independente sau care interacționează și care nu au niciun alt nivel sistemic deasupra lor. În prezent, acest nivel cuprinde întreaga planetă, dar în timpurile de început mai multe sisteme internaționale mai mult sau mai puțin independente existau în același timp. 2. Subsistemele internaționale care corespund grupurilor de unități prin intermediul cărora sistemul internațional poate fi deosebit de întregul sistem prin natura particulară sau prin intensitatea interacțiunilor lor sau prin interdependența dintre ele. Subsistemele pot constitui unități teritoriale, caz în care pot fi regionale (de exemplu, ASEAN, Comunitatea Statelor Africane) sau nu (Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare 		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Europăeană, Organizația Țărilor Exportatoare de Petrol), ele nefiind regiuni ci doar simple subsisteme.</p> <p>3. Unități, ce înseamnă actori constituiți din diferite subgrupuri, organizații, comunități (de exemplu, state, națiuni, firme transnaționale).</p> <p>4. Subunități, constituite din grupuri de individualități în cadrul unor unități care sunt capabile să influențeze comportamentul unei unități (de exemplu, birocrație, lobby).</p> <p>5. Individualități, ultimul nivel în majoritatea analizelor din cadrul științelor sociale.</p> <p>Nivelurile de analiză păstrează un cadru în care se pot localiza sursele și rezultatele conceptelor și ale evenimentelor. Nivelurile de analiză mai pot fi folosite, și pentru stabilirea accentelor teoriilor. Realismul, de exemplu, se concentrează asupra nivelului unității (statul) pentru sursa și rezultatul său. Politicile birocratice pot emana din cadrul nivelului subunității, dar rezultatele se manifestă la nivelul unității (național). Nivelurile de analiză mai pot fi utilizate pentru a localiza forumuri și actori implicați în relațiile internaționale. Națiunile Unite, de exemplu, operează la nivel sistemic; organizațiile regionale, precum ASEAN, reprezintă forumuri subsistemice.</p> <p>Totuși, anumiți actori din cadrul relațiilor internaționale nu pot fi încadrați clar într-un anumit nivel. Organizații internaționale, cum ar fi Amnesty International și Greenpeace, care operează la nivel transnațional, sunt două astfel de exemple care pot fi menționate. Securitatea cuprinzătoare, concept care datează din perioada anilor '70, a fost formulat prima oară în Japonia în contextul rolului postbelic al Japoniei - putere economică în expansiune, care operează într-un mediu global complex. Securitatea cuprinzătoare legitimează rolul internațional tot mai important al Japoniei, dar justifică și efortul său defensiv. Japonia definea securitatea cuprinzătoare prin diferitele arii funcționale ale securității (politic, militar și economic).</p> <p>Politica de securitate era definită în termeni diferitelor niveluri (domestic, bilateral, regional și global). În vreme ce conceptul japonez de securitate cuprinzătoare era în mod necesar conștient și ambiguu, ideea de securitate cuprinzătoare formulată de ASEAN era mai generală și mai concretă: se concentra atât pe</p>		

NESECRET

34 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Prof.univ.dr. Vasile-Ozunu Mihail, Sinteza cursului: „Factorii de risc la adresa securității statelor în epoca globalizării”		<p>dimensiunea internă, cât și pe cea militară, care s-a dovedit a fi folosită în minimalizarea intervenției asupra vecinilor, precum și asupra entităților semnificative din Asia de sud-est. Securitatea cuprinzătoare reflectă pentru ASEAN legătura conceptuală dintre securitatea regională și națională, prin accentuarea nevoii de obținere a celei dintâi drept condiție a împlinirii celeilalte.</p> <p>Securitate comună este conceptul care s-a dezvoltat în Europa ca un răspuns la rivalitatea Est-Vest, propune în mod clar cooperarea ca unicul mijloc legitim de rezolvare a conflictelor. Primul discurs major în problema securității comune se regăsește raportul Comisiei Palme, din 1982, document care propune șase principii ale securității comune:</p> <p>Toate națiunile au dreptul legitim la securitate;</p> <p>Forța militară nu este un instrument legitim pentru rezolvarea disputelor dintre națiuni;</p> <p>Restrângerea, necesară expresiei politicii naționale;</p> <p>Securitatea nu poate fi obținută prin superioritate militară;</p> <p>Reducerea și limitarea calitativă a armamentului reprezintă o condiție necesară pentru securitatea comună;</p> <p>Legătura dintre negocierile armate și evenimentele politice trebuie evitată.</p> <p>3.2. Considerații privind conceptul "securitate națională"</p> <p>p. 109-110</p> <p>Pe măsură ce un stat depune eforturi pentru a-și spori securitatea națională, sensibilitățile și vulnerabilitățile altuia concurrent cresc, determinându-l să ia măsuri de contracarare, fiind creat, în acest fel, un cerc vicios (dilema securității). Securitatea națională posedă mai mulți piloni de sprijin: coeziunea socială și solidaritatea, stabilitatea și prosperitatea economică, stabilitatea și unitatea politică. Adevărata securitate nu poate fi atinsă dacă unul dintre aceste elemente lipsește. Creșterea securității depinde în ultimă instanță de puterea pilonilor securității naționale, ei fiind interconecțați. Responsabilitatea construirii acestora revine în egală măsură poporului și guvernanților, prin pârgurile instituționale create cu acest scop: agențiile de securitate.</p>	440	Bibliografia utilizată de titularul cursului oferă indiciu că lucrarea a fost elaborată înainte de susținerea publică a tezei de doctorat

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Stabilitatea și coeziunea socială privesc în primul rând coexistența pașnică și armonioasă între cetățeni, constituindu-se într-o bază a securității naționale. Aici se ajunge atunci când poporul împărtășește un respect reciproc pentru valorile și credințele sale. Coeziunea socială oferă acel consens necesar pentru luarea efectivă a deciziilor, astfel încât alegerile, hotărârile și acțiunile consecvente ale guvernului devin operaționale și se mențin în ciuda provocărilor din afară.</p> <p>Stabilitatea și prosperitatea economică implică bunăstarea cetățenilor, element-cheie în argumentarea puterii naționale, a prestigiului și a influenței. Dezvoltarea și susținerea puterii militare și a celei diplomatice depind în mare măsură de aceasta.</p> <p>Unitatea și stabilitatea politică presupun cooperarea dintre diferitele sectoare executive, astfel încât cei care exercită autoritatea legitimă și puterea politică acționează împreună pentru atingerea scopurilor comune. Sprijinul popular este esențial pentru succesul guvernanților în abordarea provocărilor la adresa securității.</p> <p>Toate națiunile sunt preocupate de apărarea patriei (protecția fizică a cetățenilor unui stat național și păstrarea integrității teritoriale a acestuia), de libertate (păstrarea sistemului politic al statului și posibilitatea de a alege forma de guvernare și propria instituții politice), de bunăstarea economică și de ordinea mondială (interesul unei națiuni de a stabili și de a păstra un mediu, o conjunctură internațională, politică și economică, în care să se poată simți în siguranță.</p> <p>Eterogenitatea națiunilor derivă din moduri de organizare diferite, ca răspuns la nevoi, uneori neechivalente. Diferențele de conținut ale noțiunii securitate națională sunt în principal rezultatul a șase factori care interacționează:</p> <p>(Odinamica sistemului internațional și mutațiile survenite în conceperea modalităților de agresare;</p> <p>(Ospecificitatea geopolitică a fiecărei națiuni;</p> <p>(Oparticularitățile situației interne specifice fiecărei națiuni;</p> <p>(Oposibilitatea concepții politice de securitate, fie în modalități agresive, fie în modalități defensive;</p> <p>(Odistincția dintre actorii principali (marile puteri) și statele mici (pentru primele, securitatea națională capătă dimensiuni</p>		

CONFIRMARE CU PROTOCOAL

NESECRET
36 / 96

CONFIRMARE CU ORIGINALUL

Ady

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>Prof.univ.dr. Vasile-Ozunu Mihail, Sinteza cursului: „Factorii de risc la adresa securității statelor în epoca globalizării”</p>		<p>regionale și chiar globale, pentru cele din urmă, securitatea națională se realizează în "umbra" și "penumbra" marilor puteri; ele trebuie să țină seama de evoluția raporturilor dintre marile puteri și de dinamica relațiilor cu vecini imediați); (Diferențele de perspectivă teoretică în analiza, conceperea și transpunerea în practică a strategiei de securitate națională. p. 116-134</p> <p>Puterile mai slabe se pot concentra asupra unui singur sector cu o eficiență apreciabilă, dar nu pot avea mai mult decât un impact pe termen scurt, în termeni militari. Vulnerabilitățile sunt concrete, în schimb amenințările sunt greu de controlat.</p> <p>"Riscul și securitatea sunt concepte care umplu viața modernă", având în vedere că securitatea este influențată de fiecare decizie politică, economică, socială, militară și de altă natură, luate la diferite niveluri, precum și de activitatea umană, în general. Toate acestea sunt purtătoare de risc a cărui potențialitate poate influența, într-o măsură mai mare sau mai mică, securitatea, începând de la cea individuală și mergând până la cea națională. Riscul reprezintă asumarea mai mult sau mai puțin conștientă a rezultatelor alegerii făcute într-un domeniu sau altul și, cu atât mai mult, în cel al securității naționale. Riscurile au determinații complexe, de ordin decizional și se amplifică mai ales în situații strategice nefavorabile. Cu alte cuvinte, riscul se constituie ca produs între mărirea pierderilor, sub forma consecințelor unor anumite evenimente posibile.</p> <p>Amenințările reale, după ce că sunt imposibil de măsurat, pot să nu fie nici percepute. Există și dificultatea de a deosebi amenințările destul de serioase, care ar atenta la securitatea națională, de cele care apar ca niște consecințe ale vieții de zi cu zi în mediul competitiv de securitate. Întrucât securitatea trebuie definită în interiorul normei unui mediu competitiv, nu poate fi adoptată calea facilă a definirii tuturor amenințărilor ca fiind chestiuni de securitate națională. Diferența dintre provocările normale și amenințările la adresa securității naționale se manifestă într-un spectru de amenințări care se întinde de la obținut și rutinar, până la drastic și fără precedent. Faptul unde anume în acest spectru chestiunile spinoase încep să fie</p>	1559	Bibliografia utilizată de titularul cursului oferă indicația că lucrarea a fost elaborată înainte de susținerea publică a tezei de doctorat

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nenumționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>clasificate în mod legitim drept probleme de securitate națională depinde mai curând de alegerea politică decât de faptele obiective. Stabilirea unui nivel prea scăzut al securității pe această scală riscă să ducă la paranoia, risipă de energie, politici agresive și distorsiuni grave ale vieții politice. Stabilirea unui nivel prea înalt riscă să ducă la eșecul pregătirii împotriva unor atacuri majore înainte de a fi prea târziu. folosirea excesivă a justificărilor nu face decât să îndepărteze procesul de guvernare de practicile constituționale. îndreptându-se, în fapt, către metode autoritariste. Caracterul politic al acestei alegeri trebuie stabilit prin comparație cu un anumit set de amenințări vulnerabilități cu care se confruntă statul. Evantaiul chestiunilor potențiale de securitate națională este larg, întinzându-se peste sectoarele militar, economic, social și ecologic.</p> <p>Amenințările militare ocupă miezul tradițional al preocupărilor de securitate națională. Acțiunea armată poate amenința, și, de obicei, chiar amenință, toate componentele statului. Ea supune baza fizică la presiuni, prejudicere și dezmembrare, și poate distruge profund ecosistemul. Totodată, poate duce la denaturarea sau dezmembrarea instituțiilor, reprimând, subminând sau desființând ideea de stat. Acțiunea armată nu doar lovește în însăși esența funcțiilor de protecție de bază ale statului, ci amenință să distruge în adâncime straturile de interese sociale și individuale care stau la baza statului.</p> <p>Din cauză că folosirea forței poate produce schimbări majore nedorite într-un timp foarte scurt, amenințărilor militare li se acordă în mod tradițional prioritate printre preocupările de securitate. Acțiunea armată poate distruge munca de secole din toate celelalte sectoare. Cele mai prețioase realizări din politică, artă, industrie, cultură și orice altă formă de activitate umană pot fi desființate prin folosirea forței. Realizările umane pot fi amenințate și din alte părți decât din cele unde au fost create, iar nevoia de a împiedica aplicarea în practică a unor asemenea amenințări este un pilon important al funcției de apărare militară a statului.</p> <p>Amenințarea cu forța stimulează nu doar o preocupare intensă de a proteja moștenirea socio-politică a statului, ci și un anumit sentiment a ofensei aduse de folosirea formelor de competiție nelolială.</p>		

NESECRET

CONFORM CU ORIGINALA !!!

AB

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Nivelul amenințării militare variază de la hărțuirea vaselor de pescuit la raidurile de pedepsire, de la ocuparea teritorială și invazia totală până la atentarea la însăși existența populației prin blocadă sau bombardamente. Amenințările pot fi și indirecte, în sensul că nu sunt aplicate statului însuși, ci intereselor sale externe. Amenințările la adresa aliaților, a coridoarelor de navigație sau a teritoriilor strategice, toate se numără în această categorie, iar preocuparea occidentală pentru securitatea rezervelor de țiței este o bună ilustrare în acest sens.</p> <p>Amenințările militare ocupă o categorie specială tocmai fiindcă implică folosirea forței, rupându-se relațiile pașnice și punându-se capăt recunoașterii diplomatice. Astfel, chiar și amenințarea cu forța presupune voința de a trece importantul prag care separă jocurile competitivității obișnuite din sectorul politic, economic și social de competiția generalizată a războiului. Existența acestui prag explică accentul disproportionat pus pe securitatea militară chiar și în acele epoci în care amenințările din alte sectoare par să prezinte pericole mari și imediate.</p> <p>Amenințările politice sunt, de regulă, îndreptate împotriva stabilității organizaționale a statului.</p> <p>Scopul lor poate varia de la presiunile asupra guvernului în favoarea unei anumite politici, trecând prin răsturnarea guvernului, până la favorizarea secesionismului și distrugerea structurii politice a statului, astfel încât acesta să fie slăbit înaintea unui atac armat. Ideea de stat, în mod special identitatea lui națională și ideologia organizatoare, cât și instituțiile care-l exprimă, constituie ținta obișnuită a amenințărilor politice.</p> <p>Întrucât statul este o entitate esențialmente politică, amenințările politice sunt de temut în egală măsură ca și cele militare.</p> <p>Amenințările politice pot avea un caracter ideologic (competiția dintre ideologii este extraordinar de complexă) sau național (mult mai directe, ele implică unele încercări de a întări identitățile etno-culturale separate ale grupurilor din statele-țintă).</p> <p>De asemenea, pot fi și structurale, adică să rezulte mai degrabă din natura situației decât din intențiile particulare ale unui actant față de altul. Ele apar atunci când principiile organizatoare ale două state se contrazic între ele într-un context în care nu-și pot ignora existența reciprocă.</p>		

NESECRET

39 / 96

SECRET

CONFORM CU ORIGINALUL

104

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Amenințările sociale pot fi greu de deosebit de cele politice. În relațiile dintre state, amenințările externe semnificative asupra nivelului social ajung până la atacuri la adresa identității naționale, căzând astfel cu ușurință în domeniul politic. Ele constituie adesea o parte a pachetului mai larg de amenințări armate și politice. Probleme de limbă, de religie și de tradiție culturală locală joacă un rol important în ideea de stat și pot avea nevoie să fie apărate sau protejate împotriva importurilor culturale seducătoare sau apăsătoare. În cazul în care cultura locală este slabă sau mică, chiar și efectele colaterale neintenționate ale contactelor întâmplătoare s-ar putea dovedi distrugătoare și având o încălcătură politică.</p> <p>Principala dificultate în cazul amenințărilor sociale ca o componentă a securității naționale este aceea că majoritatea au loc în interiorul statelor. Dacă securitatea socială depinde de capacitatea sa de susținere a structurilor tradiționale de limbaj, cultură, identitate și obiceiuri etnice și religioase, atunci amenințările acestor valori provin mult mai des din interiorul statului decât din afara lui. Procesul de constituire a statului-națiune urmărește adesea suprimarea sau măcar omogenizarea unor identități sociale substatale. Una dintre contradicțiile îngrozitoare ale logicii securității naționale constă în faptul că suprimarea identităților subnaționale poate să contribuie, pe termen lung, la crearea unor state mai puternice și mai viabile. Amenințările economice sunt, fără îndoială, cele mai înșelătoare și mai dificil de dominat, din cadrul securității naționale. Problema centrală referitoare la ideea de securitate economică rezidă în faptul că, într-o economie de piață, condiția normală a actorilor e una de risc. De competiție agresivă, de nesiguranță. Cu toate instabilitățile și imperfecțiunile sale, piața este cel mai eficient mecanism descoperit până în ziua de azi prin care se pot obține niveluri acceptabile ale producției, distribuției, inovației și creșterii. Pentru a funcționa în mod eficient, piața trebuie să impună în mod continuu amenințarea cu falimentul actorilor ineficienți.</p> <p>Astfel, actorii dintr-o economie de piață trebuie să fie nesiguri, dacă sistemul în ansamblu operează de-o asemenea manieră încât să producă bogăție și bunăstare efectivă. Paradoxal: dacă</p>		

NESECRET

40 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

ad1

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Prof. univ. dr. Cristian Troncotă, Securitatea României, Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu Facultatea de științe politice, relații internaționale	2009	<p>actorii trebuie să fie nesiguri, ce poate însemna "securitate economică" într-un context de piață?</p> <p>Punctul unde spectrul amenințărilor economice se transformă în mod legitim într-o chestiune de securitate națională este extrem de dificil de stabilit și constituie o chestiune politică în cel mai înalt grad. Invocarea prea frecventă a securității naționale ar însemna pur și simplu creșterea intervențiilor guvernului în economie până-nr-atât încât piața nu ar mai putea funcționa.</p> <p>Deși în unele privințe considerația conform căreia amenințările economice constituie un element fundamental de securitate națională este plauzibilă, ea trebuie tratată cu o precauție mărită. Amenințările economice seamănă cu un atac la adresa statului, în sensul că acțiunea externă conștientă condusă de către alții duce la pierderi materiale, presiuni asupra diferitelor instituții ale statului și chiar la prejudicii substanțiale asupra sănătății și longevității poporului.</p> <p>Securitatea națională depinde de evoluția factorilor externi, fapt ce face ca actuala dinamică a relațiilor internaționale să impună o nouă abordare a conceptului de securitate națională, mai ales în ceea ce privește configurația riscurilor, a amenințărilor și a modului de percepție a acestora.</p> <p>Se impune înlocuirea abordării bazate pe teoria echilibrului de putere cu cea a împărțirii valorilor și a principiilor democratice. Acest tip de securitate, denumit securitate democratică, arată caracterul său multidimensional, fiecare stat având obligația de a garanta valorile democratice pe plan intern și de a le apăra.</p> <p>Securitatea națională are un caracter sistemic și multidimensional datorită faptului că oricare dintre componentele sale se influențează reciproc, rezultând un proces care presupune acomodarea permanentă a unui set de parametri interni la condițiile mediului internațional, ceea ce înseamnă o dinamică variabilă al cărui scop fundamental îl reprezintă prezervarea spațiului și al valorilor naționale.</p>	507	
		p. 127-133 In acest sens, nouitatea Strategiei de securitate națională o reprezenta deschiderea mai largă a acestei problematici și abordarea mai cuprinzătoare a conceptului de securitate		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. curente	Observații
și studii de securitate, Sibiu 2009 Strategia de securitate națională a României, 18 decembrie 2001		<p>națională, în condițiile creșterii complexității și diversității aspectelor care au căpătat relevanță pentru acest domeniu.</p> <p>Analizele instituționale și de specialitate care au fundamentat elaborarea Strategiei au condus la concluzia că o asemenea abordare înnoită, novatoare a problematicii securității era o chestiune și de necesitate și de posibilitate.</p> <p>Sub aspectul necesității unei noi abordări, se constată că dinamica fenomenelor din realitatea economică și socială a țării, ca și mutațiile, adesea neașteptate, care se produc în lume impuneau Strategiei cerința unei mai mari capacități de percepție, evaluare și abordare a tuturor acestor fenomene și mutații, astfel încât răspunsurile și reacțiile sistemului național de securitate să fie, întotdeauna, adecvate realităților și, totodată, în permanență, subordonate intereselor fundamentale ale țării.</p> <p>Pe plan intern, starea de securitate a României de azi era caracterizată, încă, de suficiente vulnerabilități, în mai toate domeniile de manifestare ale mediului economic și social, ca și ale mediului natural de existență a societății românești. Această situație s-a produs ca urmare a presiunii cumulate, în timp, a unor factori multipli - politici, economici, financiar, sociali, culturali, biologici, religioși, demografici, militari și de altă natură - care au influențat climatul de siguranță a statului și cetățenilor, conducând la fragilizarea suportului moral, material, ca și a celui de valori spirituale, pe care se întemeiază civilizația identității noastre naționale.</p> <p>Pe plan internațional, lumea traversa o situație fără precedent, fiind profund marcată de acțiunile iraționale ale unor forțe ce promovează terorismul ca mijloc de divizare a comunității internaționale și de slăbire a stabilității mondiale - în general. Caracterul global al luptei împotriva terorismului a devenit componenta necesară, dar neașteptată și cea mai puțin dorită, a fenomenului globalizării, constituind deja un imperativ de luptă și atitudine al tuturor democrațiilor, cărora statul român i se asociază fără nicio ezitare.</p> <p>Lărgirea spectrului de riscuri neconvenționale, diversificarea tipologiei crizelor și a conflictelor generează provocări multiple, care necesită reacții multidirecționale, bazate pe mobilitate, diversitate, coerență și complementaritate atât în spațiul intern,</p>		

DECLASIFICARE CU MOC

NESECRET

42 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

Bob

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://andreivocila.wordpress.com/2010/09/16/strategia-nationala-de-securitate-a-romaniei/</p>	16 septembrie 2010	<p>cât și în cel internațional.</p> <p>Abordarea mai largă a problematicii securității a devenit și posibilă prin identificarea unor noi resurse interne de securitate, care au rezultat din corelarea mai atentă și punerea în valoare a tuturor dimensiunilor - politică, economică, financiară, militară, civică, socială, ecologică - ale stării de securitate și siguranță națională.</p> <p>Prin urmare, pe lângă elementele de continuitate și cele, oarecum, tradiționale ale domeniului, caracteristica Strategiei de securitate națională din 2001 consta în faptul că România nu mai abordează modelul propriu de securitate printr-o viziune strict tehnicistă a problematicii securității, cu un conținut schematic, care să includă o organizare rigidă și o atitudine ermetică a instituțiilor și competențelor în acest domeniu.</p> <p>Reconfigurarea relațiilor dintre componentele specifice ale securității, precum și înțelegerea proceselor din sfera securității mondiale și europene obliga statul român să-și readapteze strategia proprie la evoluțiile mediului de securitate, integrând-o într-o viziune sistemică mai largă, pentru a-și spori capacitatea de contracarare a riscurilor și amenințărilor ce pot afecta interesele României.</p>	770	Semnalele posibile indicii privind inducerea în eroare a softului prin introducerea de asocieri de cifre și litere în conținut. "46atio" "46ation" "47ationa"
		<p>p. 130-133</p> <p>Intr-un astfel de context tensionat și complex, securitatea fiecărei țări, ca și securitatea comunității internaționale în ansamblu, se bazează nu numai pe capacitatea de reacție și adaptare, ci și, mai ales, pe capacitatea de anticipare și de acțiune într-o lume complexă, dinamică și conflictuală, aflată în plin proces de globalizare, înțelegerea profundă a tendințelor majore de evoluție a securității internaționale și a modului în care fiecare țară are șansa să devină parte 43ation a acestui 43ationa constituie o condiție esențială a progresului și prosperității. Cunoașterea, înțelegerea și evaluarea corectă a proceselor interne, a gradului de coeziune 43ation, a capacității de mobilizare publică reprezentată o 43ationa43on la fel de importantă pentru realizarea proiectelor naționale.</p> <p>Pentru atingerea intereselor sale legitime, statul 43atio - parte integrantă a comunității euroatlantice și participant 43ation la noua</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nenumționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>construcție europeană – promovează, protejează și apără democrația, 44aționa drepturile și libertățile fundamentale ale omului și acționează, în conformitate cu prevederile dreptului 44ațional44onal, pentru accelerarea modernizării și dezvoltării sale economice și sociale, asigurarea unui standard de viață 44ațional și afirmarea deplină a identității naționale.</p> <p>La peste un deceniu și jumătate de la Revoluția din Decembrie 1989, poporul 44atio a depășit faza tranziției de la totalitarism la democrație și este angajat ferm în procesul de reconstrucție morală, modernizare instituțională și responsabilizare civică, în deplin 44ațion cu valorile sale fundamentale, cu valorile europene și euroatlantice.</p> <p>Astăzi – într-un moment crucial al istoriei sale – România are nevoie de acest proiect 44ațional realist și pragmatic, capabil să îmbine armonios inițiativa 44ațional44o cu 44ațional44 civic modern și cu angajarea responsabilă. Noua strategie de securitate reprezintă un demers major în această direcție și este focalizată, din perspectiva finalității sale democratice, pe garantarea securității individului, a vieții sale și a familiei.</p> <p>Ca factor 44ațional44o și de convergență transpartinică, securitatea națională urmărește să asigure starea de normalitate democratică la care 44ațion societatea – cetățeni, comunitățile și statul – pe baza eforturilor ce vizează deplina instaurare a legalității, făurirea prosperității economice, echilibrul social și stabilitatea politică.</p> <p>Securitatea națională se realizează în cadrul ordinii democratice prin: exercitarea deplină a drepturilor și libertăților cetățenești; asumarea conștientă a responsabilităților; perfecționarea capacității de decizie și de acțiune a statului; afirmarea României ca membru 44ațion al comunității internaționale.</p> <p>Ea se adresează cetățenilor români și, în egală măsură, tuturor celor care, în exercitarea dreptului la liberă circulație și inițiativă, trăiesc, muncesc sau se află temporar în România.</p> <p>Ca instrument 44ațional ce dă forță și valoare practică acestor cerințe, strategia de securitate națională reprezintă un factor integrator de sinteză; ea se operaționalizează printr-un ansamblu de decizii, planuri, măsuri și acțiuni menite să prevină și să contracareze 44ațional44 riscurile și amenințările ce pun în pericol</p>		

NESECRET

44 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>valorile și interesele naționale, precum și valorile care dau identitate și unitate construcției europene.</p> <p>Strategia are ca scop atât prevenirea și contracararea pericolelor generate de mediul 45ational45onal, cât și garantarea stării de securitate internă, în ansamblul său, a siguranței personale și a securității comunităților. Strategia vizează, totodată, securitatea energetică și alimentară, securitatea transporturilor și a infrastructurii, securitatea sănătății publice, sanitară, ecologică și culturală, securitatea financiară, informatică și informațională. Ca urmare, strategia de securitate națională integrează atât activitatea de politică externă, diplomatică și de colaborare internațională, cât și pe cea a instituției militare și a forțelor de ordine publică, activitatea structurilor de informații, precum și pe cea a altor agenții guvernamentale cu responsabilități în domeniu. Integrarea și armonizarea eforturilor vizează atât cadrul 45ational, cât și dinamica relațiilor în spațiul comun de securitate și apărare 45ational, precum și în spațiul euroatlantic.</p> <p>România are nevoie de o nouă strategie de securitate națională, capabilă să asigure diminuarea substanțială a decalajelor față de statele dezvoltate din spațiul comunitar – îndeosebi a celor referitoare la standardele de calitate a vieții – să preîntâmpine și să contracareze amenințările la adresa cetățenilor, comunităților, a națiunii și a statului 45atio, să gestioneze operativ și 45ational45 situațiile de criză și să 45ational45o 45ation la procesele de integrare și cooperare. Prezenta strategie de securitate, prima după aderarea României la NATO și cea care gestionează, în esență, procesul de integrare a țării noastre în Uniunea Europeană, 45ationa modificările care au avut loc în mediul de securitate intern și 45ational45onal, realitățile și tendințele globale. Ea este parte integrantă a securității europene și euroatlantice și constituie un tot 45ationa fundamentat pe 45ation 45ational, pe acțiune comună, cooperare și parteneriat.</p> <p>Securitatea națională se asigură prin eforturi proprii și prin cooperare cu aliații și partenerii, în conformitate cu prevederile programelor naționale, ale strategiei de securitate a Uniunii Europene și ale conceptelor strategice ale Alianței. Ea vizează armonizarea eforturilor naționale cu angajamentele internaționale și identificarea modalităților de lucru apte să prevină și să</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Gabriela Morariu, Paradigmele securității. Implicații și determinări între securitate globală și securitate regională cab efecte ale globalizării, Politici și strategii în gestionarea conflictualității, sesiunea anuală de comunicare științifice cu participare internațională a centrului de studii strategice de apărare și securitate, vol. I, Politicile ca generator de securitate, 20-21 noiembrie 2008, București	2008	p. 160-162 Securitatea se asociază fie cu un individ, fie cu o colectivitate, definită, la rândul ei, de o serie de caracteristici, printre care cea mai importantă este apartenența la un teritoriu strict delimitat, desemnat de locuință, localitate, regiune, țară, grup de state, membre ale unei uniuni formale sau situate într-o regiune geografică subcontinentală ori continentală și, în cele din urmă, pe glob. Securitatea este unul dintre acele concepte care capătă un conținut diferit în fiecare epocă istorică. Astfel, în epoca modernă, securitatea era legată nemijlocit de existența statului național, de unde și expresia "securitate națională". În mod tradițional, conceptul era redus la preocuparea apărării militare a teritoriului național împotriva unui atac din afară. Treptat, el s-a îmbogățit cu factorii care vizează interesele vitale ale națiunii și statului, fie ele economice, culturale sau de altă natură. În perioada "Războiului Rece", în țările din Europa Centrală și de Est, securitatea a fost percepută într-o manieră diferită de sensul occidental al termenului. Diferența rezulta din alegerea segmentelor societale asupra cărora își focalizau atenția politicienii, analiștii, sau cercetătorii. Invocând caracterul imperativ al principului neamestecului în treburile interne ale statelor, în statele fostului lagăr socialist se promovau dezbateri și acțiuni în domeniul securității doar dacă acestea aveau ca subiect exclusiv relațiile internaționale ori la nivel suprastatal. Tot ceea ce se referea la securitate internă, mai ales securitatea propriilor cetățeni, constituia un subiect interzis. Astfel, conceptele "securitate" și "securitate națională" au cunoscut o varietate largă de definiții. Până de curând, conceptul era monopolizat aproape în totalitate de disciplina relațiilor internaționale, specialiștii din domeniu folosind aceeași noțiune într-un sens identic cu cel dat de politicieni, aproape sinonim cu puterea militară. Cu alte cuvinte, puterea militară sporită sau balanța militară favorabilă ar trebui să asigure starea de securitate. Una dintre cele mai complexe definiții, elaborată de Michael N.	711	

NESECRET

46 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

[Signature]

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Loow, spune că securitatea națională cuprinde politica de apărare tradițională a unei națiuni precum și acțiunile nemilitare ale unui stat, cu scopul de a asigura supraviețuirea întregii sale capacități ca entitate politică în vederea exercitării influenței și îndeplinirii obiectivelor sale interne și internaționale.</p> <p>Această definiție a fost mai apoi reluată și dezvoltată de către Barry Buzan, considerat unul dintre cei mai renumiți specialiști în domeniul studiilor de securitate. Buzan a adus unele lămuriri în plus la această definiție, demonstrând că securitatea națională este în primul rând o problemă de natură politică, strategia de securitate fiind impusă de puterea politică, dar și că această noțiune se bazează pe cinci componente principale: există o latură politică, una militară, alta economică, una socială și în cele din urmă, dar nu ultima, componenta mediului ambiant.</p> <p>Odată cu prăbușirea imperiului sovietic, s-a schimbat radical conținutul ideii de securitate, confruntarea politico-militară Est-Vest și-a pierdut virulența ideologică, iar pe arena internațională s-a instalat ca tip de conflict dominant în lupta pentru supremație mondială competiția economico-tehnologică. La ordinea zilei nu mai sunt alianțe militare și "goana" după baze strategice, ci formarea unor blocuri economice, comunități integrate și zone regionale ale comerțului liber. Mai mult, așa cum se arată în toate documentele privind politica de securitate, adoptate de organisme europene și euroatlantice după 1990, "securitatea este mai mult decât simpla prevenire a războiului, deoarece se bazează și pe aspecte economice, ecologice, demografice, tehnologice și alte aspecte ale interacțiunii sociale și internaționale".</p> <p>În ultima perioadă, s-a acordat o atenție deosebită și laturii cultural-religioase a conceptului "securitate". Pornind de la caracterul etnic-religios al războiului din fosta Iugoslavie, Samuel Huntington susține că războaiele dintre regi au devenit, în secolele al XVIII-lea și al XIX-lea, războaiele între state, apoi războaiele între ideologii, iar acum "următorul război mondial, dacă va fi unul, va fi un război între civilizații". O arhitectură mondială bazată pe valorile pluralismului, democrației, drepturilor omului și domnia legii, reprezintă o încercare de a renunța la un model de acțiune fondat pe dominație și violență, înlocuindu-l cu unul ce are</p>		

NESECRET

47 / 96

DECLASAT ÎN 2010

CONFORM CU ORIGINALUL

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nenumționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>Gabriela Morariu, Paradigmele securității. Implicații și determinări între securitate globală și securitate regională cab efecte ale globalizării, Politici și strategii în gestionarea conflictualității, sesiunea anuală de comunicare științifică cu participare internațională a centrului de studii strategice de apărare și securitate, vol. I, Politicile ca generator de securitate, 20-21 noiembrie 2008, București</p>	<p>2008</p>	<p>la bază toleranța, cooperarea și interdependența. Tendințele contemporane ale conceptului "securitate" relevă o nouă dimensiune, cea de securitate democratică, care să corespundă noii realități politice. Conceptul de securitate democratică este unul integrator, care subliniază legăturile existente între nevoia de a crea un spațiu european de securitate în sine și imperativul de a consolida întregul set de valori democratice pe care se sprijină procesul de integrare europeană: pluralismul politic, statul de drept și respectarea drepturilor omului.</p> <p>p. 164-168</p> <p>Din analiza definițiilor date în decursul timpului securității naționale se poate deduce o diversitate de moduri de înțelegere a acestui concept: "securitatea, în sens obiectiv, înseamnă lipsa amenințărilor la adresa valorilor, iar în sens subiectiv absența temerii că aceste valori vor fi atacate" (Arnold Wolfers); "O națiune are securitatea asigurată când nu trebuie să-și sacrifice interesele sale legitime pentru a evita războiul și este în stare, dacă este provocată, să le apere prin război" (Walter Lippmann); "Securitatea este abilitatea unei națiuni de a-și proteja valorile interne de amenințări externe" (Enciclopedia internațională a științelor sociale); "Securitatea națională este acea parte a politicii guvernamentale care are ca obiect crearea de condiții naționale și internaționale favorabile protejării sau promovării valorilor naționale vitale împotriva adversarilor existenți și potențiali" (Traeger și Simonie); "Securitatea națională cuprinde politica de apărare tradițională a unei națiuni, precum și acțiunile nemilitare ale unui stat pentru a asigura supraviețuirea întregii sale capacități, ca entitate politică, în vederea exercitării influenței și îndeplinirii obiectivelor sale interne și internaționale" (Michael N. Loow).</p> <p>Toate definițiile au în comun faptul că securitatea națională are drept scop apărarea și promovarea unor interese și valori, sens în care se impune crearea de condiții interne și externe favorabile pentru a putea reduce la minimum riscurile, pericolele și amenințările la adresa lor.</p> <p>Dacă ar fi să privim dintr-un punct de vedere diferit se poate afirma că "securitatea națională, exprimând un caracter multiplu</p>	<p>1205</p>	

NESECRET

48 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

Bob

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>(de stare a sistemului social național, de proces social complex etc.), reprezintă gradul de satisfacere a intereselor naționale fundamentale ale unei țări, precum și ansamblul de măsuri luate în conformitate cu o concepție unitară, pentru promovarea intereselor respective și apărarea lor împotriva agresiunilor, pericolelor, amenințărilor și riscurilor de orice natură".</p> <p>Din termenul securitate a derivat o serie de noțiuni sau categorii cum sunt: politici, strategii, concepții, sisteme, structuri, instituții, doctrine, teorii, planuri etc. "de securitate". Aceste noțiuni sau categorii vizează, din perspectiva relației internațional-național, două domenii mari: securitatea internațională și securitatea națională. Securitatea internațională nu înseamnă doar însumarea "securităților naționale", ci reprezintă un concept în sine, care se referă la asigurarea securității sistemului ca atare, în ansamblul său. Securitatea internațională - cu componentele sale, mondială, continentală, zonală, regională și subregională etc. - reprezintă o relație de echilibru și de asigurare a păcii în cadrul comunității internaționale.</p> <p>De asemenea, tot din termenul de securitate au mai derivat și alte noțiuni des utilizate în literatura de specialitate, precum cel de "securitate colectivă", prin care se înțelege că un atac asupra unui stat este considerat ca un atac asupra tuturor, comun, care pleacă de la premisa că securitatea unei entități, depinzând de a altora, trebuie asigurată de așa manieră încât să nu o diminueze pe a altora. De menționat este faptul că în ultima perioadă se face vorbire des despre securitate "cooperativă" sau "de cooperare", înțelegându-se ca un efort comun de prevenire a condițiilor izbucnirii unui conflict militar.</p> <p>Amplificarea în ultimii ani a riscurilor și amenințărilor nonmilitare la adresa securității naționale nu face decât să reconfirme importanța securității ca principală preocupare a unui stat. Prosperitatea devine un obiectiv major al statului odată cu consacarea capitalismului ca fiind modul de producție cel mai eficient în special datorită diferitelor revoluții tehnico-științifice. La nivelul lumii occidentale, mase largi de oameni încep să se bucure de un standard de viață cât mai ridicat.</p> <p>Internaționalizarea puternică a schimburilor comerciale demarată după cel de-al Doilea Război Mondial și, ulterior, odată cu sfârșitul</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>"Războiului rece", trecerea la globalizare au făcut ca zone întinse ale planetei să capete șansa unui nivel de prosperitate comparabil cu cel din Occident. Europa Centrală este un foarte bun exemplu în acest sens. Alături de securitate, prosperitatea devine un interes național.</p> <p>Cazuri celebre, precum prăbușirea și destrămarea URSS în definitiv a doua putere nucleară a lumii, demonstrează cum buna guvernare înseamnă astăzi nu numai protecția unei țări împotriva pericolilor externe, dar, în egală măsură, asigurarea unui grad de prosperitate suficient de ridicat pentru protejarea cetățenilor împotriva unor potențiale pericole din interior: sărăcia, criminalitatea organizată, dezastrele naturale etc.</p> <p>Discuțiile cu privire la raportul globalizare - securitate națională au demarat încă din anul 2000, într-un cadru mai amplu la summitul mileniului, și s-au intensificat în special după evenimentele din septembrie 2001, din Statele Unite ale Americii, care au demonstrat că lumea nu are pregătit un răspuns adecvat la amenințările asimetrice globale.</p> <p>O contribuție valoroasă în domeniul analizei condițiilor asigurării securității naționale o prezintă școala de la Copenhaga, ai cărei reprezentanți - Barry Buzan, O. Waever și J. De Wilde consideră că definirea securității trebuie să fie făcută în funcție de natura amenințărilor. Acestea se pot manifesta într-o varietate de contexte sau domenii: politic, economic, militar, cultural, demografic, ecologic.</p> <p>Globalizarea reprezintă în prezent ideea și fenomenul cel mai controversat la scară mondială în cadrul diverselor domenii ale științelor sociale. Devenită o noțiune celebră deja la sfârșitul secolului al XX-lea, globalizarea are toate șansele să domine discursul politic, economic și academic încă mult timp înaintea. Cu toate acestea, ca și în cazul conceptului de securitate, nu există încă o definiție unanim acceptată și nici o teorie exhaustivă a globalizării.</p> <p>În pofida concepțiilor contradictorii formulate în cadrul diferitelor științe, globalizarea a devenit un clișeu la modă, o paradigmă universală prin care se dorește explicarea celor mai noi și mai complexe fenomene ale lumii contemporane.</p> <p>Chiar dacă unii autori, precum R. Boyer, pun la îndoială</p>		

NESECRET

50 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

Roh

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>importanța și, într-un fel, realitatea mondializării, această tendință se explică, într-o anumită măsură, prin conturarea noilor realități ce marchează ultimele decenii ale secolului: sfârșitul împărțirii tripartite a lumii care funcționase după ultimul război mondial, globalizarea financiară și extinderea la nivel planetar a undelor de șoc inducând de zguduiri monetare și bursiere - fenomen care se manifestă momentul actual, care afectează inclusiv România, rarefierea îngrijorătoare a păturii de ozon și indiciile schimbărilor de climă ca urmare a activităților umane, internetul etc.</p> <p>În evaluarea riscurilor și amenințărilor asupra securității naționale trebuie să ținem cont de faptul că ele nu sunt independente, ci intercondiționate, ele se influențează reciproc, rezultând o diversitate de scenarii posibile.</p> <p>De exemplu, analizând factorii politici, economici sau geopolitici de risc, se identifică și pericole în sfera internațională, cum ar fi de exemplu acțiuni ale altor state, cu caracter economic, politic, cultural, ce pot să submineze consolidarea economică a altor state.</p> <p>La începutul secolului al XXI-lea, caracteristica generală a mediului de securitate european constă în diminuarea riscurilor convenționale și, ca urmare, în eliminarea premiselor apariției unui conflict armat de amploare continentală sau regională, concomitent cu amplificarea riscurilor, dar și a amenințărilor neconvenționale, care au dus, printre altele, la revigorarea alarmantă a naționalismului etnic și religios și la adâncirea decalajelor economice și sociale, cu efecte negative asupra securității. Evenimentele teroriste din SUA, din 11 septembrie 2001, au marcat trecerea într-o nouă etapă de escaladare a riscurilor și amenințărilor, respectiv și, probabil, a fenomenului militar, în general, creând premise favorabile reconsiderării raporturilor internaționale.</p> <p>Deși, așa cum afirma cunoscutul specialist american în domeniul securității, Jeffrey Simon, că "...sarcina de a defini noi concepte de securitate în Estul Europei este mai complicată acum pentru că percep provocările la adresa securității ca fiind de natură internă. Majoritatea percep ca probleme de securitate deschiderea granițelor care duc foarte des la imigrație ilegală sau trafic, crima organizată, forțe polițienești ineficiente și corupție la nivel guvernamental".</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>Florian Pericle, în vol. Strategiiile de securitate ale puterilor actuale, Securitate și apărare în Uniunea Europeană sesiunea anuală de comunicări științifice cu participare internațională Strategii XXI, București, 17-18 aprilie 2008</p>	<p>2008</p>	<p>3.5.2.1. Dimensiunea militară</p> <p>p. 170-174</p> <p>Componenta militară a securității naționale se referă la influența reciprocă între capacitățile militare ofensive și defensive ale statelor și percepțiile acestora față de intențiile celuilalt. Accentul nu se va mai pune în viitor pe conflictul generalizat, ci pe conflictul de joasă intensitate, pe confruntarea politico-militară între state sau grupuri, care cuprinde o gamă de acțiuni de la subversiune la folosirea forței armate. Strategiiile militare clasice bazate pe poziții de șarje de artilerie sau înaintări de blindate au fost deja înlocuite cu strategii flexibile, susținute de planificarea diferențiată în funcție de tipul de amenințare, accentul punându-se azi pe mobilitatea rapidă a forțelor și eficiența unui număr redus de forțe umane. Strategia va fi și în viitor influențată masiv de revoluția tehnologică.</p> <p>Schimbările din natura războiului influențează și ele considerabil componența militară a securității. În războiul modern nu mai există limite spațiale bine definite. Nu mai există nici ceea ce în teoria clasică se numește "front". Armatele nu se găsesc și nu se vor mai găsi față în față decât în situații foarte rare și datorită tehnologiilor moderne de transport și de atac, deplasamentul frontului va fi din ce în ce mai dinamic.</p> <p>Astfel, pentru statele membre ale unor alianțe, cum este NATO, mari părți din activitățile militare vor cădea mai degrabă în sfera politică a negocierilor decât în cea de securitate. În deceniile care urmează, se vor evidenția tot mai pregnant justificările faptului că securitatea NATO este securitatea Occidentului, Alianța fiind văzută ca pavăză a democrației, economiei de piață și a drepturilor omului. Cât privește amenințările de ordin militar la adresa securității celorlalte state din spațiul euroatlantic, venite din partea țărilor membre NATO sau UE, ele vor fi aproape inexistente, înzându-se către eliminarea lor după modelul NATO.</p> <p>Conceptele "pace", "securitate" și "război" au fost dezbătute, de politicieni și filosofi lumii, fără a le putea defini exact, deoarece conflictele au existat și vor continua să existe întotdeauna și pretutindeni în lume. Dar războiul și pacea sunt</p>	<p>996</p>	

NESECRET

52 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

for

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nomenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>extremele așa-numitei "civilizare a conflictului" și sunt diferențiate printr-un grad diferit de violență. Astfel, pacea e caracterizată denonviolență, iar războiul de un grad mare de violență. În acest mod se potpune în relație termenii: război, pace, violență, criză și conflict și se poate conchide că pacea nu presupune inexistența conflictului, ci absența manifestării violente a acestuia. Criza apare ca un nivel ridicat al conflictului în care se manifestă unele confruntări tensionate între forțele armate. Dacă violența continuă să crească se ajunge în faza de război și apoi, când violența scade în intensitate, urmează stadiul de crizăpostconflict. Fenomenul "criză" a cunoscut numeroase interpretări de-a lungul secolelor, dar și tot atât de numeroase definiții. În fiecare țară (SUA, Franța, Germania etc.) criza e definită în diferite moduri. În documentele NATO apare următoarea definiție: "criza poate fi înțeleasă drept o situație manifestată la nivel național sau internațional, ce e caracterizată de existența unei amenințări la adresa valorilor, intereselor sau scopurilor principale ale părților implicate".</p> <p>Stadiul de maximă violență al conflictului este războiul, care, în științele politice, este definit ca fiind un conflict armat de masă care are următoarele trăsături:</p> <p>(două sau mai multe forțe armate participă la lupte, unde cel puțin una dintre forțe dispune de o armată regulată sau de alte trupe guvernamentale;</p> <p>(demersurile celor doi participanți se desfășoară într-o formă organizată, condusă de la centru, chiar dacă ele nu sunt mai mult decât o defensivă armată sau atacuri planificate (operațiuni de gherilă, război de partizani);</p> <p>(conflictul armat nu e constituit din confruntări spontane și sporadice; ambele părți acționează în mod sistematic".</p> <p>Această definiție se apropie destul de mult de realitate, deși nu reiese o delimitare precisă a războiului de celelalte conflicte armate.</p> <p>Terminarea "războiului rece" nu a adus omenirii pacea pe care aceasta o aștepta cu nerăbdare, ci o continuare a politicii agresive duse de marile puteri după cea de-a doua conflagrație mondială. Astfel, în anul 1945 au avut loc 3 războaie; în anul 1955 - 15 războaie; în anul 1975 - 21 de războaie; în anul</p>		

204

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și menționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>1985 - 33 de războaie; în anul 1995 - 43 războaie etc.; creștere a duratei acestora (un număr de 41 de războaie au durat peste 10 ani; 26 de războaie au depășit 5 ani; în perioada 1945-1992 s-au terminat un număr de 124 de războaie); creșterea numărului victimelor din rândul populației civile: 50% în anii '70; 75% în anii '80 și 90% în anii '90.</p> <p>Rezultă că, analizând toate războaiele care au avut loc în lume, după anul 1945, o treime au fost războaie interstatale tradiționale, iar două treimi au fost reprezentate de cele desfășurate în interiorul societăților, dar și războaie transnaționale, la care au participat forțe de gherilă, miliții și rețele teroriste internaționale etc.</p> <p>Astăzi, statele, care dețineau în urmă cu zece și sute de ani monopolul asupra războaielor, concurează cu actori parastatali și privați, cu warlords, mercenari și grupări de teroriști ce luptă unii împotriva celorlalți, dar și împotriva statelor.</p> <p>Terrorismul internațional este un răspuns și un refuz de acceptare a valorilor și credințelor occidentale și un fenomen care amenință întreaga lume civilizată. Teroriștii utilizează progresul tehnologic, sistemele moderne de comunicații, libertatea de mișcare a finanțelor etc. Așadar, grupurile teroriste beneficiază din plin de avantajele oferite de noile arme, explozivi și detonatoare sofisticate, de libera circulație și au posibilitatea și capacitatea de a ataca orice obiectiv / țintă din lume.</p> <p>Deși războiul și pacea par două stări politice complet diferite între ele, totuși, realitatea politică este mai complexă decât construcția binară război-pace, întrucât astăzi starea normală a societății este de "război în timp de pace" sau de "pacea din timp de război" ori de "război perpetuu".</p> <p>În concluzie, războaiele clasice, interstatale nu au dispărut total, dar sunt pe cale de dispariție și în locul lor au apărut alte tipuri de războaie ceea ce demonstrează că, în relațiile internaționale, continuă violența, conflictele armate și războaiele ilegale. După cel de-al Doilea Război Mondial, sunt din ce în ce mai rare războaiele clasice, dar sunt tot mai frecvente diferendele armate de tip nou.</p>		

NESECRET

54 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

Red

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>General de brigadă dr. Traian FIGUI, Securitatea economică și securitatea umană globală, https://cssas.unap.ro/ro/pdf_publicatii/cs10-04.pdf</p>	<p>10 august 2004</p>	<p>P. 176-177 3.5.2.3. Dimensiunea economică. Bary Buzan menționează, în lucrarea sa "Popoarele, statele și teama", că în cadrul statului "securitatea economică devine parte a agendei securității naționale", Fapt ce denotă importanța securității economice în cadrul statului. La începutul mileniului III, factorii de natură economică capătă din ce în ce mai multă importanță în procesul de realizare a stării de securitate. Securitatea națională, și mai apoi cea regională, internațională, nu poate exista fără asigurarea unei securități economice adecvate. La nivel național, statului îi revine responsabilitatea de a gestiona cât mai eficient factorii economici ce favorizează sau afectează securitatea, prin maximizarea celor pozitivi și atenuarea sau chiar eradicarea celor negativi. Conexiunile dintre economie și securitate, în contextul unui mediu internațional divers, generează aspecte importante și pline de semnificație. Complexitatea securității economice derivă atât din multitudinea de procese și fenomene economice, sociale, financiare și nu numai pe care o presupune, cât și ca urmare a globalizării văzute atât ca proces, cât și ca fenomen care acționează sistematic și permanent asupra economiilor naționale. Dinamismul său este dat de ritmul alert al proceselor și fenomenelor economice care se produc atât la nivel național, cât și la nivel global. Securitatea economică ar trebui înțeleasă ca fiind: un factor esențial al securității naționale și anume acela care asigură resursele și echilibrul dinamic al celorlalte componente ale acestui sistem (securitatea națională); una dintre dimensiunile securității naționale, regionale și planetare, deziderat al fiecărui individ, comunitate umană, stat național etc.; obiectiv prioritar al guvernelor, al organizațiilor regionale și internaționale care au ca menire asigurarea și garantarea securității umane globale; stare a economiei naționale văzută ca sursă și fundament al eradicării sărăciei, foametei, inegalităților sociale și economice atât între indivizi, cât și diferite regiuni ale unor țări. Asigurarea securității economice este rezultatul interacțiunii dintre factorii interni și cei externi care potențează sau nu întreg procesul de producție, repartiție și consum al bunurilor și serviciilor realizate într-o</p>	<p>335</p>	

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://cssas.unap.ro/ro/pdf_studii/dimensiunile_nonmilitare_ale_securitatii.pdf</p>	2005	<p>economie națională. Actorii statali și nonstatali joacă un rol deosebit de semnificativ în realizarea securității economice atât la nivel național, cât și regional și global.</p> <p>p. 183-184</p> <p>3.5.2.5. Dimensiunea culturală a securității comportă două aspecte: în primul rând, impactul culturii asupra securității, iar, în al doilea rând, existența sau inexistența unei culturi de securitate. Acest din urmă aspect este evident mai ales în cazul absenței unei culturi de securitate, ceea ce poate reprezenta o vulnerabilitate a națiunii respective, cu implicații asupra întregii comunități internaționale. Impactul culturii asupra securității umane nu poate fi studiat fără referiri consistente la identitatea culturală locală, sistemele de valori care conservă capitalul social și cultural și sistemele indigene de cunoaștere. Amenințările la adresa dimensiunii culturale a securității pot apărea din cauza dezvoltării unor politici al căror rezultat este marginalizarea populației indigene sau omogenizarea unor populații diverse pentru a menține stabilitatea politică. Unele țări se confruntă cu conflicte etnice la nivel subnațional, grupuri de diverse etnii sau practici religioase, diferite de cele ale populației majoritare, implicându-se în dezbaterile politice.</p> <p>La nivel internațional, globalizarea a accentuat fenomenul de aculturare împotriva căruia s-au ridicat multe voci, în special cele aparținând grupărilor naționaliste. În acest context, religia reprezintă unul dintre cele mai importante aspecte ale dimensiunii culturale a securității, ea deținând un rol-cheie atât prin prevenirea, cât și prin provocarea unor variate forme de conflict (de la războiul tradițional stat contra stat, până la formele neconvenționale de violență politică exercitată de grupuri sau indivizi). Astfel, putem afirma că religia este relevantă pentru toate conflictele, întrucât cuprinde concepte precum viață și moarte, război sfânt sau război drept. De asemenea, în analiza factorului religios al dimensiunii culturale a securității trebuie să se țină seama de câteva axiome:</p> <p>conflictele religioase tind să aibă un nivel mai mare de intensitate, severitate, brutalitate și letalitate decât celelalte forme de conflict; războaiele au o durată mai mare atunci când religia este un</p>	389	

NESECRET

56 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
CS dr. Cristian Băhnăreanu. Dimensiunea ecologică a securității*, https://cssas.unap.ro/ro/pdf_publicatii/cs02-08.pdf	2008	<p>important factor declanșator; peste jumătate din conflictele contemporane au o dimensiune religioasă covârșitoare; în cazul eșecului unui stat, liderii religioși reprezintă figuri principale de autoritate; factorii religioși sunt invariabil legați de identitatea grupurilor etnice, de limba, teritoriul, politica și economia acestora; factorii religioși constituie o componentă esențială a procesului de gestionare și rezolvare a conflictelor.</p> <p>La sfârșit de secol XX și început de secol XXI, problemele lumii au devenit mult mai complexe, iar soluțiile oferite de diversele curente și programe politice sunt din ce în ce mai incapabile să ofere explicații pentru riscurile, pericolele și amenințările cu care se confruntă omenirea.</p>	802	
CS dr. Cristian Băhnăreanu. Dimensiunea ecologică a securității*, https://cssas.unap.ro/ro/pdf_publicatii/cs02-08.pdf	2008	<p>p. 185- Există dezbateri aprinse asupra tipului de probleme ce pot fi politizate și cele care necesită intervenție imediată. Evident, dezastru concrete, precum Cernobățul sau inundațiile masive (a se vedea cazul Astei de Sud-Est devastată de tsunami și cel al României) dictează acțiuni imediate care să prevină repetarea lor. În aceste cazuri, în general, locația geografică și nivelul de bunăstare a țării respective joacă un rol decisiv în interesul acordat combaterii efectelor dezastrului.</p> <p>De exemplu, guvernele țărilor sărace tind să perceapă politicile industriale de mediu drept ceva pe care nu și-l pot permite. Se poate observa că mediul înconjurător este transnațional, iar securitatea sa constituie o dimensiune importantă a păcii, a securității naționale și a drepturilor omului, ce abia acum începe să fie înțeleasă.</p> <p>Securitatea mediului este esențială pentru orice altă formă de securitate, în special pentru cea națională deoarece cuprinde dinamica și interconexiunile dintre resursele naturale, structura socială a statului și motorul economic al stabilității locale și regionale. Rolul mediului înconjurător în pace, conflict sau, în general, în accentuarea stării de insecuritate a indivizilor umani, poate fi diferit de la situație la situație, însă este evident faptul că orice conflict are un impact grav asupra mediului. Conflictele violente, războaiele etc. pot conduce la scăderea securității mediului și dau naștere unui cerc vicios al deficiențelor și al</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nomenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>conflictului.</p> <p>Studiile de specialitate au arătat că, în principal, există trei categorii de amenințări ce definesc dimensiunea ecologică a securității:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Amenințările din partea mediului natural la adresa civilizației umane, ce nu sunt rezultatul acțiunilor umane: cutremurele și erupțiile vulcanice, asupra cărora există dezbateri în ceea ce privește cauzele producerii lor; căderile de meteoriți; ciclul natural de întoarcere la o epocă glaciară. 2. Amenințările cauzate de acțiunile umane asupra sistemelor naturale sau structurilor planetei, atunci când schimbările făcute par a constitui amenințări existențiale la adresa unei părți sau a întregii civilizații. Un exemplu evident este poluarea, ce are printre efecte distrugeră stralului de ozon. 3. Amenințările cauzate de acțiunile umane asupra sistemelor naturale sau structurilor planetei, atunci când schimbările făcute nu par a constitui amenințări existențiale la adresa unei părți sau a întregii civilizații, însă, pe termen lung, există efecte perverse (de exemplu, exploatarea resurselor minerale). <p>Aceste trei categorii cuprind o varietate de probleme, precum: distrugerea ecosistemelor (schimbarea cliimei, pierderea biodiversității, distrugerea pădurilor, desertificarea, distrugerea stralului de ozon, diverse forme de poluare etc.); problemele energetice (reducerea, raritatea și distribuția inegală a resurselor naturale, poluarea, gestionarea dezastrilor nucleare și / sau chimice); probleme demografice (creșterea populației și, implicit, a consumului în raport cu resursele planetei, condițiile insalubre de trai și răspândirea boilor infecțioase, urbanizarea irațională etc.); probleme legate de hrană (sărăcia, foamea, consumul în exces, degradarea terenurilor cultivabile și a resurselor de apă etc.); probleme economice (menținerea unor modele nesustenabile de producție, instabilitate socială legată de existența lipsurilor și a distribuției inegale a resurselor etc.); conflicte sociale (războaiele ce produc pierderi ecologice).</p> <p>Exceptând categoria "distrugerea ecosistemelor", niciuna dintre celelalte nu este o problemă exclusiv ecologică. Acestea se intersecțiază cu celelalte dimensiuni ale existenței umane, implicit</p>		

NESECRET

58 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

Ad

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Ionel N Sava / Studii de securitate, Centrul roman de studii regionale, Bucuresti, 2007. 7. Securitatea societală, migrație, delictivitate, terorism și ordine publică		<p>europene de securitate, în anii 70-80, reprezentată de institute precum COPRI (Copenhaga) sau SIPRI (Stockholm). Conceptul este rezultat din practica integrării europene și din perspectiva realizării unei singure entități politice în Europa de Vest, fiind o alternativă, împreună cu celelalte concepte și noțiuni ale Școlii Europene de Securitate, la Școala Anglo-Saxonă (Americană). Reprezentanții de marcă și fondatorii acestei concepții sunt Ole Waever, Barry Buzan, Morten Kelstrup, Pierre Lemaitre.</p> <p>În viziunea lui Ole Waever, spre exemplificare, societatea este o entitate umană rezultată în urma unui proces de conviețuire și asociere între oameni și grupuri ce poartă o serie de atribuții comune (rasă, etnie, limbă, istorie, geografie) și care dau expresie unor sentimente comune (identitate, simboluri, valori).</p> <p>"Securitatea societală se referă la prezerarea, în condiții acceptabile de evoluție, a patternurilor tradiționale de limbă, cultură, asociere și de identitate națională, religioasă și de obiceiuri".</p> <p>În măsura în care securitatea, în general, se referă la libertatea în fața amenințărilor, atunci securitatea societală se referă, așadar, la situațiile în care societățile percep o amenințare la adresa identității.</p> <p>Sociologia clasică europeană (Spencer, Durkheim, Tönnies) evidențiază:</p> <p>(caracterul contractual al societății - indivizii sunt reuniți în cadrul unei societăți prin intermediul unui contract de asociere pe baze individuale= societatea, pe baza unei decizii conștiente și raționale;</p> <p>(caracterul moral și organic al societății - este o uniune morală între indivizi și grupuri = comunitatea, care capătă propria sa individualitate ce se transmite de la o generație la alta.</p> <p>La Ferdinand Tönnies - conceptele de societate (Gesellschaft sau asociere) și comunitate (Gemeinschaft) pun în evidență această distincție: o societate nu poate fi redusă la o simplă calculație rațională, nu este o simplă sumă a părților sale și nu poate fi redusă la indivizii care o compun. Societatea este asociere și comunitate în același timp, este o entitate cu propria sa identitate.</p> <p>La Max Weber "o națiune este o comunitate de sentiment care se</p>		articolului. Notele 146, 149 indică ca sursă generic Ionel Nicu Sava, p. 47-55

NESECRET

60 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

Red

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>va manifesta în mod adecvat sub forma unui stat propriu; de aceea, o națiune este o comunitate care în mod normal tinde să genereze propriul său stat". În acest înțeles, avem legatura: societate - națiune - stat.</p> <p>Nu întoideauna statele se constituie pe structura unei națiuni, în timp ce societatea nu se confundă niciodată cu statul. Chiar în societățile autoritare, unde statul absoarbe societatea civilă, se păstrează "resturi" ale socialului care scapă controlului statului. Statul este parte a societății; societatea este mai mult decât statul, de fapt, este "cealaltă" parte (Im. Wallerstein). Societatea este o alternativă la stat și sursa ultimă de legitimare a acestuia. În această situație:</p> <p>securitatea statului nu este întoideauna și securitatea societății; societatea înseamnă bazele morale (sentimentale) ale statului; securitatea societală se referă la acele amenințări la adresa fundamentelor statului, în primul rând de natură morală. Delimitarea conceptului "securitate societală":</p> <p>- Dacă națiunea este o "comunitate în căutarea statului", nu putem echivala securitatea națiunii cu securitatea societală, pentru că securitatea societală se referă la securitatea în afara statului sau "afături" de stat. Securitatea națiunii s-ar referi, în acest caz, la securitatea politică. Includem însă sensul de identitate, de comunitate și de moralitate pe care îl asigură națiunea, în cadrul securității societale. - Dacă reducem securitatea la securitatea grupurilor, operăm o fragmentare a securității. - Dacă reducem securitatea la securitatea individuală (sau suma acestora), revenim la conceptul atomist al securității, din care s-a inspirat una dintre abordările "securității naționale" (înțelegem ca agregatul securității de grup și individuale).</p> <p>Securitatea societală se referă la acea parte rămasă neacoperită de securitatea statului (în sensul agregat al securității naționale) și de securitatea individuală (în sensul tomist al securității naționale). Securitatea statului (obținută pe cale militară, diplomatică și economică) și siguranța indivizilor (obținută pe cale polițienească) trebuie completată cu securitatea societății, adică societală. În acest caz avem:</p> <p>securitate politică = securitatea națională; securitate individuală = securitatea fizică a indivizilor;</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nenumționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Securitate și apărare în Uniunea Europeană sesiunea anuală de comunicare științifice cu participare internațională Strategii XXI București, 17-18 aprilie 2008	2008	<p>securitate societală = securitate morală. Ecuatiă completă a securității conține, în înțelesul școlii europene: (securitatea politică (a comunității naționale, definită în termeni etnici sau civici); (securitatea individuală (definită în sensul securității fizice a indivizilor, bunurilor și proprietății acestora); (securitatea societală (definită în sensul prezervării bazelor morale ale statului și națiunii).</p> <p>p. 204-207</p> <p>Organizațiile internaționale de securitate, precum ONU sau OSCE au promovat conceptul de securitate în special sub accepțiunea de "securitate colectivă", care are la bază ideea cooperării dintre state în direcția coordonării eforturilor de securitate pentru atingerea unui scop comun: securitatea globală. După sfârșitul "Războiului Rece", securitatea colectivă a devenit un concept cheie, inclusiv NATO mulțându-și abordarea strategică dinspre "apărare colectivă" spre "securitate colectivă".</p> <p>În "securitatea cooperativă" ideea de bază este aceea a diversității de roluri și a diviziunii sarcinilor, punându-se accent pe egalitatea tuturor entităților participante, astfel încât fiecare dintre acestea să asigure coerența și modelarea întregului sistem la noile împrejurări. Ca urmare, fiecare stat participant își poate lărgi participarea pe scena evenimentelor internaționale comparativ cu riscul de a fi doar influențată de acestea.</p> <p>În noua eră a globalizării securitatea cooperativă oferă o viziune promițătoare, aceea a națiunilor ce caută soluții pașnice la vechile probleme ale războiului și păcii. Cel mai frecvent, această viziune a fost promovată de către organizațiile multilaterale cum ar fi ONU sau OSCE, însă, din păcate, cu rezultate sub nivelul așteptărilor și targeturilor propuse. Iată care este motivul pentru care astăzi se încearcă o relansare a conceptului securitate cooperativă, o redefinire a unui sistem de securitate în care toate națiunile și toate organizațiile de securitate - fie ele subregionale, regionale, internaționale sau globale - să-și coordoneze eforturile și să coopereze mai strâns pentru atingerea acelorași obiective comune: pacea globală înțeleasă nu doar ca lipsă a războiului, dar mai ales ca un mediu de dezvoltare economică și socială.</p>	985	

CONFIRMAT
NESECRET
CU ORIGINALA
62+96

edn

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>În condițiile în care globalizarea se manifestă cu precădere în plan economic, prin fenomene comerciale sau financiare, se poate spune că o altă abordare colectivă, multinațională în scopul asigurării securității globale și, implicit, naționale, ar putea fi reprezentată de realizarea de beneficii economice, pe baza reducerii cheltuielilor publice pentru apărare, prin deschiderea accesului la comerțul mondial. O astfel de strategie mondială de apărare ar avea ca principiu central ideea că apărarea teritoriului național este singurul obiectiv legitim al forțelor militare naționale.</p> <p>Scopul central al securității cooperative ar fi acela de a împiedica statele să acumuleze sau să utilizeze mijloacele pentru o ofensivă împotriva altui stat. Sancțiunile împotriva statelor ce nu se conformează vor include sancțiuni nonmilitare, în special economice, iar la utilizarea forței se va recurge doar ca ultimă și unică modalitate de intervenție.</p> <p>De asemenea, cum majoritatea statelor se confruntă cu presiuni de reducere a cheltuielilor pentru securitate, un sistem al securității cooperative ar putea să ducă la reducerea costurilor, simultan cu creșterea eficacității acestuia.</p> <p>În ce privește direcția de dezvoltare a Politicii Europene de Securitate și Apărare, există concepții diferite. În primul rând, la unul dintre poli, există voci care spun că aceasta reprezintă, de fapt, un pas înainte în proiectul de integrare europeană. Crearea unei forțe europene capabile să acționeze autonom va conferi Uniunii Europene o oarecare putere "hard", care să sprijine Politica Externă de Securitate Comună. Se va ajunge prin PESA la o mai bună dezvoltare a forțelor militare comune, necesitate care a devenit o evidență în urma incapacității Europei de a acționa fără sprijinul SUA în fața valurilor succesive de crize din Balcani în anii '90.</p> <p>Datorită PESA, Uniunea Europeană va deveni până la urmă responsabilă pentru apărarea colectivă a Europei. Tratatul Reformativ prevede garanții de apărare reciproce, mai exact o "clauză de solidaritate" prin care se stabilește că, dacă un stat membru este victima unor atacuri teroriste sau a unor dezastre naturale sau provocate de om, UE va mobiliza toate instrumentele aflate la dispoziția sa, inclusiv capacitățile militare, iar în ceea ce</p>		

NESECRET
63 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL
[Signature]

CONFORM CU ORIGINALUL

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>privește securitatea reciprocă, dacă vreun stat membru este victimă a agresiunii armate, celelalte state membre vor oferi ajutor și asistență, prin orice mijloace de care dispun, militare sau altele. Important de menționat codificarea conceptului de "cooperare structurată" - respectiv forma în care un grup mai restrâns de state membre UE pot merge mai departe în construirea unei apărări comune.</p> <p>În al doilea rând, la celălalt pol, aceeași concepție a Uniunii ca o instituție ce include o garanție de securitate mutuală este contestată. Din această perspectivă, PESA este un proiect mai limitat și pragmatic. PESA este un instrument pentru construirea unor capacități mai bune, deoarece, publicii european ar putea fi mai ușor convins că trebuie să spijine dezvoltarea unor capacități militare în cadrul UE, decât într-un context NATO. Aceleași nave, avioane și trupe vor fi utilizate atât pentru NATO, cât și pentru misiunile UE. Din această perspectivă, PESA nu este un concept atât de radical, ci degrabă o adaptare la realitățile politice. Este un mijloc de a îmbunătăți capacitatea UE de a-și asuma responsabilități în activități la care NATO refuză să participe.</p> <p>Pe fondul schimbărilor mediului de securitate al începutului de secol XXI, dar mai ales al accelerării fenomenelor și adâncirii proceselor globalizării, se evidențiază, cu tot mai multă pregnanță, faptul că securitatea unui stat nu poate fi disociată de cea a vecinilor săi: în același timp, intrarea oricărui stat în competiția specifică a economiei mondiale presupune și stabilitate în plan regional, și local. Nu se poate vorbi despre securitate națională, fără a se face referire la securitatea regională și globală și invers, nu se poate asigura securitatea regională și mai apoi globală fără a porni de la securitatea națională a fiecărui actor. Nicio instituție nu va putea, de una singură, să facă față tuturor provocărilor ce se nasc în Europa unită.</p> <p>Problema securității continentului european sau cea regională este amplu dezbătută în medii științifice, politice și politico-militare și include nu doar componenta militară, ci și componente politice, economice, sociale, de apărare, a mediului etc., corelate cu evaluarea noilor riscuri și amenințări care au drept numitor comun caracterul transfrontalier, iar soluțiile rezultate presupun să se acționeze în strânsă cooperare, prin conjugarea eforturilor tuturor</p>		

UNIONENRUB UC 1490731001

NESECRET
64 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate (fără citare și nemenționate în bibliografie)	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://andreiivocila.wordpress.com/2010/09/18/intelligence-si-securitate-spre-o-noua-etica-a-activitatii-de-informatii/</p>	<p>18 septembrie 2010</p>	<p>organismelor cu activități specifice în domeniul securității și reciproc. Această interacțiune are o mare importanță pentru evitarea instabilității și divergențelor care ar putea rezulta din multiple cauze, ca de exemplu, disparitățile economice sau naționalismul exacerbat. p. 207-212 În opinia specialiștilor în studii de securitate (Barry Buzan, Ole Weaver, Jaap de Wilde), conceptul modern de securitate include cinci factori cumulativi; securitatea unei entități statale este asigurată dacă se ține cont de fiecare dintre următoarele cinci componente: componenta politică a securității, componenta militară, componenta economică, componenta societală și cea ecologică. Problematika securității nu se confundă cu funcționarea normală a statului pe aceste dimensiuni, ci se referă numai la amenințările care, prin dimensiunile menționate, pun în pericol însăși existența statului. După cum evoluează evenimentele, unele dintre cele mai mari probleme pentru securitatea europeană le va pune componenta societală, datorită situațiilor existente în Bosnia-Herțegovina, Transnistria, Macedonia, Kosovo, Belarus, Muntenegru. Securitatea mediului înconjurător privește păstrarea la nivel local a biosferei planetare, ca suport esențial al sistemului de care depind toate celelalte activități umane. Tot în accepțiunea grupului de la Copenhaga, regiunile (comunitățile) de securitate au următoarele caracteristici, oglindite perfect de construcția europeană: au în componență două sau mai multe state; aceste state constituie o grupare geografică coerentă; relația între statele respective este marcată de interdependență din punctul de vedere al securității, în sens pozitiv sau negativ, dar care este oricum în mod semnificativ mai puternică între statele respective decât cea dintre ele și alte entități din afara comunității; - modelul securității interdependente trebuie să fie profund și durabil. De-a lungul anilor, Uniunea Europeană a construit baza unei</p>	<p>1439</p>	

2007

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nenumționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>securității prin cooperare, tratatele semnate între membrii Uniunii constituind gradual tranșația unor atribuții ale suveranității naționale către autoritățile centrale de la Bruxelles.</p> <p>Astfel, în anul 1957, prin Tratatul de la Roma, se introduceau doar principii generale legate de obiectivele comune. În Actul Unic European din 1986 avem prima menționare a așa-numitei "Cooperări Politice Europene", iar ulterior, în 1991, în Tratatul de la Maastricht, se prevăd măsuri pentru transformarea Uniunii Europenei Occidentale în "brațul armat al Uniunii Europene". Titlul V al Tratatului de la Maastricht, intitulat "Dispoziții privind Politica Externă și de Securitate Comună", se ocupă de reglementarea PESC, pe parcursul articolelor J - J.11.</p> <p>Mecanismele principale se bazează pe informarea reciprocă a statelor membre cu privire la problematicile de politică externă și de securitate, pe adoptarea unor acțiuni comune și pe faptul că, în virtutea suveranității partajate între statele membre și instituțiile europene, Consiliul European definește principiile și orientările generale ale PESC.</p> <p>Mai mult, Tratatul de la Amsterdam, din anul 1998, întărește prerogativele Consiliului European asupra unor forțe armate comune ale statelor membre, arătând la articolul J.3 al Tratatului că respectivul Consiliu "definește principiile și orientările generale ale Politicii Externe și de Securitate Comune, inclusiv pentru problemele care au implicații în domeniul apărării".</p> <p>Analizând istoria creării unei Politici Externe și de Securitate Comună, trebuie să amintim momentul deciziei politice de a retrahna Germania în anii '50 când, pentru a permite acest lucru, Franța, Germania, Italia, Belgia, Luxemburg și Olanda au inventat proiectul Comunității de Apărare Europene, inițiind crearea unei armate europene comune. Proiectul a fost respins mai târziu (1954)</p> <p>de către Franța, din cauza neînțelegerilor politice dintre țările fondatoare.</p> <p>La trei ani după stabilirea Comunității Economice Europene, dorința de a reincepe construcția politică a apărut sub auspiciile lui De Gaulle. Francezul Christian Fouchet a pregătit trei propuneri în anii 1961-1962, cunoscute sub numele de "Planul Fouchet".</p>		

ИЗДАНИЕ С ПРОСМОТ

NESECRET

66 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

Bob

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Cooperarea interstatală trebuia să ducă la o politică externă unică, statele membre trebuiau să-și întărească securitatea în comun și să-și coordoneze politicile de apărare. Ultima dintre acestea prevedea consultări bilaterale periodice și comitete comune de lucru, care pregăteau reuniunile la nivel înalt - inclusiv un comitet în domeniul apărării. Din nefericire însă, a fost rândul celorlalți să respingă acest "Tratat asupra Uniunii Statelor" motivându-se că nu se dorește o colaborare excesivă între state și nici ruperea legăturii cu SUA și NATO.</p> <p>Totuși, în anul 1969, la summitul de la Haga, cei șase membri ai CEE au reafirmat necesitatea de a unifica politic Europa. În anul 1970 s-a adoptat Raportul Davignon, marcând Cooperarea Politică Europeană, deși aceasta se referea exclusiv la politica externă. Treisprezece ani mai târziu, la Stuttgart, s-a mai făcut un pas: aspectele politice și economice ale securității au fost incluse între obiectivele CPE. Până la momentul Maastricht, diplomația occidentală și-a armonizat pozițiile față de statele terțe, pe baza acordurilor informale, dar în lipsa unor structuri comune ale Comunității Economice Europene.</p> <p>Tratatul de la Amsterdam a adus schimbări pragmatice cu privire la următoarele chestiuni: s-a creat o celulă de planificare politică și analiză, s-a înființat poziția de Înalt Reprezentant al PESC, s-a adoptat votarea de către Majoritatea Calificată (QMV) pentru implementarea măsurilor și extinderea cooperării în domeniul managementului de criză între UE și UEO. Din acest moment, unele analize ale cancelariilor occidentale au considerat că responsabilitatea PESC se restrânge doar la reacții față de crizele ce pot apărea, în sensul intervențiilor militare și / sau diplomatice, deci incluzând aspectele legate de apărare, iar alții au preferat să disocieze politica diplomatică și de securitate de aspectele legate de apărare.</p> <p>În ceea ce privește forțele armate comune, ulterioare semnării Tratatului de la Maastricht, semnalul a fost dat de Franța și Germania care creau, în mai 1992, EUROCORPS, marcând prima etapă a unei apărări europene autonome.</p> <p>Inițiativa continuă cooperarea bilaterală franco-germană, care a demarat în anul 1963, în contextul juridic fixat de Tratatul de la Elysée. Scopurile creării acestui corp de armată comun franco-</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>german au fost să contribuie la apărarea Europei, în conformitate cu art. 5 al Tratatului fondator al UEO, să mențină pacea și să asigure asistența umanitară în afara zonei de acțiune a NATO.</p> <p>Din punct de vedere politic, momentul ales la începutul anilor '90 a reprezentat soluția de compromis față de răcirii relațiilor franco-germane în momentul unificării: Franța dorea să mențină trupe pe teritoriul Germaniei unificate, fiind obligată, în același timp, să trateze fostul adversar ca pe un partener egal. Chiar dacă, la început, această inițiativă a fost tratată cu nepăsare sau neliniște din partea Marii Britanii și, respectiv, a Olandei, după puțin timp aceste două țări s-au oferit și ele să colaboreze pentru consolidarea corpului de armată comun, în urma obținerii unor asigurări cu privire la preeminența NATO în domeniul apărării colective a aliaților.</p> <p>Două noi unități multinaționale, EUROFOR și EUROMARFOR, au completat inițiativa francogermană. Cele două unități au fost create de către Franța, Spania și Italia pe 15 mai 1995, în urma sesiunii ministeriale a UEO de la Lisabona. Prima este o unitate terestră ușoară, mobilă, concepută pentru intervenții în cadrul crizelor de joasă intensitate sau pentru acțiuni umanitare și dotată cu 10.000 de oameni. Cea de-a doua este o forță maritimă, dotată cu capacități aeronavale; capacitățile navale reunesc statele membre ale UE, permițându-le să controleze împreună întregul sector mediteranean, ceea ce nu s-ar fi putut realiza în mod individual.</p> <p>Marea Britanie a fost atrasă la formarea Grupului Aerian European, inițiativă lansată la summitul de la Chartres, din 1994. Grup care avea ca obiective să realizeze o complementaritate tehnică între cele două forțe aeriene naționale și să asocieze Marea Britanie, din punct de vedere politic, procesului multinațional. GAE a fost extins, în anul 1999, pentru a include Germania, Olanda, Belgia și Spania.</p> <p>Aceste forțe europene sunt puse la dispoziția UEO, fiecare având atribuții diferite. Misiunile lor sunt fixate în Declarația de la Petersberg a UEO, semnată la 19 iunie 1992: contribuția la apărarea comună a Aliaților europeni; intervenții umanitare sau cu scopul de a evacua resorțisanții europeni din zonele de conflict; misiuni de menținere a păcii; intervenții ale forțelor combataute în</p>		

NESECRET

68 / 96

УДЛАНИДИРО УО МНОГОМНОС

CONFORM CU ORIGINALUL

Rad

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/com/com_com(2009)0691/com_com(2009)0691_ro.pdf	2009	<p>Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie</p> <p>cadru gestinii crizelor.</p> <p>Un moment important în istoria PESC europene l-a constituit întâlnirea franco-britanică de la Saint-Malo, din 4 decembrie 1998. Pentru prima dată, în Declarația Comună asupra Apărării Europene, s-a subliniat clar nevoia ca Uniunea Europeană să aibă capacitatea pentru acțiuni autonome, susținută de forțe militare credibile, mijloacele pentru a decide folosirea lor și pregătirea de a o face. Era o schimbare istorică a poziției britanice, care până atunci se situase undeva între indiferență și opoziție față de o Politică de Securitate și Apărare Comună în Europa.</p> <p>Această schimbare reflectă o poziție similară a francezilor în raport cu participarea la structurile militare integrate ale NATO, în momentul în care Alianța reforma structurile de comandă. Respectându-și însă partenerii americani tradiționali, britanicii propuneau eficientizarea managementului de criză, fără a dilua resursele destinate apărării comune; totodată, propuneau ca Uniunea să se ocupe de funcțiile politice ale UEO, iar NATO de cele militare.</p> <p>Totuși, momentul crucial al solidificării unei apărări europene a venit o dată cu decizia Consiliului European de la Köln de a face PESC să fuzioneze cu UEO. Cauzele principale au fost modesta performanță europeană în criza din Kosovo și dorința unei autonomii de execuție față de NATO, respectând însă principiile legăturii transatlantice, și anume pe cele ale dezvoltării unei securități europene împreună cu SUA.</p> <p>p. 214-221</p> <p>Unul dintre obiectivele principale ale Uniunii Europene este de a menține și de a dezvolta valorile europene de justiție, libertate și securitate, înfruntând, în același timp, provocările privind securitatea, care devin din ce în ce mai complexe.</p> <p>Lupta împotriva terorismului și a crimei organizate, protecția frontierelor externe ale Europei și gestionarea civilă a crizelor au dobândit o importanță sporită în viața cotidiană. Schimbările climatice, în cazul în care nu sunt abordate în mod adecvat, ar putea avea efecte destabilizante la nivel mondial.</p> <p>În același timp, securitatea internă și externă sunt din ce în ce mai interdependente. Pentru a le asigura sunt necesare</p>	1665	

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>tehnologii moderne. Deoarece tehnologiile de securitate sunt din ce în ce mai prezente în societățile moderne, suscitând adeseori preocupări în rândul cetățenilor, asigurarea controlului etic și a transparenței proiectelor de cercetare în domeniul securității și dezvoltării este esențială.</p> <p>Pentru a răspunde acestor preocupări în anii ce vor urma, va fi necesară o mai bună înțelegere a interacțiunii dintre factorii umani și cei naturali care pot genera riscuri de securitate; printre altele, această mai bună înțelegere este, de asemenea, esențială în vederea configurării unor răspunsuri eficiente, împreună cu recursul la utilizarea tehnologiei moderne și a soluțiilor inovatoare.</p> <p>Comisia consideră că, în vederea găsirii soluțiilor celor mai eficiente pentru aceste provocări, era indispensabil să se reunească reprezentanții industriei, utilizatorii finali publici și organizațiile nonguvernamentale și organismele.</p> <p>În anul 2007, Comisia împreună cu statele membre au propus crearea "Forumului European pentru Cercetare și Inovare în Domeniul Securității" - ESRIFF1. Acest forum a fost însărcinat cu dezvoltarea unei "Agende privind cercetarea și inovarea în materie de securitate" pentru UE: un program strategic privind cercetarea și inovarea în domeniul securității care vizează creșterea coerenței și a eficienței în acest domeniu care cuprinde nivelurile UE, național și regional.</p> <p>ESRIFF și-a bazat abordarea privind cercetarea în domeniul securității pe perspectiva că securitatea este în primul rând umană și socială. Persoanele nu reprezintă doar țintele și victimele atacurilor și ale amenințărilor de securitate, ci reprezintă, de asemenea, salvatorii, decidenții și cei care răspund în situațiile de insecuritate.</p> <p>Pentru a face față acestor provocări, toate soluțiile în materie de securitate ar trebui să se bazeze pe valorile europene de libertate și justiție, pe principiile etice fundamentale și pe cerințele juridice care se situează în centrul tuturor activităților de cercetare și dezvoltare și inovare în materie de securitate. Aceasta înseamnă:</p> <p>Consolidarea dimensiunii juridice și etice</p>		

ЮЛИАНИДРО УО МРОЗНИКО

NESECRET

70 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

pd1

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Nu pot exista măsuri de securitate fără a ține cont de respectarea drepturilor și libertăților indivizilor, în special în ceea ce privește protecția vieții private a cetățenilor.</p> <p>Măsurile de securitate trebuie să fie legitime și proporționale pentru a fi acceptate de societate și trebuie aplicate întotdeauna în conformitate cu statul de drept. Principiile etice fundamentale și cerințele privind protecția datelor impuse măsurilor de securitate trebuie să constituie baza pentru dezvoltarea și punerea în aplicare a programelor de securitate. ESRIFF susține că cerințele privind viața privată ar trebui luate în considerare împreună cu cerințele privind sporirea securității începând cu stadiul cel mai precoce al examinării noilor soluții în materie de securitate. Acest lucru este numit "Privacy by design" (luarea în considerare a vieții private începând cu momentul concepției).</p> <p>Consolidarea dimensiunii societale</p> <p>O dimensiune societală suplimentară trebuie luată în considerare din punctul de vedere al eficienței tehnologiilor. Nicio tehnologie de securitate nu poate fi o soluție în materie de securitate pe termen lung fără participarea activă (și acceptarea) a marelui public. ESRIFF susține că o abordare a securității societale implică o viziune a securității care nu se concentrează pe prevenție și protecție cu orice preț, ci constă, mai degrabă, în capacitatea societăților de a face față riscurilor, pierderilor, uneori și de a-și reveni. Această "capacitate de recuperare societală" depinde atât de libera voință a cetățenilor, cât și de calitatea sistemelor tehnice și de capacitatea întreprinderilor și a societăților de a-și menține activitățile.</p> <p>Pentru a obține capacitatea de recuperare, sunt necesare programe specifice care să se adreseze unui public larg și care să vizeze sensibilizarea cu privire la amenințări, îmbunătățirea înțelegerii procesului inițiat pentru a face față provocărilor și, de asemenea, dezbaterii acceptabilității soluțiilor în materie de securitate. Inițiativele specifice care implică mass-media reprezintă o prioritate.</p> <p>Sectorul european al securității, a cărui valoare de piață estimată varia între 26 și 36 miliarde de euro, în anul 2008, se află în creștere rapidă, utilizează o forță de lucru de înaltă calificare și</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>prezintă o componentă puternică de cercetare și dezvoltare. ESRLF recomandă stabilirea unei "baze tehnologice și științifice puternice și independente pentru ca UE să protejeze interesele cetățenilor săi și să garanteze că industria sa este capabilă să furnizeze produse și servicii într-un mod competitiv". Acesta recomandă ca UE să vizeze obținerea poziției de lider pe piața securității, susținând ideea unei inițiative privind "piața pilot" în sectorul securității.</p> <p>Toluși, acest lucru necesită investiții imediate într-o politică industrială ambițioasă în sectorul securității, care înseamnă: Eliminarea fragmentării pieței</p> <p>Sectorul securității din Europa trebuie să devină mai competitiv și mai eficient. Până la momentul actual, acest sector a suferit de pe urma fragmentării piețelor care tind să aibă o dimensiune națională sau chiar regională. Dimensiunile lor reduse au determinat ineficiențe și un raport costuri-beneficii slab atât pentru industrie, cât și pentru utilizatorii finali. Acesta reprezintă un obstacol important în calea interoperabilității și integrării soluțiilor în materie de securitate la nivel național și european. Combaterea acestei probleme prin crearea piețelor de dimensiuni europene va face această industrie mai competitivă și mai atractivă la nivel mondial și va crește eficacitatea cheltuielilor publice.</p> <p>Consolidarea bazei industriale</p> <p>Uniunea Europeană are nevoie de o bază industrială și tehnologică puternică pentru a oferi soluții de securitate moderne cetățenilor în Uniunea Europeană și în țările terțe.</p> <p>Mai multe dintre misiunile de securitate care au fost analizate de ESRLF în ceea ce privește capacitățile necesare și eforturile de cercetare conexe sunt examinate în mod activ.</p> <p>Acesta este cazul, printre altele, al gestiunii și controlului frontierelor, al protecției infrastructurilor critice (inclusiv TIC), al politicii de securitate privind amenințările chimice, biologice, radiologice și nucleare (CBRN), al măsurilor de creștere a securității explozibililor și a detonatoarelor sau al controlului bunurilor ori pasagerilor. Aceste domenii de securitate vor fi definite în continuare în viitorul plan de acțiune de la Stockholm.</p> <p>Provocările în materie de securitate privind TIC aparțin mai multor domenii politice și ar trebui să fie abordate în consecință în</p>		

NESECRET

72 / 96

ИЗДАНИЕ УЧ. МНОЖИМОС

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>contextul arhitecturii sistemului de informație a viitoarei strategii de securitate internă UE.</p> <p>Comisia consideră că este necesară aprofundarea procesului de reflecție privind extinderea programelor de cercetare și dezvoltare în materie de securitate la domeniul precum protecția civilă, prevenirea conflictelor și stabilizarea după criză.</p> <p>Protecția civilă: protecția civilă și, în consecință, cercetarea în materie de securitate pentru sprijinirea activităților de protecție civilă tind să crească în importanță, în special în contextul schimbărilor climatice, așa cum se specifică într-un document adresat Consiliului European de către Înaltul Reprezentant și Comisia Europeană în care schimbările climatice sunt descrise ca "multiplicator al amenințărilor".</p> <p>Prin acest document se solicită intensificarea capacităților de cercetare ale UE în ceea ce privește legătura dintre securitate și schimbările climatice. În plus, în comunicarea sa privind "Consolidarea capacității de răspuns a Uniunii în caz de catastrofe", Comisia a subliniat necesitatea îmbunătățirii prevenirii și atenuării catastrofelor, capacității de reacție europeană în materie de protecție civilă și sprijinul valoros pe care cercetarea îl poate aduce.</p> <p>Prevenirea conflictelor și stabilizarea după criză: Comunitatea dispune deja de finanțare operațională prin intermediul Instrumentului de stabilitate. Acesta vizează stabilirea și restaurarea condițiilor esențiale pentru a permite punerea în aplicare adecvată a politicilor comunitare de dezvoltare în caz de criză sau de criză emergentă și contribuția la crearea de capacități pentru a face față amenințărilor mondiale și transregionale, precum și asigurarea pregătirii pentru a aborda situațiile anterioare și ulterioare crizei.</p> <p>Pe de altă parte, ESRIIF a subliniat importanța asocierii educației și formării profesionale în domeniul cercetării și consideră că acestea reprezintă responsabilitatea tuturor părților interesate: ofițeri de securitate, decidenți politici, forțele de poliție, societatea civilă, industria, organizațiile de cercetare, universitățile și mass-media. Acesta a susținut noi programe de sensibilizare, orientate către publicul larg în scopul informării populației cu privire la amenințări, riscuri și vulnerabilități și al îmbunătățirii</p>		

10.10.2010 10:00

CONFORM CU ORIGINALUL

Adm

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și menționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>cunoștințelor acestuia privind politicile și soluțiile tehnologice în materie de securitate.</p> <p>Comisia consideră că rezultatele obținute de ESRIF sunt importante și salută orientarea strategică a activităților sale. Aceasta ia notă de recomandările sale și subliniază următoarele aspecte, în cazul în care Comisia următoarea ar dori să le aprofundeze:</p> <p>(rolul Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene care constă în efectuarea de cercetări privind relația dintre securitate și viața privată și protecția datelor;</p> <p>(necesitatea de a consolida "controlul etic" al proiectelor revizuite în temeiul capitolului dedicat securității din cadrul celui de-al 7-lea Program-cadru și de a facilita accesul cât mai larg posibil la rezultatele proiectelor de cercetare și dezvoltare în domeniul securității;</p> <p>(dimensiunea societală ca repercusiune preconizată inerentă a tuturor cererilor de oferte privind capitolul dedicat securității din cadrul celui de-al 7-lea Program-cadru;</p> <p>(posibilitatea de a încorpora secțiunile cele mai inovatoare în materie de securitate în inițiativa privind "piețele pilot";</p> <p>(modul în care pot fi accelerate achizițiile publice înainte de comercializare în domeniul securității;</p> <p>(modul în care pot fi accelerate certificarea, validarea și, după caz, activitățile de standardizare în domeniul securității, în special în ceea ce privește aplicabilitatea și eficiența unei "etichete europene de securitate";</p> <p>(modul în care pot fi abordate cel mai bine noile misiuni și priorități previzibile în materie de securitate, fie în cadrul celui de-al 7-lea Program-cadru actual, fie în pregătirea viitorului program-cadru;</p> <p>(modul cel mai potrivit de a asocia, la nivelul UE și al statelor membre, cercetarea și dezvoltarea în materie de securitate în UE și aspectele cele mai funcționale ale securității;</p> <p>(stabilirea unei structuri permanente de activitate în vederea punerii în aplicare a recomandărilor ESRIF;</p> <p>(posibilitatea creării unui forum pentru a consolida competitivitatea industriei securității active în domeniul cercetării și inovării, de exemplu, sub forma unui grup la nivel înalt la care să participe</p>		

ИДЕНТИФИКАЦИОННОЕ ПОСОБИЕ

NESECRET

74 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

pdh

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Marian Zulean, Armata și societatea în tranziție: relațiile dintre civili și militari și politica de securitate în România după 1989, Editura Tritonic	2003	<p>toate părțile interesate din sectorul public și privat și din societatea civilă.</p> <p>p. 236-242</p> <p>5.2. Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa O altă instituție ce promovează securitatea colectivă, în toate aspectele ei este OSCE. Conferința asupra Securității și Cooperării în Europa (CSCE), devenită, după 1995, Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE), a constituit inițial un proces politic consultativ pentru statele participante din Europa, Asia Centrală și America de Nord. Lansat în 1972, procesul CSCE a dus la adoptarea Actului Final de la Helsinki în 1975, care cuprindea o gamă largă de norme și standarde privind conduita internațională și angajamente pentru ghidarea relațiilor între statele participante, măsuri pentru întărirea încrederii între acestea, în special în domeniul politico-militar (măsură de construire a încrederii și securității), măsuri pentru respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și pentru cooperare în domeniile economic, cultural, tehnic și științific.</p> <p>Procesul de instituționalizare a OSCE a început prin Carta de la Paris pentru o Nouă Europă din 1990 și a fost continuat prin Declarația de la Helsinki din anul 1992. Transformarea OSCE în organizație a reprezentat atât o culminare logică a muncii sale, cât și o recunoaștere a faptului că securitatea Europei devenise o preocupare cu adevărat paneuropeană, necesitând un răspuns instituțional corespunzător.</p> <p>Dezvoltarea relativ rapidă a noilor organisme ale OSCE (Consiliul miniștrilor de externe, Comitetul înalților oficiali, Secretariatul de la Praga, Biroul pentru instituții democratice și drepturile omului și Centrul de prevenire a conflictelor din Viena) reflectă ambițiile statelor membre de a înzestra OSCE cu o nouă putere și legitimitate, într-un nou context de securitate.</p> <p>Dincolo de obligația de a continua acordurile privind reducerea Forțelor Armate Conveționale din Europa (CFE) și Măsurile privind clădirea încrederii și securității (CSBM), Carta de la Paris statuează intensificarea cooperării, abordează dimensiunea umană a securității (drepturile omului, democrația și statul de</p>	1392	

Roh

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nenumționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>drept, libertatea de mișcare a cetățenilor și a ideliilor etc.), precum și dimensiunea socio-economică a securității (economia de piață, integrare, știință și tehnologie etc.).</p> <p>Cu toate acestea, este aproape cert că aspirația OSCE de a deveni instituția fundamentală a securității europene este greu de realizat.</p> <p>În primul rând, deși OSCE este cea mai inclusivă organizație regională de securitate, ea nu are la bază un tratat care să fie sernat la integrarea în organizație și respectat cu strictețe. OSCE cuprinde doar recomandări, măsuri și principii de conduită, se bazează pe voluntariat, iar consensul pentru o anumită acțiune este, practic, imposibil de atins.</p> <p>În al doilea rând, deși a "achiziționat" organisme ce îi pot oferi mijloacele pentru a detecta și reacționa rapid la eventualele crize sau conflicte, OSCE nu dispune de angajamentul și suportul marilor puteri europene și, mai ales, ale SUA, care o privesc cu rezerve (aceasta și datorită dorinței Moscovei de a conferi OSCE un rol mai important decât NATO).</p> <p>De asemenea, nu dispune de mijloace militare proprii, iar organismele sale nu au experiența practică și pregătirea pentru folosirea colectivă a forței în scopul menținerii și impunerii păcii.</p> <p>În cel mai bun caz, OSCE poate fi un forum adecvat pentru întărirea cooperării și complementarității între organizațiile și instituțiile europene și transatlantice de securitate, în principal ONU, NATO și UE. Andrew Cotter consideră că, teoretic, OSCE ar trebui să constituie un regim de securitate eficient paneuropean dar, în realitate, este un regim lipsit de robustețe.</p> <p>Această datorită faptului că un regim de securitate eficient este dificil de realizat datorită abordărilor competitive a statelor componente, lipsei de respect a normelor instituite, existenței unor tensiuni și contradicții între normele și principiile de bază ale OSCE, lipsei unui mecanism de aplicare a normelor și limitelor organizaționale pentru combaterea riscurilor nonmilitare.</p> <p>Cu toate acestea, din punct de vedere al relațiilor dintre armată și societate, OSCE a jucat un rol deosebit de important prin elaborarea unui document politic, adoptat prin consens la summitul de la Budapesta din 1994, anume Codul de conduită în privința aspectelor politico-militare ale securității.</p>		

ИЛУАИГИНО УО ИМНОЭИМСС

NESECRET

76 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

Adn

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Secțiunea a VII-a a acestui cod este dedicată controlului democratic asupra armatei, trupelor paramilitare, forțelor de securitate internă și serviciilor secrete și reprezintă o contribuție deosebită pentru codificarea unor norme și definirea unor parametri juridici pentru realizarea controlului democratic.</p> <p>Cele mai importante norme prevăd că:</p> <p>(Ostatele participante vor promova integrarea forțelor armate în societate ca expresie a democrației;</p> <p>(Ostatele vor asigura și menține o supervizare eficientă și controlul forțelor armate, paramilitare și de securitate prin autorități constituționale investite cu legitimitate democratică; rolul și misiunile lor vor fi clar definite într-un cadru constituțional;</p> <p>(Ocheltuielile de apărare vor necesita aprobarea Legislativului iar controlul cheltuielilor militare, transparența informațiilor și accesul la informații legate de forțele armate vor fi principile ce ghidează această activitate.</p> <p>Acest document a avut o importanță covârșitoare asupra eforturilor comunității internaționale și statelor est-europene de a defini parametri clari pentru conceptul de control democratic asupra armatelor și a democratizării fostelor țări comuniste, în general.</p> <p>De menționat este faptul că România a parcurs un drum lung, transformându-se din stat monitorizat, la începutul anilor 1990, în stat care a acționat proactiv și eficient pentru sporirea securității euroasiatice, așa cum a dovedit în timpul Președinției-în-exercițiu, din anul 2001.</p> <p>5.3 Uniunea Europeană</p> <p>Uniunea Europeană (UE) devine un actor cu interese și politici globale. Recentă publicare a proiectului "Constituției europene" arată că Europa își constituie structuri (supra) statale coerente, care vor necesita, mai devreme sau mai târziu, politici externe și de securitate comune. "Procesul de la Saint-Malo", respectiv decizia franco-britanică de a iniția elaborarea unei politici europene de securitate și apărare, a constituit o adevărată "revoluție în domeniul afacerilor militare", având în vedere faptul că, încă din anul 1947, Franța și Marea Britanie, cele două mari puteri militare ale Europei Occidentale, nu au fost capabile să ajungă la un consensus în ceea ce privește elementele</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>fundamentale atât ale unei politici externe și de securitate comune, cât și asupra unei politici europene de securitate și apărare.</p> <p>O diferență esențială între Londra și Paris a fost aceea a impactului unei politici europene de apărare asupra Washington-ului. În timp ce Franța consideră că apariția unei politici europene solide în domeniul apărării va consolida și întări o Alianță mai echilibrată și, prin urmare, mai puternică, Marea Britanie a considerat că se va produce exact contrariul - în cazul în care Europa va demonstra o capacitate serioasă de a-și gestiona propriile probleme de securitate, Washington-ul se va retrage în izolaționism, iar NATO se va prăbuși. În perioada când statele membre negociau Tratatul de la Maastricht, numeroase evenimente modificau forma Europei. Cortina de Fier între vestul și estul Europei căzuse, Germania se reunifică, Iugoslavia intra în război.</p> <p>La nivel internațional începuse războiul din Golf. În aceste circumstanțe, statele membre și-au pus problema existenței unei politici externe și de securitate comune.</p> <p>Problemele apărute atunci nu au dispărut nici în timpul negocierii, nici după adoptarea Tratatului de la Amsterdam, în special instabilitatea din regiunea sud-est europeană și din Orientul Mijlociu. Astăzi, se poate spune că o politică externă și de securitate comună ar fi necesară deoarece "Uniunea Europeană este un jucător economic major care trebuie să joace un rol politic corespunzător pe scena internațională".</p> <p>Uniunea Europeană și statele sale membre asigură astăzi mai mult de jumătate din fondurile de ajutor pentru dezvoltarea internațională și peste 50% din ajutorul umanitar mondial. Ele finanțează o treime din ajutorul global pentru Orientul Mijlociu (50% pentru teritoriile palestiniene), aproape 60% din cel pentru Rusia și fostele republici sovietice și 40% din efortul de reconstrucție în Bosnia și Herțegovina. Acest ajutor substanțial poate fi implementat printr-un element politic, respectiv o contribuție la procesul internațional de menținere a păcii, promovarea cooperării, a democrației și a drepturilor omului.</p> <p>Obiectivul Politicii Europene de Securitate și Apărare (PESA) nu este de a elimina politicile externe ale statelor membre, ci de a</p>		

SECRET

NESECRET

78 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

Red

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/stratXXI_2008.pdf Securitate și apărare în Uniunea Europeană sesiunea anuală de comunicări științifice cu participare internațională Strategii XXI București, 17-18 aprilie 2008</p>	2008	<p>abilita Uniunea Europeană să vorbească cu o singură voce și să arate o voință politică comună. În același timp, PESA nu urmărește să se interpună în fața sistemelor de apărare ale fiecărui stat membru individual.</p> <p>O entitate regională capabilă să facă acest lucru obține influență pe scena internațională. Uniunea trebuie să apere valorile comune ale celor 15 (respectiv 25, în anul 2004), interesele sale fundamentale, independența și securitatea sa, să fie capabilă să întâmpine multiple amenințări, cum ar fi proliferarea armelor de distrugere în masă, traficul cu arme, contrabanda cu materiale nucleare, fundamentalismul și extremismul.</p> <p>De asemenea, apariția unor conflicte sau războaie locale, precum în fosta Iugoslavie, poate destabiliza statele vecine. Scopul final al PESA este ca până la finele anului 2003 să dispună de o forță militară de 60.000 de militari, mobilizabilă în 60 de zile și care poate fi susținută minimum un an.</p> <p>p. 244-247</p> <p>În scopul susținerii intervențiilor axate pe prevenirea conflictelor și stabilizarea unui mediu nonviolent și a acțiunilor de reconstrucție postconflict, instituțiile din cadrul primului pilon au dezvoltat o serie de instrumente financiare. Rolul de coordonare a activităților de prevenire și de stabilitate este asigurat, în cadrul Comisiei Europene, de către Direcția Generală de Relații Externe (DG RELEX), care dispune de următoarele instrumente specifice domeniilor de activitate (ajutor umanitar, reconstrucție, sprijin financiar în situații de urgență, stabilitate).</p> <p>Ajutorul umanitar: programul ECHO (conceput în 1992, dar aplicat din anul 1996) este un instrument specific acțiunii internaționale în domeniul ajutorului umanitar de urgență. Ajutorul umanitar se acordă în situații de catastrofe naturale sau în caz de conflict. El vizează asigurarea finanțării autonome sau în colaborare cu alte instituții (organizații internaționale, ONG-uri) în domeniul precum asistență de urgență, deminare, asistență medicală și asigurarea resurselor de apă, reabilitare de urgență, pregătirea populațiilor din statele sărace pentru situații de urgență, ajutor acordat refugiaților etc. Activitățile se desfășoară în conformitate cu principiul nediscriminării populațiilor în ceea ce privește accesul la</p>	1002	

907

NESECRET

Titlu opera	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>sprrijinul acordat.</p> <p>Programul ECHO este o ilustrare a aplicării conceptului de gestune a crizei, la nivel de mobilizare a resurselor și a mijloacelor pentru intervenții rapide în caz de situații neprevăzute cu consecințe catastrofice, dar limitate în timp.</p> <p>Reconstrucție: Agenția Europeană pentru Reconstrucție reprezintă al doilea instrument instituțional din cadrul primului pilon. Agenția are în vedere activitățile de reconstrucție postconflict și se bazează doar pe capacitățile de finanțare al Uniunii. A fost creată pentru a prelua și a continua primele programe de reconstrucție a infrastructurilor distruse în timpul operațiunilor din Balcani. Misiunile sale constau în culegerea, analiza și transmiterea informațiilor referitoare la pagubele și necesitățile de reconstrucție, date privind reînlocuirea refugiaților și a persoanelor strămutate, precum și informații care să permită identificarea zonelor ce necesită asistență de urgență. Agenția trebuie să stabilească proiecte de programe pentru reconstrucție și pentru sprijinirea întoarcerii refugiaților și să asigure aplicarea asistenței comunitare, în ceea ce privește elaborarea termenilor de referință, semnarea contractelor, încheierea convențiilor de finanțare, evaluarea și controlul proiectelor și a plăților. Au fost instalate centre operaționale în Kosovo, Serbia, Macedonia și Muntenegru.</p> <p>Odată încheiată reabilitarea infrastructurilor publice distruse, activitatea agenției se orientează către finanțarea programelor de educație, de bună guvernare și de formare a personalului administrațiilor locale. Aplicarea conceptului de gestune de criză se referă mai degrabă la acțiuni pe termen lung (după încheierea reabilitării infrastructurilor publice), care privesc și etapa de ieșire din criză.</p> <p>Sprrijinul financiar de urgență, umanitar sau pentru reconstrucție: alături de organismele responsabile pentru programele financiare umanitare și reconstrucție sau cele care coordonează activități de dezvoltare, Comisia intenționează să pună la punct proceduri de finanțare de urgență pentru situațiile de criză neprevăzute, în cazul cărora aplicarea programelor obișnuite ar fi compromisă.</p> <p>Mecanismul de reacție rapidă: adoptat la 26 februarie 2001, prevede deblocarea rapidă a fondurilor în profitul organizațiilor</p>		

JULIANȘRO US MROCIHOJ

NESECRET

80 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

Asch

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>internaționale sau a ONG-urilor, pentru misiuni care nu depășesc 6 luni, în domeniile-cheie, pentru evitarea deteriorării unei situații locale sau regionale: mediere, reconciliere, stat de drept și administrație civilă, reabilitare și reconstrucție, dezvoltarea societății civile, programe de dezarmare, demobilizare și reintegrare, sau faza inițială a programelor plurianuale de reconstrucție. Gestionarea crizei trebuie înțeleasă aici sub aspectele sale preventive și de ieșire din criză, finanțările de urgență putând fi solicitate atât într-un caz, cât și în celălalt.</p> <p>Mecanismul de reacție rapidă poate fi declanșat atunci când statele beneficiare se confruntă cu o situație de criză reală sau în curs de declanșare, o situație care amenință ordinea publică, securitatea și siguranța indivizilor, o situație care amenință să degereze într-un conflict armat sau riscă să destabilizeze țara și în cazul în care poate aduce atingere politicilor și programelor de asistență și cooperare și / sau condițiilor de aplicare.</p> <p>Cel mai nou instrument de care dispune Uniunea Europeană este instrumentul de stabilitate, intrat în vigoare în ianuarie 2007, în urma transformării politicii de relații externe a Comisiei, ca o necesitate a eficientizării programelor financiare dezvoltate în acest domeniu. Instrumentul de stabilitate abrogă opt reglementări comunitare, Comisia propunând inițial un fond de 4.5 miliarde de euro pentru perioada 2007-2013.</p> <p>Obiectivul instrumentului de stabilitate este suficient de vast pentru a acoperi toate situațiile posibile; evenimentul declanșator trebuie să fie: "o situație de urgență, de criză sau de apariție a crizei, care constituie o amenințare la adresa democrației, a respectului față de lege și ordine, a protecției drepturilor fundamentale, a securității indivizilor, sau o situație care amenință să degereze într-un conflict armat".</p> <p>Acest instrument financiar a fost conceput pentru a armoniza ajutoarele în situații de urgență și de criză și cele acordate prin programele de dezvoltare pe termen lung, destinate în special luptei împotriva amenințărilor transfrontaliere.</p> <p>Instrumentul de stabilitate trebuie să permită Uniunii: "să ofere un răspuns eficace, imediat și integrat în situații de criză și de instabilitate în țările terțe (...); să facă față problemelor transfrontaliere internaționale și regionale legate de securitate și</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Marian Zulean, Armata și societatea în tranziție: relațiile dintre civili și militari și politica de securitate în România după 1989, Editura Tritonic	2003	<p>stabilitate neproliferare, securitate nucleară, trafic de persoane, criminalitate organizată, terorism - sau amenințări grave și neprevăzute la adresa sănătății publice; să reacționeze rapid la provocările de natură politică cu care se va confrunta Uniunea în viitor; să gestioneze măsurile care nu sunt prevăzute de cele trei instrumente cu finalitate politică, astfel încât să poată fi integrate adecvat în cadrul politic al acestor instrumente".</p> <p>Inițiativa Europeană pentru Democrație și Drepturile Omului - a fost instituită ca instrument financiar prin care se cofinanțau proiecte de dezvoltare și consolidare a democrației, statului de drept, respectarea drepturilor și libertăților fundamentale în țările din afara UE. În unele regiuni, IEDDO a reprezentat singura bază legală pentru anumite acțiuni, în special promovarea drepturilor civile și politice, observarea alegerilor și inițiativele în materie de rezolvare a conflictelor. Inițial a fost prevăzută pentru perioada 1999-2004, iar apoi a fost extinsă până în 2006.</p> <p>Începând cu 2007, IEDDO a fost înlocuită de Instrumentul European pentru Democrație și Drepturile Omului, având aceleași misiuni de susținere a obiceiurilor naționale și internaționale în domeniul democrației și al drepturilor omului, alături de activitățile derulate în cadrul diferitelor programe naționale și regionale de cooperare ale Comunității.</p> <p>p. 247-252</p> <p>5.4. Organizația Atlanticului de Nord NATO a fost alianța politico-militară cea mai de succes din istorie. Deși un instrument al "războiului rece" pentru apărarea colectivă a țărilor occidentale se pare că are șanse de a deveni un instrument politico-militar la scară globală și, totodată, un vector de modernizare a țărilor din estul Europei.</p> <p>Una dintre explicațiile acestui succes este aceea că Alianța s-a bazat pe împărțirea valorilor democratice iar democrațiile nu lupă niciodată una împotriva celeilalte.</p> <p>Desigur, întrebarea care se pune acum este dacă NATO va reuși nu numai să aprobe valorile liberal democratice, dar să le și promoveze cu succes la nivelul Eurasiiei, să realizeze un model de securitate prin cooperare. În acest sens, extinderea NATO și politica ușilor deschise capătă un rol special, dimensunea sa</p>	1423	

JUJAMIRRO UJ MRO-IMOCJ

NESECRET

82 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

RSN

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>politică fiind mai importantă decât dimensiunea militară.</p> <p>Apariția unor noi amenințări și riscuri în Europa, după anul 1989, a necesitat o restructurare și completare a Alianței. Mai întâi, a fost necesară o identificare a pericolelor ce puteau pune în primejdie Alianța și, sub acest aspect, s-a considerat că securitatea aliaților este indisolubil legată de cea a țărilor vecine, inclusiv cele din spațiul central și est-european și, în ultimă instanță, de securitatea întregii Europe.</p> <p>Prin noul Concept Strategic, adoptat la Roma în noiembrie 1991 se urmărea tocmai instaurarea unui climat de pace "echitabil și viabil" în Europa, prin prevenirea sau soluționarea pașnică a crizelor care ar fi putut amenința securitatea Europei.</p> <p>Dacă până atunci rolul NATO era acela de apărare a teritoriilor naționale ale statelor membre (Articolul V al Tratatului Atlanticului de Nord), în principal prin descurajare, noul Concept Strategic impunea redirecționarea liniei de acțiune a Alianței, înspre Europa Centrală și de Est, prin noi roluri și sarcini, mergând de la prevenirea și gestionarea conflictelor la acțiuni de monitorizare a controlului armamentelor, până la acțiuni de menținere și impunere a păcii, convenite prin eventuale acorduri internaționale.</p> <p>Una dintre trăsăturile distinctive ale strategiei Alianței după 1991 (care este reflectată și în Conceptul Strategic din 1999, adoptat la summitul de la Washington) a constat în redefinirea conceptului strategic (pentru a include o abordare comprehensivă a acesteia și nu doar dimensiunea sa militară) și în sublinierea cooperării cu toate statele ce împărtășesc obiectivele Alianței, incluzând următoarele elemente esențiale:</p> <p>prezervarea legăturii transatlantice - Conceptul Strategic subliniază indivizibilitatea securității europene și nord-americane și importanța unui parteneriat puternic și dinamic între Europa și America de Nord; menținerea unor capacități militare eficiente pentru a face față tuturor situațiilor previzibile, de la descurajare și apărare colectivă, până la operațiuni de răspuns la crize; dezvoltarea Identității Europene de Securitate și Apărare în cadrul Alianței, în baza deciziilor luate de miniștrii de externe ai Alianței la Berlin, în anul 1996, pentru a sprijini aliații europeni să acționeze autonom, de la caz la caz și prin consens, apelând la</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>resursele și capabilitățile NATO, în situațiile în care SUA sau Canada decid să nu participe la o anumită operațiune; prevenirea conflictelor și managementul crizelor, operațiuni NATO de răspuns la criză, ca cele din Bosnia sau Kosovo, fiind posibil să devină un aspect cheie al contribuției NATO la pacea și securitatea euroatlantică;</p> <p>politica de parteneriat, cooperare și dialog cu toate țările democratice, în scopul menținerii păcii și a promovării democrației, prin dezvoltarea următoarelor instrumente - Consiliul Parteneriatului Euro-Atlantic, Parteneriatul pentru Pace, parteneriatele speciale cu Rusia și Ucraina și Dialogul Mediteranean; extinderea spre Est, în baza Articolului 10 al Tratatului de la Washington, "primul val" al extinderii incluzând deja Ungaria, Cehia și Polonia;</p> <p>controlul armelor, dezarmare și neproliferare prin menținerea consensului între acest obiectiv și politica sa de apărare.</p> <p>Conceptul Strategic din anul 1999 statuează că scopul esențial al Alianței este salvagardarea libertății și a securității membrilor săi prin mijloace politice și militare, dar definește sarcinile fundamentale de securitate ale Alianței în termeni de activități noi. De departe, cea mai importantă dintre aceste noi activități este în domeniul prevenirii conflictelor și gestionării crizelor, prin posibilitatea inițierii de către NATO, în mod autonom, a unor operațiuni de răspuns la crize care nu se află sub incidența Articolului V al Tratatului de la Washington.</p> <p>Dacă până în aprilie 1999 rolul Alianței în prevenirea și soluționarea crizelor nu putea fi decât unul de sprijin, contribuind la eforturile întreprinse de ONU sau OSCE (aspect legiferat în toate documentele oficiale anterioare ale NATO), odată cu noul Concept Strategic de la Washington, NATO dispune de bazele legale pentru a întreprinde acțiuni de răspuns la crize în mod autonom, fără un mandat explicit din partea ONU sau OSCE. Această nouă "adaptare" a NATO a fost pusă în practică înainte chiar de adoptarea noului Concept Strategic, prin implicarea în conflictul din Kosovo. Aceasta a ridicat unele întrebări privind instaurarea unei ere unipolare, cu un NATO dominat de leadershipul american.</p> <p>Relevantă pentru studiul nostru este politica ușilor deschise și</p>		

NESECRET

84 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>extinderea sa spre estul Europei. Politica de extindere spre estul Europei, alături de beneficiile extinderii zonei de securitate are și o influență imensă asupra democratizării relațiilor dintre armată și societate. Acestea au fost cerințe exprese, la început în studiul despre largirea NATO din anul 1995 iar, apoi, incluse ca parte a pachetului pregătit pentru admitere (Membership Action Plan, capitolul I).</p> <p>Capitolul întâi din "Study on NATO Enlargement" a afirmat deschis că scopul largirii este de a "...încuraja și sprijini reformele democratice, inclusiv controlul democratic asupra armatei". Același studiu a stabilit următoarele patru criterii de evaluare a exercitării controlului democratic și managementul armatei: o separație clară a autorității Președintelui și Guvernului prin constituție sau legi; supervizarea de către Parlament a armatei, prin controlul bugetului apărării; controlul Guvernului, pe timp de pace, asupra Statului Major General și a comandanților militari prin intermediul unui ministru civil; reinstaurarea prestigiului militar, încrederea în armată și a răspunderii forțelor armate pentru a deveni eficiente.</p> <p>Pe baza acestui Studiu iar, mai târziu, pe baza MAP, au avut loc evaluări ce au dus la o primă etapă a extinderii NATO (finalizată prin admiterea Cehiei, Poloniei și Ungariei în NATO - în 1997) și o a doua etapă, care urma să se finalizeze în mai 2004, prin includerea altor 7 țări est-europene, printre care și România.</p> <p>În concluzie, se poate afirma că, dacă NATO a fost exemplul de succes al unei organizații ce promovează apărarea colectivă, azi poate deveni modelul de organizație ce promovează securitatea prin cooperare. Există, însă, tensiuni transatlantice, în special între SUA și unele țări ale UE, ce pot împiedica realizarea acestui model.</p> <p>Aceste tensiuni se pot rezolva prin acomodarea Forței de răspuns a NATO (NRF) cu Forța de reacție rapidă europeană, reducerea capabilităților militare dintre SUA și partenerii europeni, ajustarea criteriilor de apartenență la NATO, reforma structurilor de decizie și acordarea unei mai mare independențe pentru europeni. De aceea, cel mai probabil că NATO va deveni principalul instrument pentru realizarea unei colaborări prin cooperare în spațiul euroatlantic, pentru că deja cuprinde un</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
https://cssas.unap.ro/ro/pdf_studii/societatea_civ_ila-actor_nonstatal_major.pdf	2006	<p>nucleu de state liberal democratice (cu mici interpretări legate de pedeapsa cu moartea în SUA, democrația în Turcia sau democratizarea și dezvoltarea noilor membri) ce iau în considerare realizarea securității individuale și promovarea stabilității în spațiul adiacent lor.</p> <p>În acest capitol am arătat că politica tradițională de realizare a securității statului național este provocată de noi tipuri de amenințări la adresa securității și se realizează altfel decât în perioada "Războiului Rece".</p> <p>Urmare a unor fenomene atât de complexe, guvernele naționale încercă să realizeze o securitate prin cooperare. Dar criza instituțiilor globale sau inflația de instituții și organizații regionale transmit uneori semnale mixte și cerințe confuze. Evenimentele de după 11 septembrie 2001, în special criza din Irak din 2003 au arătat necesitatea reconstruirii relațiilor dintre aceste instituții internaționale de securitate. Se observă recent tendința SUA de a deveni un "securist global", acționând rapid alături de câțiva parteneri, pe baza unor coaliții ad-hoc, "coaliții de voință", apoi implicare NATO în afara spațiului său tradițional (vezi ISAF-Afganistan) ca forță de pace-entorcement și a ONU și UE în procesele de reconstrucție. Aceasta este o situație provizorie, dar se impune o reimpărțire a responsabilităților globale, a unei "securități prin cooperare".</p> <p>Revenind la subiectul relațiilor dintre armată și societate în Europa de Est, în planul implementării unui control democratic civil asupra forțelor armate, instituții precum OSCE, UE, dar mai ales NATO au avut un rol esențial, atât la nivel consultativ, cât și prin ghidare, condiționare sau evaluare. Dorința opiniei publice române de a se integra în UE sau NATO a fost sprijinită de către aceste instituții prin "pachete" de asistență financiară, consultanță sau training. Vom prezenta, în continuare, influența grupului de variabile independente, adică a contextului internațional și a contextului intern în construirea unor relații dintre armată și societate de tip democratic, care au dus la învătarea României în NATO.</p> <p>p. 253-259</p>	1620	

La noi, implicarea cetățenilor în viața social - politică a comunității

COMUNICATIE DE PRENSA

NESECRET
86 / 96

CONFIRM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>UNIVERSITATEA NAȚIONALĂ DE APĂRARE „CAROL I” Centrul de Studii Strategice de Apărare și Securitate Dr. Mircea MUREȘAN Dr. Petre DUȚU SOCIETATEA CIVILĂ -ACTOR NONSTATAL MAJOR Editura Universității Naționale de Apărare „Carol I” București, 2006</p>		<p>locale și a țării este redusă, predominând concepția potrivit căreia statul este obligat să facă totul pentru binele cetățenilor săi. Se pare că mai este încă nevoie de timp pentru ca aceștia să învețe și să-și însușească normele și regulile specifice unui comportament social activ și responsabil. Principala funcție a societății civile este să asigure baza pentru eliminarea puterii absolute a statului. Aceasta deoarece statul, pe măsură ce puterea sa crește, devine o sursă de amenințare pentru securitatea individuală, amenințări care provin din: obligațiile și legislația internă, care teoretic, îi privesc pe toți cetățenii; acțiunea administrativă și politică a statului împotriva indivizilor și grupurilor, în sensul că impune respectarea, de către toți cetățenii, a legilor emise, în orice condiții de timp și loc; luptele pentru controlul mașinării politice a statului. Aici este vorba de respectarea de către toți cetățenii și toate partidele politice a regulilor jocului politic, de accedere și conservare a puterii de stat. Societatea civilă, prin actualitatea civică a componentelor sale, își propune mai multe roluri, dintre care se evidențiază: crearea propriilor structuri prin care să poată controla eventualele abuzuri și încălcări de legi ce pot fi comise de guvernanți; formarea de noi lideri politici. Angajarea politică a persoanelor care au desfășurat activități civice, de interes general, pentru întreaga societate, aduce un suflu nou în organismele politice și o susținere consistentă pentru partidele care practică o astfel de metodă; prin activitatea civică a componentelor sale, societatea civilă își propune să compenseze minusurile statului, instituțiilor sale politice și administrative în ceea ce privește apărarea și promovarea intereselor generale, dar specifice ale cetățenilor, ale grupurilor umane; prin organizațiile sale poate avea și un rol contestator al liniei politice a celor aflați la putere. Eficiența acțiunilor sale este direct proporțională cu calitatea informării asupra a ceea ce vor să conteste; crearea unui model european de democrație în sânul căreia cetățenii, prin intermediul acestor structuri, își exprimă activ acordul și angajamentul pentru dezvoltare economică și socială a vieții comunității lor. Ca urmare, organizațiile societății civile, prin acțiunile lor, contribuie la dezvoltarea unui model participativ al societății civile în conceperea și punerea în practică a politicilor care, întărind</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>structurile democratice exterioare sferei parlamentare, sporesc încrederea în sistemul democratic. Prin îndeplinirea rolului ce-i revine în stat, a funcțiilor și responsabilităților asumate, societatea civilă ocupă un loc important în societatea românească actuală.</p> <p>Societatea civilă din România cuprinde: mass - media, sindicatele, bisericile, organizațiile neguvernamentale și familia.</p> <p>Mass - media are rolul primordial de a informa corect și oportun cetățenii cu privire la activitățile pe care le desfășoară statul, respectiv instituțiile sale politice, juridice și administrative, în scopul promovării și prezervării intereselor tuturor cetățenilor săi.</p> <p>Sindicatele, au rolul de a apăra și promova, înainte de toate, interesele permanente ale membrilor săi, folosind pentru acest lucru o paletă largă de metode legale, atât la nivel local, cât și al întregii țări.</p> <p>Bisericile din România reprezintă o componentă esențială a societății civile românești. Biserica Ortodoxă Română, prin întreaga sa activitate, promovează și apără interesele membrilor săi, în special, dar și pe cele naționale fundamentale. Prin forța spirituală, activitatea personalului său, dar și a enoriașilor a avut, are și va avea un cuvânt de spus în societatea românească.</p> <p>Asociațiile, fundațiile și federațiile, sunt de asemenea componente ale societății civile care se diferențiază prin scopurile propuse, numărul de membrii, natura activității, resursele materiale și financiare etc.</p> <p>Familia, constituie una dintre valorile cele mai sigure din viața oamenilor. Familia este multifuncțională, serviciile sale merg de la naștere până la moarte, de la educație la religie, de la profesie la patriotism, de la ospetie la dragoste. Este o asocierie benevolă, prima alegere individuală liberă și viitorul cel mai apropiat.</p> <p>Analiza sociologică a societății civile din România pune în evidență următoarele trăsături ale acesteia:</p> <p>Organizarea intrasectorială. În țară, cel puțin statistic, există o rețea densă de organizații ale societății civile. Cooperarea dintre organizațiile societății civile (asociații, fundații, ligi, federații etc.) este împiedicată de conflictele intrasectoriale. De obicei, în raporturile dintre ele primează competiția sectorială, propriul interes, și nu rezolvarea problemelor de interes comun.</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

NESECRET

88 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

2015

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Relațiile organizațiilor societății civile cu sfera guvernamentală. Acestea se caracterizează prin următoarele aspecte: administrația publică nu se implică suficient în colaborarea cu societatea civilă și tolerează existența organizațiilor neguvernamentale fictive, a celor care comit ilegalități și a celor care "vânează proiecte" în interesul propriu; colaborarea ONG-urilor cu administrația publică (centrală și locală) și cu partidele politice are un caracter ad-hoc, fiind determinată în mare măsură de contactele personale; dezacord în ceea ce privește locul și rolul societății civile în societate.</p> <p>Relațiile organizațiilor civile cu cetățenii și cu proprii membri sunt definite prin diversitate, atât sub aspectul conținutului, cât și al intensității. Astfel, există un nucleu activ (cei din conducerea ONG-ului respectiv), iar legăturile cu ceilalți membri se fac atât prin contacte personale, cât și prin participarea la activitățile proprii organizate (seminarii, conferințe, mese rotunde) la nivel local și/sau național.</p> <p>Distribuția geografică este în teritoriul național neuniformă. De asemenea, datele statistice evidențiază că există mai multe ONG-uri în Transilvania și Moldova decât în celelalte regiuni istorice al țării.</p> <p>Resursele financiare sunt modeste. Aceasta reprezintă o cauză a numărului redus de ONG-uri active. Există organizații care și-au încetat activitatea din motive financiare. De astfel, sponsorii interni sunt puțini, iar cei externi și-au redus drastic contribuția în ultimii ani. Așa se explică, în parte, și faptul că circa o treime din ONG-uri își desfășoară activitatea fără salariați, numai cu colaboratori sau voluntari. Se convine menționat că organizațiile societății civile nu depind exclusiv nici de resursele financiare ale sectorului privat românesc, nici de fondurile publice românești. În plus, politicile de finanțare stabilite de administrația publică locală și centrală coincid în prea mică măsură cu nevoile organizațiilor societății civile.</p> <p>Factori care orientează activitatea organizațiilor societății civile. Managementul intern este redus la decizia privind derularea activităților specifice. Așa se explică implicarea scăzută a cetățenilor în activitatea societății civile de la noi. Din totalul celor care participă la activitatea unei organizații neguvernamentale,</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>circa 40% fac parte din asociații ce reprezintă interese de afaceri și profesionale, 26% acționează în sfera serviciilor sociale și 19% se consacră apărării drepturilor cetățenești. Totodată, 22% din cei care sunt membri unei ONG au făcut aceasia în speranța obținerii unor ajutoare.</p> <p>Cadrul legislativ și politicile ce influențează înființarea și finanțarea organizațiilor societății civile sunt permisivive. Deși burocrația încetinește derularea activităților, înființarea organizațiilor societății civile este, în mare măsură, facilă. Legislația curentă nu încurajează sponsorzările și donațiile din partea companiilor comerciale, în sensul că facilitățile acordate donatorilor ridică în continuare probleme în ciuda modificărilor aduse legii sponsorzării.</p> <p>Normele socioculturale. Există presiuni asupra organizațiilor societății civile de a se alătura sau sprijini grupările politice, iar comportamentul instituțiilor statului și al sectorului privat este o reflecție a unei norme sociale care nu valorizează activismul în societate și nici acțiunile unui cetățean de a se alătura vreunei organizații.</p> <p>Valorile organizațiilor societății civile se definesc prin următoarele aspecte: arată o preocupare profundă față de problematica generală a drepturilor omului; nu încurajează conflictele între grupurile culturale și religioase diferite și, reciproc, diferențele etnice, politice și culturale nu constituie surse de conflict în interiorul organizațiilor societății civile; nu tolerează rasismul; sunt suficient mediatizate; grad mic de transparență (organizațiile pun, de regulă, la dispoziția publicului informații despre activitatea lor, nu și despre situația financiară pe care o consideră confidențială); activități specific reușitei.</p> <p>De regulă, organizațiile societății civile, se ocupă cu furnizarea de bunuri și servicii în beneficiul public și îmbunătățirea calității vieții indivizilor pentru care acestea lucrează. Totuși, se constată un raport inegal între capacitatea organizațiilor de a răspunde priorităților și nevoilor membrilor societății civile și capacitatea de a promova interesele acestora prin influențarea politicilor publice.</p> <p>O posibilă explicație a acestei situații ar fi lipsa de experiență în acest domeniu, atât a conducătorilor organizațiilor societății civile, cât și a cetățenilor, în general, dar și a reprezentanților instituțiilor</p>		

NESECRET

90 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

SECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>publice care gestionează asemenea proiecte.</p> <p>Se poate concluziona că starea actuală a societății civile din România se caracterizează prin: existența unui număr mare de asociații, fundații, legi, federații; diversitate relativ redusă a scopurilor propuse; activitate concretă modestă; implicarea redusă a cetățenilor în activitățile societății civile; relații preponderent de confruntare a societății civile cu puterea și guvernanții.</p> <p>Este posibil ca, în viitorul apropiat, societatea română să prezinte, ca tendință esențială, intrarea în normalitate. Odată cu depășirea de către țara noastră a perioadei de tranziție se pare că societatea civilă a intrat în normalitate în ceea ce privește asumarea conștientă a rolului și funcțiilor ce-i revin într-o societate democratică. Aceasta se evidențiază prin:</p> <p>Maturizarea societății civile. Analiza activității diferitelor componente ale societății civile din ultima vreme indică o ușoară, dar certă, tendință de maturizare a societății civile. Tot mai mult și mai insistent societatea civilă s-a implicat, prin modalități proprii specifice, în promovarea intereselor generale ale țării.</p> <p>Diminuarea caracterului contestator, de confruntare a societății civile cu puterea. Mass-media, sindicatele, unele ONG-uri, în ultimul timp, fără a renunța la obiectivele propuse au redus tonul contestator, venind cu propuneri de alternative la diverse măsuri economice, sociale, culturale etc. inițiate de către guvernanți. De pildă, presa a publicat frecvent poziția sindicatelor față de înființarea sistemului privat de pensii din România, oferind și propunerile acestora privind acest domeniu de activitate socială. De asemenea, societatea civilă a început să concluzioneze, în ultimul timp, cu puterea în elaborarea și punerea în practică a unor programe privind copiii străzii, copiii cu handicap, lupta împotriva marilor corupții etc.</p> <p>Instituirea unor mecanisme de negociere între actorii politici și reprezentanții societății civile. Un exemplu în acest sens îl constituie modul în care societatea civilă s-a implicat în elaborarea Legii accesului la informații publice. Analiza modului în care a fost adoptat acest act normativ oferă un model pozitiv pentru felul în care ar trebui să funcționeze societatea civilă din România.</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu Facultatea de științe politice, relații internaționale șistudii de securitate Prof. univ. dr. Cristian Troncoță, Studii de securitate</p>	<p>2009</p>	<p>p. 266-268</p> <p>Binomul "securitate națională" semnifică "starea generalizată de liniște și încredere că existența unei națiuni este în afară de orice pericol", iar "securitatea colectivă" se referă la starea relațiilor dintre state creată prin luarea pe cale de tratat a unor măsuri de apărare comună împotriva unei agresiuni.</p> <p>În accepția comună, securitatea este înțeleasă drept capacitatea unui "actor", tradusă în vectori de putere, de a-și proteja valorile fundamentale și de a le sprijini în proiecția lor în arena internațională. Securitatea este echivalentă cu existența acelei forțe capabile să facă față acestor cerințe, de tăna acestea depinzând, în ultimă instanță, puterea "actorului" în cauză.</p> <p>Termenul de securitate se extinde mult dincolo de afacerile militare și poate include așa-numitele aspecte ne-militare. Prin urmare, conceptul de securitate tinde să devină mult mai evaziv cu cât chestiunile militare sunt luate mai puțin în considerare. Teoretic, conceptul de securitate operează la toate cele trei nivele de analiză - individual, statal și sistemic - și identifică atât un nivel de comportament cât și o posibilă condiție universală.</p> <p>Corespunzător dimensiunii multiple, securitatea implică o structură complexă, având trei componente principale: securitatea fizică, securitatea informațională și securitatea de personal.</p> <p>Securitatea fizică reprezintă mecanismele și instalațiile capabile să realizeze detecția, întârzierea și stoparea sau chiar anihilarea unei infracțiuni.</p> <p>Securitatea informațională reprezintă ansamblul măsurilor de calificare (categorisire și clasificare) a informațiilor, de determinare a riscurilor și stabilire a măsurilor minime de protecție a procesării, stocării și transmiterii acestora.</p> <p>Securitatea de personal reprezintă atât protecția împotriva acțiunilor personalului propriu care au drept consecințe aspecte de insecuritate, cât și protecția acestuia la efectele negative ale criminalității.</p> <p>Astfel, securitatea națională reprezintă ansamblul măsurilor politico-diplomatice, economice, militare, ecologice și de altă natură care asigură statului independența și suveranitatea națională, integritatea teritorială, ordinea internă constituțională și propriul sistem de valori. Așa se și explică utilizarea frecventă a</p>	<p>680</p>	

ЮЛИАНИНО ИО ИСТОЧНОК

NESECRET

92 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

22/1

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>unor noțiuni precum: securitatea economică (sistemul financiar-bancar, resursele energetice, sectorul industrial, agricultura, alimentația, comerțul etc.); securitatea politică (stabilitatea sistemului constituțional și al statului de drept, dar și protecția fizică a personalităților publice); securitatea socială (echilibrul și relațiile dintre grupuri, precum și sistemul de protecție socială); securitatea ecologică (prevenirea catastrofelor de orice tip); securitatea informatică (protejarea sistemelor informatice și a rețelelor de telecomunicații); securitatea informațională ("starea de protecție a necesităților de natură informațională ale individului, societății și statului, care să permită asigurarea satisfacerii acestora și evoluția lor progresivă, independent de prezența amenințărilor de natură informațională, interne și externe"); securitatea alimentară (sistem de protecție și control, ce vizează sănătatea consumatorilor, asupra materiilor prime, practicilor agricole și activităților de prelucrare alimentară); securitatea culturală (prevenirea poluării mediului cultural cu elemente de subcultură sau intruziune culturală); securitatea militară (tot ceea ce ține de domeniul forțelor armate). De interes se dovedesc și conceptele recente de "securitate democratică" și "securitate prin cooperare". Pentru a reduce riscurile și amenințările care pot afecta securitatea societății postindustriale, conceptul de "securitate democratică" devine o parte a procesului de construcție europeană, una din condițiile fundamentale pentru reușita eforturilor de a se asigura compatibilitatea politică, economică și socială, capabilă să recreeze unitatea de fond a Europei". Pentru a-și îndeplini promisiunile și vocația constructivă, acest concept va trebui să evite, însă, unele capcane ce l-ar putea transforma cu ușurință într-un simplu paravan, menit doar să ascundă, elegant, intenții și politici de mult revolute.</p> <p>În ceea ce privește securitatea prin cooperare, aceasta se bazează pe asocierea partenerilor în vederea atingerii unor valori comune, printre care, prioritare sunt democrația, respectarea drepturilor și libertăților cetățenești, domnia legii și existența unei economii bazate pe piața liberă, egalitatea în drepturi și dreptatea socială. Pentru a fi posibilă o astfel de abordare, se are în vedere conturarea elementelor unei identități de valori și interese dincolo de granițe, a unei identități transnaționale care, fără să nege</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
https://cssas.unap.ro/ro/pdf_studii/societatea_civ_ita-actor_nonstatal_major.pdf	2006	<p>identitățile naționale, să reflecte mai bine obiectivele lumii democratice în ansamblul ei.</p> <p>Prin urmare, securitatea prin cooperare duce la concepția liberală a "securității colective", ceea ce înseamnă găsirea celui mecanism al "balanței de putere". O astfel de concepție, respinge politica de formare a taberelor și pune accentul pe negocierile bi-și multilaterale, ce au ca scop căutarea comună a soluțiilor (construirea unui "regim de securitate)".</p> <p>p. 287-289</p> <p>Astăzi, omenirea trebuie să facă față unei palete largi de provocări - simetrice și mai ales asimetrice - mergând de la dezvoltarea durabilă și combaterea sărăciei până la lupta împotriva terorismului internațional. Succesul activității ample și complexe pe care o presupune răspunsul adecvat la aceste sfidări este puternic dependent de eforturile concertate ale comunității internaționale, adică ale actorilor statali (statele lumii) și nonstatali (organizații și organisme internaționale, societăți multinaționale, organizații regionale diverse etc.). Printre aceștia din urmă, tot mai prezente sunt organizațiile societății civile, care acționează la toate nivelurile - local, național, regional și mondial. Activitatea lor devine tot mai amplă și mai profundă, în special în domeniul de interes major pentru individul și grupurile umane, pentru toate statele lumii.</p> <p>Dezbaterile și lucrările publicate în ultimul timp, despre activitatea societății civile, indiferent de palierul său de manifestare, s-au înmulțit semnificativ. Aceasta poate însemna, printre altele, mai întâi, creșterea rolului organizațiilor societății civile și a gradului lor de implicare în organizarea, susținerea sau participarea consistentă la activități complexe, orientate spre soluționarea problemelor esențiale cu care omenirea se confruntă și, apoi, recunoașterea acestui rol de către ceilalți actori statali și nonstatali, naționali, regionali și internaționali.</p> <p>Deși nu există o concepție relativ unitară și unanimă în ceea ce privește definirea societății civile, totuși, aceasta este din ce în ce mai prezentă în soluționarea gravelor probleme cu care se confruntă comunitatea umană.</p> <p>Dacă, la începutul implicării lor, organizațiile societății civile doar</p>	733	

DECLASIFICARE UȘOR NESECRET

NESECRET
94 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>contestau măsurile propuse sau adoptate de diferiți actori statali și nonstatali, atunci când apreciau că acestea contravin intereselor individului uman și grupului lui de apartenență, astăzi, tot mai mult, ele devin parteneri ale celor care organizează și desfășoară activități orientate spre rezolvarea provocărilor economice, politice, militare, sociale, culturale, etnice și de altă natură, cărora oamenii de pretutindeni trebuie să le facă față.</p> <p>Evoluția societății civile, atât la nivel local, național, regional, cât și mondial este una interesantă și plină de învățăminte pentru toți actorii statali și nonstatali care joacă un rol mai mult sau mai puțin semnificativ, pe scena lumii. În același timp, această evoluție demonstrează, pe de o parte, acumulările cantitative și calitative ale societății civile, pe toate planurile, și, pe de altă parte, creșterea gradului de conștientizare a individului uman asupra necesității implicării sale directe în rezolvarea problemelor care privesc nemijlocit existența și traiectoria vieții sale. Tot mai multe organizații ale societății civile se implică în găsirea soluțiilor adecvate la sfidările sociale, economice, culturale etc., la care omnia sunt supuse, în aproape toate domeniile și la toate nivelurile. Totodată, evoluția societății civile a marcat un real progres, atât la nivel național, cât și regional și internațional. Astfel, de la statutul de "oaspete nonpoftit", pe care l-a avut inițial societatea civilă, în prezent se asistă la dobândirea de către organizațiile acesteia a unui statut înalt, recunoscut de aproape toți actorii implicați în soluționarea problemelor cu care comunitatea umană se confruntă. De altfel, acțiunile și activitățile societății civile au sporit puternic sub aspect calitativ, depășindu-se stadiul contestărilor și trecându-se, cu succes, în etapa parteneriatelor cu diferite organizații, organisme și instituții ale statului cu competențe într-un domeniu sau altul de activitate umană.</p> <p>Statutul și rolul societății civile este într-o strânsă interdependență cu raporturile pe care aceasta le stabilește, menține și dezvoltă cu organizații și instituții ale statului, la nivel local și național, precum și cu organizații și organisme regionale și mondiale. Această legătură nemijlocită este absolut necesară dacă se dorește îndeplinirea obiectivelor parțiale și finale, pe care societatea civilă și le propune prin tot ceea ce întreprinde.</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Respectarea obiectivelor Strategiei Securității Naționale prin dimensiunea socială a acesteia, implică un efort major de conștientizare a acestei răspunderi și de consolidare a bazei politice și civice a guvernării, precum și cerința apelului la judecata poporului și la angajarea sa conștientă în realizarea programului de guvernare. La fel de importante, resursele umane pe care societatea le oferă în prezent și resursele economico-financiare, create de economia românească, deși au atins masa critică necesară, sunt în măsură să garanteze îndeplinirea obiectivelor.</p> <p>Cetățeanul român este, însă, principalul beneficiar al politicii de securitate și are dreptul și datoria de a contribui activ la construcția ei cotidiană. Cetățeanul depozitarul legitim al drepturilor și libertăților fundamentale, pe care se întemeiază statul democratic; are, potrivit Constituției, drepturi inalienabile dar și obligații proprii asumate conștient, de aceea, cetățenii trebuie să-și dezvolte un comportament participativ și responsabil, educația civică fiind cea mai potrivită pentru armonizarea acestor drepturi și obligații.</p>		

Total cuvinte: 29791

În economia lucrării, există un număr de 18 anexe, însumând un număr de 145 de pagini, din cele 448 de pagini ale tezei.

SECRET

NESECRET
96 / 96

CONFORM CU ORIGINALUL

Rah